

RESTAURASJONEN AV BRUDETREET

Takk, broder Orman. Gud velsigne deg.

God morgen, venner. Og det er et privilegium å være tilbake i tabernaklet på denne fine påskemorgen, i tilbedelse, for den mektige oppstandelsen til vår kjære Herre og Frelser, Jesus Kristus.

² Jeg ønsker å si at jeg virkelig ble . . . Av alle de taler som jeg har hørt vår pastor holde, var hans beste denne morgen. Jeg dro hjem og fortalte min kone. Jeg sa: “Kjære, denne morgen har du gått glipp av noe, fordi du ikke stod opp tidlig.” Det var det beste jeg har hørt om oppstandelsen, i hele mitt liv. Jeg har aldri hørt noe bedre om oppstandelsen, enn det vår pastor ga oss denne morgen. Slikt et kraftig budskap, og alt var riktig til punkt og prikke. Det viser at når salvelsen får tak i en mann, ser dere, hva—hva som skjer. Da skjer det noe. Og vi er så glade for at—at Gud har gitt oss denne fantastiske pastoren.

Og nå ønsker jeg å takke hver enkelt av dere.

³ Vi har vært her nå en ganske god stund, på forskjellige tider, fram og tilbake, men jeg er i ferd med å dra ut på misjonsmarken nå, som dere vet. Denne uken reiser jeg til Cree-indianerne oppe i British Columbia. Og så derfra over til Fort St. John. Og deretter, i sommer, om Herren vil, vil jeg være på . . . bare på vestkysten, oppe i øst, og—og ute på vestkysten, og opp inn i Alaska, Anchorage, Alaska og gjennom der. Og deretter, kanskje derfra sender jeg ut noen for å undersøke for Afrika og resten av verden for den kommende vinteren. Så det vil sannsynligvis være en stund til jeg er tilbake her på tabernaklet igjen. I hvert fall vil det være ute i august eller en gang i høst, før jeg kan komme tilbake igjen.

⁴ Og jeg ønsker å takke dere alle for godt samarbeid, for alt dere har gjort. Og vi beklager at vi ikke har plass til folket her på disse formiddagene. Vi er i et byggeprosjekt nå, som dere vet, for å bygge et større menighetslokale, når . . . for disse møtene. Og det vil sannsynligvis settes i gang nå straks. De vil begynne å bygge på menighetslokalet. Nå vær . . .

⁵ Vil også takke hver enkelt av dere for deres . . . for gaver, bursdagskort, påskekort, gaver som dere har gitt Billy og forskjellige, for, fra . . . og til meg; broder Wood og mange av dem. Jeg setter pris på dem alle.

⁶ Og alle og enhver kommer og sier . . . Dere vet ikke hvor anstrengende det er. Noen som kommer og sier: “Nå ønsker vi å treffe broder Branham. Vi ønsker å treffe faren din,” og så videre. Og sier: “Det er fullbooket.” Så, åh, dere aner ikke hvilken

besværlig situasjon det setter deg i, når du—du—du bare kan rekke så mange. Det er alt du klarer.

⁷ Jeg—jeg skulle ønske det var slik at jeg hadde god tid med hver enkelt, kunne sette meg ned. Og jeg håper å gjøre det en gang. Men det kan ikke bli på denne jord, fordi det kommer folk inn hit fra hele verden, ser dere, fra verden rundt. Denne uken har det vært folk fra flere land her inne, og vært i samtaler og blitt bedt for denne uken, fra land rundt om i hele verden.

⁸ Og hvis det bare hadde vært vår lille lokale forsamling her i Jeffersonville, da kunne jeg med glede ha tatt to eller tre timer med hver enkelt og gått grundig til bunns i saken og hjulpet dem ut. Men, ser dere, mens det bare kan være kanskje fem henvendelser fra, eller kanskje to henvendelser fra lokalsamfunnet vårt, er det et hundre eller to fra steder rundt i verden på samme tid som disse to kommer inn. Så det har formelig vært tusener som jeg ikke har kunnet nå, noe sted, ser dere, mennesker. Og henvendelsene om å “Komme *hit*, og dra *dit*,” fra hele verden, og bare flybilletter sendt inn, alt annet, “Kom, be for de syke,” men du kan ikke gjøre det.

⁹ Så folket blir skuffet. Det ville jeg også ha blitt. Men jeg ønsker bare på denne påskeformiddagen å komme med min bekjennelse å si at—at jeg vet ikke hva jeg skal gjøre med det. Det er ganske enkelt for mange, vet dere, å—å komme til, tusenvis og tusenvis av mennesker fra hele verden. Jeg har vært på rundreise for syvende gang, som dere vet. Og jeg har vært i personlig kontakt med mer enn ti millioner mennesker fra hele verden.

¹⁰ Så dere kan tenke dere hvordan—hvordan, hvilket press det legger på deg. Og mange ganger møter vi små påkjenninger, og jeg vet dere gjør det også, og små skuffelser. Men tenk på dem jeg har, skuffelsene som jeg har, når syke mødre på telefonen sier: “Å Gud. . .” Vel, bare vent et øyeblikk, broder Branham. ‘Herre Jesus, jeg—jeg—jeg ber om at Du må sende ham.’” Og—og jeg har ikke før lagt på røret før den neste ringer, og *her*, og *her*, og *her*, og over hele verden. Dere vet hvordan det er. Og det—det er ikke lett når noen på den andre siden av telefonen med en syk baby, eller en syk mann, eller en døende kone, ber om at du må komme. Nå, dere kan tenke dere.

¹¹ Ikke rart jeg er en nevrotiker. Det er bare. . . Det er nok til å skape en. Men det er én ting jeg har gjort, istedenfor å la det bli til et kompleks. Jeg har forsøkt å holde meg stabil ved å feste mine øyne på Golgata og gå videre, akkurat slik Han ville jeg skulle gjøre. Og mange av mine feiltrinn, jeg ber om at Gud må tilgi meg for ting, at kanskje jeg skulle ha dratt et sted og ikke dro. Jeg er bare et menneske og kan. . . kan gjøre feil.

¹² Det var en liten, søt, liten ting som ble sagt her inne i bakgården i morges, da jeg gikk ut fra morgenmøtet.

13 Jeg har en kjær, gammel venn. Han er sannsynligvis her et sted. Han er fra Chicago. Han heter Stewart. Han er rundt . . . Ed Stewart, jeg tror han er midt i syttiårene eller mer. Og han møtte meg der ute. Og han sparer tienden sin i form av tident-mynter. Og han ga meg en hel pakke med tident-mynter, omtrent en slik som *dette*. Og, åh, jeg vet ikke, jeg . . . Selvfølgelig går de til et misjonsarbeid i utlandet.

14 Og hans gode venn, og min broder Skaggs, Leonard Skaggs fra Lowell Indiana, stod der. Og jeg visste det ikke tidligere; at han var en frimurer. Han hadde et frimurer-merke på seg. Og vi snakket om frimurer-ordenen.

15 Og så sa den gamle broder Stewart til meg, han sa: "Jeg liker deg broder Branham, og jeg ønsker å snakke med deg." Unnskyld uttrykket. "Men," sa han, "du er vanskeligere å komme til enn et tyrkisk harem."

16 Noen sa til meg for ikke lenge siden, sa: "Jeg er glad for at Herren ikke er så vanskelig å komme til." Vel, jeg mener ikke å være på *den* måten. Jeg elsker mennesker. Men jeg . . . Bare tenk . . .

17 Jeg dro hjem og fortalte det til min kone, og vi satt ved bordet og lo, hvor *vanskelig* det ville være å komme inn i et tyrkisk harem, vet dere. Så—så jeg . . .

18 Jeg håper det ikke er fullt så vanskelig, broder Stewart, hvis du fremdeles er her inne. Men jeg synes sannelig at det var en litt humoristisk bemerkning som fikk oss alle til å humre.

19 Så jeg skulle ønske jeg kunne treffe alle. Og jeg elsker alle. Det er sant. Enten de er en venn eller fiende, det er akkurat det samme.

20 Og nå ønsker jeg inderlig deres forbønn for dette forestående møtet. Jeg reiser til indianere. Og dere vet, dere, når dere er i Roma, må dere være en romer; og når dere er sammen med indianere, må dere leve som indianere.

21 Min misjonærvenn, som er en jaktkamerat av meg, da jeg var der oppe på hovedveien, Alaskas hovedvei. En veldig fin ung kar og hans kone fra et fint hjem. Og jeg . . . Armene var oppspist der, og overalt bak ørene hans og slikt. Og jeg lurte på hva som var i veien med ham, "Hadde han eksem?" Det var fra lopper og veggelus der han hadde måttet bo . . . slik han måtte bo der ute. Så du må bo rett sammen med folket for å vinne dem for Kristus. De er Kristi arv. De er mennesker som Han døde for, og noen må gå til dem.

22 Og høvdingen var på ett av møtene jeg nylig holdt der nord, og Den Hellige Ånd i møtet, eller ute på leirplassen, på plassen (turistplassen tror jeg det var), kalte hans navn og hvem han var og hva han hadde gjort. Og, åh, du store, det avgjorde saken

for ham. Han visste at mennesker ikke kunne gjøre det; det må komme fra den Allmechtige.

²³ Så denne høvdingen har ganske enkelt satt hele kysten oppover og nedover i fyr og flamme. Og vi skal holde møtene i en liten seilbåt, reise inn til stedene vi kommer til, Portland og videre ut og oppover kysten og til de andre, til Cree-indianerne, de forsømte. Mange av brødrene som har store møter kunne ikke reise dit. Nå, indianerne . . .

²⁴ Det kommer ikke på tale å ta ett øre fra dem . . . Som dere vet, tar jeg aldri opp et offer i møtene mine. Og jeg tar ikke penger. Men menigheten her sponser det møtet hos indianerne. Noe av tiendepengene deres og slikt, vil gå til å betale, til å bringe dette Budskapet om frelse og utfrielse til de fattige, uvitende indianerne.

²⁵ Og når alt kommer til alt, er det de som er amerikanerne, vet dere. Vi er utlendingene, forstår dere. Vi kom inn og tok det fra dem. Og vi ønsker . . . Jeg kan ikke gi dem tilbake nasjonen deres, men jeg kan gi dem håpet i Kristus, som vil sette oss sammen i et broderskap en dag, i et Land der det ikke er noe kriging og ingen som tar land fra hverandre. Det vil være et Land plass for alle. Jeg vil være takknemlig når den stunden kommer, dersom alle mine kjære er frelst og rede på den tiden.

²⁶ Nå, jeg har mange venner, ser jeg, som sitter rundt her mens jeg snakker. Jeg tror jeg ser søster . . . Jeg kan ikke komme på navnet hennes. Før var det Lee. Er det riktig? Er ikke du fru Lee? Er datteren din her, døtrene, hun som ble helbredet? Det er veldig fint. Den ene var i Good Shepherd's Home eller ikke . . . Hva heter det? "Søster av . . ." (en slags katolsk institusjon) "Fredens Dame," det var det det var. Jeg blander alle de katolske navnene sammen. Og så, over der, og hun var . . . fikk et mentalt, nervøst sammenbrudd. Og den kjære Herre Jesus, mens vi satt . . . Jeg satt ved foten av sengen, og hennes kjære mor og far stod tett ved. Og Herren Jesus erklærte verket for utført, fullbrakt. Der er hun. Det hele er over. Og, selvfølgelig, vi vet at søsteren er veldig takknemlig denne formiddagen, og . . .

²⁷ Jeg ser utover der og ser mennesker som var døende, helt nylig med kreft. Kravlet inn hit i rullestoler, på krykker; og her er de normale og friske denne formiddagen. Det skjer verden over. Ikke ved meg; ved Ham, vår Herre Som er oppstanden fra de døde, og er levende for evig. Må vår Herre for evig bli lovprist og velsignet, er min oppriktige bønn.

²⁸ Vil dere be for meg? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Be for meg alle sammen. Nå, jeg—jeg stoler på det. Og når jeg kommer ut dit, ser dere, her hjemme, det er ikke så verst rundt her; men når du kommer ut dit der du virkelig kommer i frontlinjen. Dette er trening.

²⁹ Jeg hørte at menigheten vår hadde skaffet meg en—en ny stasjonsvogn i går, og jeg . . . for å reise med. Og den andre jeg har er nesten utslitt. Og så skrudde jeg—jeg på radioen og hørte på nyhetene. Og så kom de ned i går kveld, fra der Joseph og jeg hadde gått for å be. Da vi kom nedover fra Green's Mill, de . . . skrudde jeg på radioen. Det var en nyhetssending og fortalte om, fulgte, denne *Kontrolløren* fulgte en ung mann i sin trening. Og hvordan han stod der med lommene fulle av sand og slikt, hvordan han måtte holde hodet lavt for å unngå levende maskingeværild som gikk rett over hodet hans, mens han ålte seg gjennom piggrådgerder og slikt og fikk en hard trening.

Vel, det er det vi gjør her.

³⁰ Men det er en god del annerledes i frontlinjen. Skjønner? Det maskingeværet er innstilt i en bestemt høyde. Men ved fronten, kan det gå opp eller ned. Skjønner? Så—så det er litt annerledes der, forstår dere, enn slik—enn slik det er. Så vi har . . .

³¹ Vel, dette er trening, her. Men der ute er du i frontlinjen, så vi kommer til å møte fienden nå. Så vi pleide å kjempe . . . synge en liten sang her, *Kampen raser*. Noen som fremdeles husker den sangen? [Forsamlingen sier: "Amen." Red.]

Kampen raser, Å kristne soldater,
Front mot front i fast geledd,
Våpnene blinker, vimplene vaier,
Om rett og galt det kjempes nå.

Det er riktig. Skjønner?

Kampen raser, bli ei trette,
Vær sterke og hold fast i Hans kraft;
Er Gud for oss, Hans banner over oss,
Så skal vi synge seierssangen til slutt.

³² Det er riktig. Nå, det var mange ting som jeg måtte si denne formiddagen, men jeg kortet det noe ned fordi folket står så sammenpakket. Og de har små høytalere på utsiden og en liten sender, tror jeg, slik at hver bil kan . . . Sendingsystemet lar oss nå ut så og så mange yard fra tabernaklet med det. Og så, vi, vi prøver å sette pris på alle dere som er sammen med oss denne formiddagen.

³³ Nå, før vi går videre, la oss si at . . . Nå, rett etter dette, tror jeg, er det dåpsmøte. Først er bønnekøen. Vi skal be for de syke denne formiddagen. Jeg tror at når Gud kommer på scenen er det et bevis på hva vi snakker om, Hans oppstandelse. Lever Han eller lever Han ikke? Er *Denne* bare en oppdiktet historie eller er Det Sannheten? Hvis Han lever, ga Han et løfte: "Jeg vil være med dere alltid, selv til verdens ende." Nå, dersom Han—dersom Han kommer inn iblant oss her og beviser at Han er her, da er det ikke noen gjetning lenger. Skjønner?

³⁴ Dere husker at alle religionene i verden, de har sine helligdager og høytider og så videre. Men det er ingen av dem som kan bevise at deres grunnlegger . . . At han døde, og det var alt. Men vår kristne religion, vår Grunnlegger døde og oppstod igjen.

³⁵ I Mexico, nylig, da jeg ble intervjuet av pressen om oppstandelsen av en liten baby som døde den morgenen klokken ni. Og klokken halv ti den kvelden, halv ti eller klokken elleve, ble den oppreist fra de døde, rett der i morens armer på plattformen, foran ti tusener av mennesker. Tretti tusen kom til Kristus den kvelden. Skjønner? Så, da, dere kan tenke dere hva som var der.

³⁶ Og den lille karen, jeg så en visjon foran meg; og den fortalte om hva hans lille navn var og slikt. Og moren var langt bak der, kunne ikke få et bønnekort, kunne ikke komme inn. Men hun trengte ikke komme opp gjennom køen. Så da hun hadde med den lille babyen; regnet det, det øste ned.

³⁷ Vi tenker på oss som må stå; tenk på dem. De var der klokken ni om morgenen, for møter som skulle begynne ni om kvelden. Stod i den varme solen, lente seg mot hverandre for å få skygge. Stod, satt ikke; stod. Og det er slik de gjør, i Afrika og forskjellige steder, i India, der en halv million samles ute på én gang.

³⁸ Nå, denne lille kvinnen kunne ikke engang få et bønnekort. Det var omtrent tre hundre plassanvisere, for å holde henne tilbake, for at hun ikke skulle komme i bønnekøen. Og stod der og ba for den lille babyen; en liten, katolsk kvinne. Og Den Hellige Ånd kalte og sa: "Si til henne at hun skal bringe den hit."

³⁹ Og den lille babyen under et vått lappeteppe hadde stått der siden den morgenen. Legen hadde erklært den død. Nå, vi har legeerklæringen på det, som erklærte den død den morgenen klokken ni. Og så var dette på kvelden, nær midnatt. Og jeg, nøyaktig i henhold til det visjonen sa, gikk jeg og la hendene på den lille babyen. Da kom den til liv. Legen bevitnet det.

⁴⁰ Jeg ble intervjuet av pressen. Og så, har ikke noe imot noens tro så lenge den samsvarer med Bibelen, helt i orden. Men mannen som intervjuet meg var katolikk, og han sa til meg: "Tror du at våre helgener kan gjøre det?"

⁴¹ Jeg sa: "Hvis de lever." Selvfølgelig, vet jeg at den katolske kirke tror at man må være død for å være en helgen. Så da sa jeg: "Hvis de lever, ja."

Og han sa: "Åh, du kan ikke bli en helgen før du er død."

⁴² Jeg sa: "Var Paulus en helgen før han døde eller etter han døde? Hvem skrev han til, de døde menneskene, da han sa: 'Til de hellige som er i Efesus,' og de hellige som er på et *bestemt* sted? Han ville ikke ha skrevet til døde mennesker, vet du."

⁴³ Så da sa han: "Nå forsøker du å dømme tilfellet ved en Bibel. Vi er kirken."

Jeg sa: “Ja vel, sir. Okay.”

Og han sa: “Vi er kirken.”

44 Jeg sa: “Så la oss se kirken gjøre det.” Skjønner? Derfor, så, det er bare Kristus som kan gjøre det. Dere vet det.

Han sa: “Hva er din mening om den katolske kirke?”

Jeg sa: “Jeg skulle ønske du ikke hadde spurt meg om det.” Skjønner?

Han sa: “Vel, jeg vil gjerne høre det.”

Og jeg sa: “Den høyeste form for spiritisme som finnes.”

Og han sa: “Spiritisme?”

Jeg sa: “Ja, sir.”

Sa: “Hvordan kommer du fram til det?”

45 Jeg sa: “Alt som snakker med de døde; samfunn med helgener, ser dere.”

Og han sa: “Vel, du ber til Kristus og Han døde.”

Jeg sa: “Men Han stod opp igjen, ser du.”

46 Så, det er godt at vi vet det, Han stod opp igjen. Er vi ikke takknemlige? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

47 La oss bøye våre hoder og takke Ham fordi Han oppstod fra graven for vår rettferdiggjørelse.

48 Himmelske Far, vi er takknemlige denne formiddagen for Jesus; og i dag minnes vi Hans mektige oppstandelse, på den høytidsmorgenen da Han oppstod fra de døde, seiret over døden, helvete og graven. Da Han var på jorden, viste Han at Han hadde seiret over sykdom, svakheter og—og alle slags djevler og makter. Da lå døden fremfor Ham, den store og siste fiende. Og på Påskemorgen beviste Han at Han var Gud. Han oppstod fra selv den siste fiende, kunne ikke holde på Ham. Graven ga slipp på Ham; helvete måtte gi slipp på Ham; Himmelen tok imot Ham.

49 Å Gud, må våre hjerter ta imot Ham i dag, i Den Hellige Ånds kraft, slik at vi kan være Hans utførere, Hans—Hans forbilder på Hans tjenere her på jorden mens vi er på reise. Gi det.

50 Velsign alle som er her. Gud, disse dyrebare menneskene som står, noen av dem har stått tettepakket her inne siden daggry. Jeg ber, Himmelske Far om at Du må utøse “langt utover det vi kunne gjøre eller tro,” over dem i dag og gi dem deres hjertes dype ønsker. Det alle kom for denne formiddagen, må de gå tilbake tilfredsstilt. Du sa Du ikke ville støte noen bort, men Du vil fylle ham med gode ting og sende ham bort med glede. Gi det, Herre.

51 Må Din allmakt, må Din Hellige Ånd i kraften av oppstandelsen, virke så på hver enkelt av oss, slik at vi ikke bygger vårt håp på noe annet enn rettferdigheten i Jesu Blod. Gi det, Far.

Velsign Ordene nå som vi leser.

⁵² Vi takker Deg for det edle budskapet denne morgenen, da vi kom tidlig til kirken. Og for å se Deg ta vår broder, og slik en forandring i ham på et lite øyeblikk, og gi et budskap til denne døende generasjonen av mennesker som vi nå er en del av, hvor vi takker Deg for det, Herre! Å Gud, våre hjerter skjelver av glede når vi tenker på de tingene. Nå, bevar ham salvet, Herre, i de dagene som er foran ham, Herre.

⁵³ Og velsign denne lille menigheten. Og hjelp meg, Herre, når jeg reiser for å bringe Budskapet til andre mennesker. Og må vi sammen som én person, én familie, holde sammen, og be sammen og leve sammen i Den Hellige Ånds hellige enhet inntil Jesus tar oss inn i Riket. For vi ber om det i Hans Navn og til Hans ære. Amen.

⁵⁴ [Broder Neville sier: “Broder Branham, kan jeg få litt tid til å avbryte deg?”—Red.] Det kan du så visst, broder. [“Som et tegn på vår takknemlighet og ved et—et verk av en ung mann i vår midte, overrekker vi dette bildet til deg, broder Branham, som et fullt uttrykk for vår kjærlighet og takknemlighet.”] Takk, broder Neville og tabernaklet. [“Den unge mannen er Jerry Steffy, som malte bildet.”]

⁵⁵ Broder Jerry Steffy malte det bildet. Gud velsigne den gutten. Det er veldig fint, Jerry, hvis du er her denne formiddagen. Det er trist, jeg skulle ønske jeg hadde midlene til å la den gutten gå på kunstskole. Jeg tror Gud er i kunst. Tror dere ikke det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Gud er i musikk. Gud er i kunst. Gud er i dette. Og det er virkelig leit å se et talent, som det, ikke får utviklet seg. Jo mer han gjør, desto mer vil han utvikle seg. Og jeg—jeg ber om at Gud må velsigne deg, Jerry.

⁵⁶ Og takk, broder Neville og til denne menigheten for dette fine bildet og for verset som står under det. Jeg vil lese det litt senere. [Broder Neville sier: “Vil du at jeg skal lese det?”—Red.] Ja vel, sir. Broder Neville vil lese verset. Jeg hadde en liten anelse om hva det. . . [Broder Neville leser *Gi ære til den som bør æres.*]

Han er ikke en høybygd mann,
Heller ikke arrogant i sin væremåte,
Han blåser ikke i basunen for seg selv,
Når han ferdes dag for dag.

Hans lyst er ei til rikdom eller ry,
Men hans like ingen er;
Han er akkurat slik vi vil ha ham,
Vår egen kjære broder Bill.

Han lærer oss med trofasthet
Det uforfalskede Ord.
Foruten stas og uten ros,
Han følger bare Herrens spor.

Hans tale er inderlig og mjukt,
 Han hever ikke stemmen,
 Bortsett fra mot det som er galt,
 Og da har han intet valg.

Fikk aldri mye lærdom,
 Fra college og skole,
 Men han vet hva som er viktig
 Og han er så visst ikke født i går.

For kunnskapen som ble gitt ham
 Er Evig ovenfra.
 Han har ingen læresetning, foruten vår
 Kristus,
 Ingen lov utenom Suveren Kjærlighet.

Det var ingen stor kunngjøring
 Om hans beskjedne, ydmyke fødsel,
 Men for oss er han den største mann,
 Som lever på vår jord.

Et stort privilegium det er
 Å ha ham som en venn.
 Vi støtter ham i all hans ferd,
 Og vil gjøre det til siste stund.

Han sier han ingen taler er,
 Han er beskjeden som få,
 Men når du får ham på talerstolen,
 da kan du godt forstå.

Han var forutbestemt en profet,
 La folk si hva de vil,
 Gud viste oss stor gunst
 Da Han ga oss broder Bill.

[“Signert: ‘Den lille flokk.’”]

⁵⁷ Takk, broder Neville. Takk for deres tanker. Hvem diktet det? [Broder Neville sier: “Jeg tror det var moren hans.”—Red.] Det er . . .

⁵⁸ Jeg er ikke verdig de tingene, det som ble sagt, men det betyr mer for meg enn alle pengene i verden. Skjønner? Bare tenk, noen anser deg som Hans tjener, ser dere, som—som Guds tjener. Må jeg alltid leve tro mot det, er min bønn. Gud velsigne dere for evig. Mine tanker vil alltid være for dere. Og jeg elsker dere inderlig også.

⁵⁹ Nå, åh, vi har bare så mange ting, vi kunne bare bruke hele dagen og vi ville aldri komme fram til Ordet, ser dere, så mange fine ting.

⁶⁰ Jeg har en—en visjon fra Herren som jeg skulle si noe om, og—og noen hadde drømt en drøm, som, åh, jeg tenkte var så enestående, om Herrens Komme. Og jeg . . .

61 Lille Rebekka, datteren min bak der. Jeg. . . Selv om jeg gjorde litt narr av henne for en stund siden. Hun kom ut med en av disse vide hattene på seg. Og jeg sa: “Nå, kjære, det ser ut som et fuglereir,” sa jeg, “med pinner og alt mulig i den.” Jeg sa: “Gå og ta den av deg.”

62 Så, så kom hun tilbake til meg. Etter noen få minutter kom hun tilbake; vet dere, måten hun kom tilbake til meg på, var å gå tilbake. Hun kom inn med en stor lommebok, bar på den. Jeg sa: “Hvor har du fått den fra?”

63 Hun sa: “Pappa,” sier hun, “Jeg har store føtter, så jeg tror at jeg må ha en stor lommebok som passer til dem.” Så, åh, disse!

64 Men hun sa hun hadde drømt to ganger at hun og jeg kjørte bil, og at jeg fortalte henne om Herrens nære gjenkomst; samme drøm andre gang. Jeg venter på den tredje; kanskje Herren da vil gi meg hva den betyr.

65 Nå, det er så mange ting man kan snakke om, men la oss gå direkte inn i Ordet nå.

66 Alle har det bra, håper jeg. [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Og hvis du ikke har det, ber jeg om at Gud vil gjøre det slik at du får det godt før dette møtet er over, at det ikke vil være en svak person i vår midte denne formiddagen, når dette møtet er over.

67 Nå, vi må huske at Kristus døde for de ugudelige og det var oss. Skjønner? Det er oss. Og Han døde for oss, slik at Han kunne frelse oss.

68 Nå, kan dere høre godt overalt? Langt bak bakerst, kan dere høre bra bak der? Kommer det inn bak der? Okay. Ja vel.

69 Nå ønsker jeg å lese litt av Hans Ord. Først, la oss nå slå opp i Boken om Joel, og jeg ønsker å lese det 1. verset, 1. til 4. vers. Og så det 2., til det. . . 2. kapitlet og det 25. verset. Og 1. Mosebok 20:7. Nå, jeg setter pris på. . .

70 Nå, hvis dere blir slitne og ønsker å gå ut, så bare gå. Skjønner? Men dette kommer til å bli mitt siste Budskap til Menigheten for denne delen av Menigheten på en god stund. Og vi forventer et helbredelsesmøte i formiddag. Og jeg—jeg ønsker at dette Budskapet, hvis Gud vil velsigne Det, må—må synke dypt ned i hjertene våre, slik at vi kan forstå hva Det betyr.

71 Nå, vi er her for å uttrykke, å—å si det vi tror og bevise det ved Skriften, fordi Skriften sier så; og så må Gud komme og bevise det at det er sant, riktig, gjøre det virkelig. Akkurat som en. . .

72 Du sier: “*Dette* er et solsikkefrø.” Plant det og se hva det er. Så kommer det opp en solsikke, avgjør det saken. Det var en solsikke. Skjønner? Det er alt.

73 Nå, og hvis noen vil bytte plass en gang iblant; noen får sette seg, og de andre reiser seg og venter en liten stund. Og jeg vil være så kortfattet som jeg klarer.

74 Nå, husk, be for meg. Og bare vær trofaste mot menigheten nå; hold dere rett her i menigheten med broder Neville. Og dere som er på besøk, vel, nå, bare kom tilbake.

75 Og nå er jeg i disse møtene, drar til dem uten noe bestemt kall. Men, jeg kan ganske enkelt ikke sitte stille; mens verden holder på å dø. Skjønner? Og Paulus hadde den samme erfaringen en gang. Og han reiste til et annet land, og så fikk han et makedonsk kall på veien. Nå, Gud kan sende et makedonsk kall når som helst. Jeg avlyser hva som helst, når Gud gir et kall.

76 Jeg gjør bare så godt jeg kan, reiser over til *dette* hjørnet og sår frø; og over *hit*, sår noen få frø; og over *hit*, kaster, sår noen få frø. Jeg vet at himmelens fugler vil komme og ta mange av dem; og noe av det kveles og så videre. Men det er kanskje noen få der som kommer opp også, vet dere, i god jord. Så la oss bare så frøene, det er hovedsaken.

77 En veldig underlig lesning for et—et påskebudskap, Joel, det 1. kapitlet.

Dette er HERRENS ord som kom til Joel, Petuels sønn.

Hør dette, dere eldste, og legg øret til, . . . dere som bor i landet. Har noe slikt som dette skjedd i deres dager, eller i deres fedres dager?

Fortell deres barn om det, og deres barn må fortelle det til sine barn, og deres barn må fortelle det til neste slektsledd.

Det den tyggende gresshoppa lot være igjen, har den store gresshoppa fortært. Det den store gresshoppa lot være igjen, har gresshoppelarven fortært. Det gresshoppelarven lot være igjen, har den fortærende gresshoppa fortært.

78 Nå det 25. verset av det 2. kapitlet.

Slik skal jeg gi dere godtgjøring for de årene den store gresshoppa har ett, gresshoppelarven, den fortærende gresshoppa og den tyggende gresshoppa, min . . . og den tyggende gresshoppa, min store hær som jeg sendte blant dere.

Dere skal spise rikelig og bli mette og prise HERREN deres Guds navn, han som handler så underfullt med dere. Mitt folk skal aldri i evighet bli til skamme.

79 I 1. Mosebok, det 20, 1. Mosebok. Det 20. kapitlet av 1. Mosebok, og det 7. verset. Jeg ønsker å lese dette, for å følge . . . som en bakgrunn for denne teksten som jeg har tenkt å ta. Jeg vil begynne med det 6. verset for å få en bakgrunn til dette.

Gud sa til ham i en drøm: Ja, jeg vet at du gjorde dette med uskyldig hjerte. For jeg—for jeg holdt deg også tilbake så du ikke skulle synde mot meg. Derfor lot jeg deg ikke røre henne.

Men gi nå mannen hans hustru tilbake. For han er en profet, og han skal gå i forbønn for deg, så du skal leve. Men hvis du ikke gjenoppretter henne tilbake, skal du vite . . . at du sannelig skal dø, både du og alle dine.

⁸⁰ Nå, jeg trekker en tekst ut fra dette, eller fra denne Skriftnesningen, en konklusjon for en tekst, kalt, “gjenopprette.”

⁸¹ Nå, etter at broder Neville forkynte denne formiddagen, det betydningsfulle budskapet, nevnte han i forbindelse med noen tanker helt mot slutten, “Å bli gjenopprettet.” Og det var da jeg fikk ideen der og da, med å “gjenopprette.”

⁸² Nå, jeg skyndte meg hjem og tok fram ordboken min og så videre, og noen Skriftsted-notater og begynte å skrive ned noen ting. Og så tok jeg Websters ordbok for å finne ut den rette definisjonen av *gjenopprette*. Å *gjenopprette* betyr “å vende tilbake til den tidligere eieren, eller å bringe tilbake til samme tilstand som før.” Og vi kan fremsette et krav om å bli gjenopprettet.

⁸³ Nå, det er det Webster sier at ordet *gjenopprette* betyr: “Å bringe tilbake til den tidligere eieren, eller å bringe tilbake til samme tilstand som før.” Og hvis det er fremsatt et krav om noe, om å bli gjenopprettet, så kan du forlange at det bringes tilbake i samme stand som før.

Og må Gud velsigne disse utilstrekkelige ordene nå.

⁸⁴ Å *gjenopprette*, betyr, “å bringe tilbake.” Eller, å gjenopprette, et—et krav kan fremsettes nå om å bringe noe tilbake til sin rettmessige eier, der det hører hjemme. Derfor, på en eller annen måte, har det kommet bort fra sin rettmessige eier og kan komme på villspor. Men å gjenopprette er å bringe det tilbake til den som virkelig eier det, eller å bringe det tilbake til sin naturlige tilstand der det var til å begynne med, bringe det tilbake til sin naturlige tilstand. Og for å kunne gjøre dette, har vi en rett til å gjøre krav, hvis det er en lov til å gjøre krav på denne rettmessige tilstanden av gjenopprettelse, å gjenopprette.

⁸⁵ Slik er det hvis noen stjal en eiendom, og de holdt fast på eiendommen. Da kan du ta loven og gå til denne personen, og loven tvinger, pålegger denne personen å gi denne eiendommen tilbake til sin naturlige eier, til sin tidligere opphavelige stilling.

⁸⁶ Å fremsette krav! Åh, hvilken tekst! Hvor jeg skulle ønske jeg hadde to dager på det, fremsette krav!

⁸⁷ Nå, broder Neville forkynte for oss. Jeg kommer bare til å prate til dere, undervise en søndagsskole-lekse slik at det vil—det vil være en fortsettelse, håper jeg, på det han hadde.

88 Å fremsette krav! Så, vi er . . . har privilegiet til å fremsette krav, overfor satan om de rettighetene som Gud ga oss. For Gud har en lov, og Hans Ord er en lov, og Gud ga spesielle rettigheter til Menigheten i dette Ordet. Derfor har vi en rett til å gjøre krav på disse rettighetene overfor satan og si: “Gi det tilbake,” og han er nødt til å gjøre det. Fordi vi kan ta Guds Agent, Den Hellige Ånd, gå rett ned på våre knær og si: “Det er SÅ SIER HERREN.” Han er nødt til å gi det opp, det er alt, fordi Den Hellige Ånd er der for å tvinge ham til å gjøre det.

Landets lov er for å fremsette krav. Den er ved landet, for landet.

89 Men Guds Ånds lov er å tvinge satan til å gi opp det som han urettmessig, listig har tatt fra Gud. Sjelene til menn, tok han fra Gud; sjelene til kvinner, barn. Sykdom i kroppen la han på folket. Der, Gud skapte dem i Sitt bilde for å være lik Ham, og Menigheten har fått rettmessige, lovfestede rettigheter ved Bibelen, til å ta Den Hellige Ånd og gjøre krav på dette for seg.

90 Jeg tror jeg nettopp nevnte det, forrige møte her. Jeg er ikke sikker. Men en broder kom til Louisville nede fra Georgia, og han satte fra seg bilen sin der borte, og noen stjal den. Og han hadde klærne sine, sin kones klær, sine barns klær. Det var broder Evans her. De er vanligvis her. De kjører femten hundre miles hver dag når vi har møte her, kommer inn hit for å ha møte. Og den stakkars karen stod her uten noen ting, og syv hundre og noe miles hjemmefra. Og han visste ikke hva han skulle gjøre.

91 Han anmeldte det hos politiet. Men de hadde en stor bande i Louisville; de stjal biler og lakkerte dem. Og du kan . . . trenger ikke ha noe nummerskilt der for å selge den. Og de kan lage et nummerskilt til deg på noen få minutter, et hvilket som helst nummer du ønsker å sette på den. Og derfor hadde de en fryktelig tid.

92 Så vi gikk ned på våre knær. Skjønner? Nå, Jesus hadde ikke trengt å gjøre det, for Han var Ordet. Nå, vi er ikke Ordet. “Herrens Ord kom til profetene.” De var ikke Ordet, men Ordet kom til dem. Men Jesus var Ordet. Skjønner? Han trengte ikke å be. Han var Gud, Selv. Skjønner? Men vi er—er Hans profeter, Hans tjenere, som Herrens Ord kommer til. Så profeten er stadfestet ved om det er Herrens Ord eller ikke, ved at det han sier skjer.

93 Så da hadde vi et Skriftsted her, der Jesus sa: “Der hvor to eller flere er samlet i Mitt Navn, og dersom de blir enige, er Jeg i deres midte. Og dersom de blir enige om å berøre en bestemt ting og ber om det, ikke tviler på det, skal de få det de har bedt om. Det vil bli gitt dem.”

94 Nå, der er—der er loven. Nå, den Ene som er her for å håndheve den loven er Den Hellige Ånd. Hva med mennesker

som ikke tror på Den Hellige Ånd, ville forkaste Ham? Skjønner? Re- . . . Dere forkaster deres egen fred og nåde. Skjønner?

⁹⁵ Nå, vi gikk ned på våre knær, omtrent fem menn med broder Fred Sothmann og—og mange av de andre var der, fire eller fem menn. Og vi knelte ned, og jeg la denne saken fremfor Gud. Og så tok jeg Ordet eller løftet og sendte Det ut. Den mektige Hellige Ånd, idet Han tok Ordet for å stevne det for retten, brøt en visjon frem og jeg så en mann som var på vei mot Bowling Green, Kentucky, med en gul skjorte på seg, kjørende i lastebilen hans. Den Hellige Ånd kom over ham, fordømte ham og han snudde rundt, omtrent halvveis. Jeg så ham komme tilbake og parkere bilen i en bestemt gate på andre siden av elven her. Jeg reiste meg opp og fortalte brødrene: “SÅ SIER HERREN.”

⁹⁶ Og da de dro ut, kjørte de den veien. Og der stod bilen, halvtom for bensin, tanken var halvtom der den hadde vært fylt opp, akkurat nok til å føre ham halvveis til Bowling Green og bringe ham tilbake. Nå, de mennene sitter rett her i formiddag, som et vitne.

⁹⁷ Hva er det? Å gjøre krav. “Gi det tilbake.” Skjønner? Slik er det. Det er dét det er snakk om. “Gjenopprette det. Bringe det tilbake til sin rettmessige eier.”

⁹⁸ Og hvis satan har robbet deg for privilegiet av å være en sønn eller datter av Gud, har vi en rett i formiddag ved Den Hellige Ånd, til å gjøre krav på Guds løfte. “Bring dem tilbake.”

⁹⁹ Dersom han har plaget deg og gjort deg syk, har vi en rett fremfor Gud til å gjøre krav på Guds lover. “Ved Hans sår er vi helbredet.” Amen. “Bring ham tilbake. Sett ham fri. Du fører ham ut dit, i døden, og vi gjør krav på ham. Bring ham tilbake nå.”

¹⁰⁰ Det er kravet som blir fremsatt; gjenopprette det tilbake til sin naturlige tilstand igjen. En mann er syk; baby er syk; kvinne er syk. Skjønner? De er ute av sin naturlige tilstand. Da har vi en rett til å gjøre vårt krav gjeldene. Ikke *vår* rett. Det er vår rett fordi Gud ga det til oss. “Ved Hans sår ble vi helbredet. Han ble såret for våre overtredelser. Ved Hans sår ble vi helbredet.” Nå har vi en rett til å gjøre krav på den loven. Og Lov-Giveren, Den Hellige Ånd Selv, er her, Guds Agent, for å se til at det skjer på den måten. Amen.

¹⁰¹ Nå, den eneste måten Han kan arbeide på er når du tillater Ham å arbeide. Skjønner? Du må tro det. Det er en lov. Åh, om jeg bare kunne komme til teksten min. Det finnes en lov. Det finnes en lov for omtrent alle ting.

¹⁰² Du vet, fisken har en lov. Og fisken kan være her oppe i vannet, og den har en lov inni seg. Om den bare gir slipp på den loven som er i ham, kan den synke rett ned til havets bunn. Vil ikke plage den det minste. Vil ikke ødelegge en celle. Prøv

du å gjøre det. Den loven er ikke i deg. Du kan ikke gjøre det, men fisken kan det. Den tømmer seg for luft på en slik måte at den ikke kan, det er ingenting i den som kan sprenge. Og den er skapt på den måten. Den vet det. Og den kan tvinge denne loven til å ta den helt ned til havets bunn, og så sende den opp igjen. Åh!

¹⁰³ Det var en lov i Kristus. Den loven er i mennesket. Du kan begrave det i den dypeste grav eller det dypeste hav eller det—det laveste helvete. Det finnes en Guds Ånds lov som vil reise det opp igjen. Skjønner?

¹⁰⁴ Fuglen har en lov. Nå, dens kropp er fysisk. Den er jordbunden, den sitter på jorden her. Men den har en lov inni seg, som får den til å bre ut vingene og fly langt bort og ut av syne. Det strider mot vitenskapen. De hevder at den er—den er jordbunden; tyngdekraften må holde den her. Men den kan motstå tyngdekraften, løfte seg opp fra den og fortsette oppover, fordi den må sette den loven som er i seg i virksomhet. Og den er bygd for å ha denne loven inni seg.

¹⁰⁵ Nå begynner jeg å føle meg religiøs. Nå, vi har en lov, Livets lov som er inni oss. Vi gjør ikke. . . Det eneste dere trenger å gjøre. . . Dere er skapt og født og plassert her i Kristi Legeme som Guds sønner og døtre. Du trenger ikke slå ut djevelen. Vi har en lov. Det er Den Hellige Ånds lov. Det eneste du vet. . . trenger å gjøre, er å vite hvordan gi slipp og la Gud komme til. Du slåss stadig med det, ser dere, og det vil aldri fungere. Når du gir slipp og lar Gud komme til, det er alt. Skjønner?

¹⁰⁶ Dersom fisken sa: “Vent, jeg vil puste inn riktig dypt. Jeg vil puste inn litt oksygen i meg, og jeg vil se om jeg kan gå ned.” Nei. Gjør den det, vil den sprenge. Skjønner?

¹⁰⁷ Fuglen sier: “Jeg vil se hvor fort jeg kan løpe nedover her, og kanskje jeg kommer til å lette.” Nei. Han ville ikke klare det. Han ville falt ned. Skjønner? Han er nødt til å vite hvordan kontrollere, hvordan loven kan kontrollere ham.

¹⁰⁸ Og på samme måte er det med oss. Det kommer ikke an på hvor mye vi kjemper og sliter og—og stresser, og—og, “Åh, hvis jeg ikke får *dette*, hvis jeg ikke får *det*.” Det er ikke det. Det er å vite at Livets lov er i deg, og du bare gir slipp og lar Gud komme til. Da fører Han deg til din helbredelse, fører deg til Åndens dåp, eller hva som helst Han har lovet. En hvilken som helst rettighet Han har gitt oss er ditt, og ved å gi slipp og la Gud komme til. Nå, hvis du. . .

¹⁰⁹ Hvis politimannen skulle til—skulle til å ta den karen som stjal eiendommen din, var i ferd med å bringe ham for retten og du så holder ham tilbake, “Vel, jeg vet ikke akkurat om han skulle gjøre dette eller ikke,” så vil han aldri få ham dit. Bare la ham gå.

110 Det er slik du gjør det. La satan bare komme seg bort, all tvilen og alt slikt forlate dine tanker, da vil Gud løfte deg opp. Godt.

111 Nå, det er påske. Åh, jeg liker påsken. Ja, sir. Men det er for mye i påsken, nå til dags, om påskekaniner, og ender, og rosa kyllinger, og pene hatter, og nye kjoler; og det er ikke påske. Påske er oppstandelsen, gjenopprettelse, å gjenopprette tilbake. Det er Guds gjenopprettelsestid. Du ser utover jorden; Gud gjenoppretter. Gjenoppretter hva? Naturen. Det er riktig. Han gjenoppretter blomstene. Han gjenoppretter bladene. Han gjenoppretter markens frukter. Hva er det? Gud gjenoppretter. Det er påske; betyr å "bringe det tilbake."

112 Hva er det? Det har vært en straffesak, et søksmål. Påsken krever sin rett, eller blomsten krever sin rett, den har en rett til å oppstå igjen. Skjønner? Og Guds lov i naturen får jorden til å snu seg rundt og får Guds lov i naturen til å bringe fram en påske, en oppstandelse. Det er vidunderlig. Solen kommer tilbake, for å gjenopprette det som vinteren drepte, mens den var langt fra jorden. Gud sender jorden tilbake rundt solen, slik det er fortalt oss, langt borte fra *her*.

113 Jorden, jorden dro seg bort fra solen, gikk helt ut *hit*. Det er det synderen gjør, kommer seg bort fra S-ø-n-n-e-n. Vel, dette er s-o-l-e-n. Men når jorden begynner å komme tilbake. . . Og når den er der ute, rammer døden den, vinteren. Den dreper alt levende den kan drepe *her* ute.

114 Og, nå, når jorden kommer tilbake på sin runde. Frøene ligger i jorden. De er frosne. Margen er gått ut av dem. Det. . . Og alt er borte; men det er et lite liv som er blitt bevart. Og så snart solen kommer tilbake til sin posisjon i forhold til jorden igjen, så kommer det en påske, en gjenopprettelse. Opp kommer blomstene igjen. Opp kommer alt. Alt som vinteren drepte, gjenoppretter solen. Alt som vinterens død drepte, gjenoppretter livets sol.

115 Og slik er det nå med menneskene. Alt som vinterens kulde fra kald, formell religion drepte der ute, vil det at Guds Sønn nærmer Seg i disse siste dager og kommer til Sin Menighet, gjenopprette Det tilbake til Liv igjen. "Jeg vil gjenopprette, sier Herren." Skjønner? Gud gjenoppretter Sine blomster, Sine blad, Sin natur, Sine frø i jorden, og derfor vet vi da, at Gud også vil gjenopprette Sitt bosted. Han vil gjenopprette Sitt Eden. Han vil gjenopprette alt som døden drepte. Det er riktig. Nå, den eneste måten det kan forbli dødt på, er å la det ligge på feil plass. Men hvis det faller på den riktige plassen, er det nødt til å komme tilbake til Liv igjen. Så, Gud, la oss falle i den rette kanalen, det er riktig, for en gjenopprettelse.

116 Alt som vinteren drepte, gjenoppretter da solen. Solens tilbakekomst, hva gjør den? Den tvinger. Lytt. Den tvinger

døden. Når solen, vårsolen kommer tilbake på linje med jorden igjen, tvinger den faktisk døden til å gi slipp på sine døde til en oppstandelse, for, (hva?), en gjenopprettelse, en “å gjenopprette igjen.” Hva gjør det? Solen som kommer. Det er Guds lov.

¹¹⁷ Gud satte jorden under en lov, tyngdeloven. Alt i naturen virker i henhold til Guds lov. Og blomsten tjente ut sin tid. Frøet tjente ut sin tid; det døde ned i jorden. Og så kommer det en gjenopprettelse.

¹¹⁸ Og nå ligger det der, dødt. Det er ikke en ting. . . Vi kunne ta en av disse lysene her som *dette* og rette det mot det, og det ville ikke være til noen hjelp. Det er ikke mulig for oss å gjøre det. Men Gud har en lov, at når solen kommer på frøet, så tvinger den livet ut av frøet. Døden kan ikke holde på det noe mer.

¹¹⁹ Gud har innsatt alle Sine lover til å tjene Ham, både naturlige og åndelige, og de virker etter Hans Ord, uavhengig av omstendighetene. Jeg elsker det. Jeg hadde et Skriftsted her på det. Ja, sir. Gud setter alle Sine lover i bevegelse. Tenk på det. La det synke inn nå, fordi vi kommer til et helbredelsesmøte om en liten stund. Skjønner? Gud satte alle Sine lover i bevegelse, slik at det må virke i henhold til Hans Eget Ord. Forstår dere det? Skjønner? Hans Ord! Hans lover må virke i henhold til Hans Ord. Han befalte solen. Han befalte månen. Han befalte jorden. Han befalte naturen. Og de faller alle sammen rett på linje, og alle lovene virker i harmoni med Guds talte Ord. Og Livets lov som er i oss vil også bringe oss til en oppstandelse. Den er nødt til det. Det er umulig for den å ikke gjøre det.

¹²⁰ Det er grunnen, Livets lov som var i Kristus. Da Ordet ble talt og sa: “Jeg vil ikke la Min Hellige se forråtnelse, heller ikke vil Jeg etterlate Hans sjel i dødsriket,” var det ikke nok tid, var det ikke nok djevler, var det ikke nok av noe, som kunne holde Kristus i graven lenge nok til at (Han) Hans kropp begynte å råtne, fordi Guds lov ville oppfylle Ordet. Og Guds lov ved Den Hellige Ånd, oppfyller et hvilket som helst løfte (får dere tak i det?), uavhengig av omstendighetene.

¹²¹ Job sa: “Selv om liklarvene ødelegger kroppen min, skal jeg likevel ut fra mitt kjød skue Gud.”

¹²² Uansett hvor små vi er, hvor lavt vi står, hvor urene vi er, hvor uhellige vi er, hvor syke vi er, hvor plagede vi er; Guds Ånds lov ved Hans Ord får det til å adlyde Ham, den tvinger det fram og sier: “Gi det tilbake.” Amen. Åh, om vi bare kunne tenke på det et øyeblikk. Tvinger det uavhengig av omstendighetene. Uansett hva omstendighetene er, tvinger Guds Ords lov omstendighetene til å rette seg etter Hans Ord. Skjønner? Det må det.

¹²³ Nå, hvis en blomst ligger der og den er død, frøene er råtne, borte, marginen er gått ut, så har ikke det noen betydning. Den oppstår igjen, fordi Gud satte en lov for at den skulle oppstå igjen.

124 Da Job lå i jorden (Kanskje, da han så Jesus komme, var fire tusen år før Jesus kom hit.), kan du forestille deg hvordan en menneskekropp så ut etter fire tusen år, sannsynligvis var det ikke så mye som en teskje aske igjen. Men Job sa: "Likevel skal jeg ut fra mitt kjød skue Gud: Han som jeg skal se selv."

125 Og Bibelen forteller oss i Matteus 27 at etter Hans død og begravelse og oppstandelse at, "Mange av de hellige som sov i jordens støv, stod opp fra støvet." Hvorfor? Det var profeten som talte med Guds Ord, og Ordet hadde blitt talt. Og Guds lov ved Ånden, reiste dem opp. Bibelen sier: "De kom inn i byen, og viste seg for mange." Ikke bare oppstod Jesus, men de hellige oppstod sammen med Ham.

126 Hvorfor? Over i Salmene står det: "Løft dere, dere evige porter, og la dere løftes. La Herlighetens Herre komme inn." Vel, da Han beseiret døden, helvete, graven, sykdom, oppstod på den tredje dag, "Før Han opp i det Høye og bortførte fanger."

127 Hva var det? De som var i fangenskap så fremover mot løftet som vi har nå. Åh, broder! Hadde ikke engang Den Hellige Ånd. "Men trodde og ga et godt vitnesbyrd. Og ved det stoppet de gapet på løver, sløkket sterk ild, unnslopp sverdet egg, kvinner fikk sine døde tilbake til livet: uten løftet." Åh, men de så fremover! Under et fåreoffer som ikke kunne skille dem av med synden, det kunne bare dekke over synden. Men de trodde at det skulle komme En. Og ved sin tro, langt borte, amen, gjorde de krav på det. "Og urokkelige flakket de omkring i ørkener og i saueskinn og geiteskinn; ble plaget, og led nød og trengsel." Åh!

128 Disse menneskene så fram mot oppstandelsen og døde i tro ved det med sitt vitnesbyrd. Og på den påskemorgenen, ved den Guds lov, som hadde talt Ordet gjennom Job og de andre profetene, stod de opp fra de døde. Åh, du! Slik er det. Uavhengig av omstendighetene!

129 Enkelte mennesker blir så skyldbetyngtet at de ikke vil stå ansikt til ansikt med dommen. Åh, mange mennesker! Det er ikke vanskelig å dø. Noen mister forstanden eller noe annet og gjør noe ubesindig. Noen av dem lar kroppene sine bli brent, og tar det ut på havet og kaster asken for fire hjørner, havets fire vinder. Det stopper ikke dommen. Du kommer fram, like fullt. Ja, sir. Skjønner? Uansett, uavhengig av omstendighetene, kommer du til å møte Gud et eller annet sted. Du er nødt til å komme til Ham. Du er nødt til å møte Ham. Skjønner?

130 Fordi (Hvorfor?) Han har talt et Ord og lagt en lov i det Ordet. Og loven er Hans Egen lov, Han står bak Den med Sitt Eget Liv. Det er grunnen til at Han sverget ved Seg Selv; det er ingen større. Skjønner? Han måtte sverge en ed, fordi ingen pakt kunne stadfestes uten en ed. Og den eneste måten Han kunne gjøre det på, før Han gjorde det, var ved å sverge ved Seg Selv, og Han Selv

ble denne Eden. Åh, broder! Når Gud ble menneske og ble Eden, gjorde Seg Selv til Eden.

¹³¹ Og ved Sin Egen død, begravelse og oppstandelse, beviste Han at Hans lover var rette. Sa: “Ødelegg denne bygningen, Jeg vil reise den opp igjen på tre dager.” “Jeg,” personlig pronomen, “Jeg vil reise den opp igjen på tre dager. Jeg vil reise den opp. Bare riv den ned, og se hva som skjer.” For Han kjente Guds lov. Han visste hva den var. Han visste at den måtte virke i henhold til Ordet. Han visste at Guds Ord hadde blitt talt gjennom en profet og sa: “Jeg vil ikke la Min Hellige se forråtnelse.” Det avgjorde det. Det avgjorde det.

¹³² Så, Guds lov må virke i overensstemmelse med Ordet. Vi kommer til noe stort om et øyeblikk. Skjønner? Skjønner? Hvor, loven i Guds Ord, Guds lov er i overensstemmelse med Hans Ord.

¹³³ Nå, dersom retten kommer med en uttalelse, “Det er *slik-og-slik* en straff for å gjøre *så-og-så*.” Ja vel. Nå, det er ordet til retten, og rettens lov setter makt bak rettens ord.

¹³⁴ Og Gud taler noe, og det er en lov. Og Den Hellige Ånd er her for å håndheve den loven, amen, for den troende. Du må være ordinert for å gjøre det, og det kreves en troende. Du må ha merkelappen “troende.” Noen sier: “Har du kraft?” Nei. Men vi har autoritet. Slik er det. Ikke kraft; men autoritet. Vi har ikke nok kraft til å gjøre noe.

¹³⁵ Slik jeg sa for en stund siden, en liten politimann her i Louisville stod der. Han var mindre enn meg; bitte liten kar. Hatten hans var trukket ned over ørene hans. Og bil. . . Åh, uniformen hans hang halvveis utenfor ham. Han gikk ut der på gaten. Med en liten pistol i siden på beltet, liten stav i hånden, en liten fløyte. Gikk ut der med et par hvite hansker på seg. Og bilene, noen av dem tre hundre og femti hestekrefter, suste nedover gaten som—som lyn, bare zoom, zoom. Vel, den stakkars lille karen kunne ikke stoppe en. . . Han kunne ikke ha stoppet en flyktende ponni med sin styrke. Så visst ikke. Men han gikk ut i gaten med det store skinnende skiltet og blåste i fløyta og rakte opp hånden. Broder, motorer med tre hundre hestekrefter fikk bremsene til å hvine og alt annet. Det var ikke kraften til mannen. Det var autoriteten han hadde. Slik er det.

¹³⁶ Det er Menigheten. Det er kanskje en flokk med “holy-rollers,” såkalte, eller hva enn du ønsker å kalle det, men det er autoriteten. Hm-hmh, hm-hmh. Det er autoriteten bak den. Det er det som gjør det. Uavhengig av omstendighetene virker Guds Lov ved Hans Ord, det vil ikke virke ved din læresetning. Det vil virke ved Ordet. Ja. Det virker kun ved Ordet, det er alt, nå, uavhengig av omstendighetene.

¹³⁷ Abraham, som vi leste for en stund siden i teksten vår, Abrahams kone måtte bli gitt tilbake. Hvorfor? Gud ga et løfte

til Abraham, og her hadde en konge tatt henne for å gifte seg med henne.

¹³⁸ Vel, hva ville han ha gjort? Tatt livet av Abraham på et øyeblikk. Det var det Abraham sa. “Jeg ber deg, si at . . .” Etter at han så at—at Abimelek hadde tatt ham, denne filisterkongen der. Sa Han: “Nå, du—du, jeg ber deg, si at jeg er broren din. For hvis . . . du er en vakker kvinne.” Og sa: “Nå, hvis han ser at du er vakker, og jeg vil—jeg vil—jeg vil—jeg vil bli drept, for han vil ta deg og gifte seg med deg.” Og så tok Abimelek henne, og tjeneren hans førte henne inn.

¹³⁹ Hun var en vakker kvinne. Og, forresten, så var hun bare hundre år gammel. Og hun—hun . . . Gud hadde nettopp vist hva Han kommer til å gjøre med oss alle gjennom dem. Dere vet, jeg har vært igjennom alt det i teksten min og på lydbandene og så videre, og bevist det ved Guds Ord. Det er helt riktig. Han fortalte ved Abraham og Sarah, hva Han kom til å gjøre med hele menneskeslekten. Det er riktig.

¹⁴⁰ Nå, der var hun, og så hadde Abimelek tatt henne for at hun skulle bli hans kone. Abimelek, og han var helt klar nå for å ta henne til sin kone. Og (hva?) Gud hadde sagt til Abraham: “Ved Sarah skal du få denne babyen,” og her var en ung mann i ferd med å ta henne. Her var Abraham, rundt et hu- . . . rundt et hundre år gammel nå også, der ute.

¹⁴¹ Men ved det, legg merke til hva Gud sa der. “Ja, jeg vet at du gjorde dette med et uskyldig hjerte. Det var derfor Jeg holdt deg tilbake så du ikke skulle synde mot Meg. Men gi nå kvinnen tilbake; for hennes mann er en profet. La ham be for deg. Hvis du ikke gjør det, kommer Jeg bare til å utslette deg fra jordens overflate.” Slik er det.

¹⁴² Hva? Guds Ord er nødt til å stå fast. Ingen mann kunne røre Sarah. Gud hadde gitt et løfte.

¹⁴³ Sarah er et bilde på Menigheten, den sanne Menigheten, den frie Menigheten, den frie kvinnen med det frie Barnet, bilde på den gjenfødte Menigheten med løftet. La dem si hva enn de vil; kall det “holy-roller, fanatisme.” De har forsøkt å stoppe Den siden pinsedagen, og de vil aldri klare det. Nei, sir. For hold . . . Bare hold hendene unna Den. Det er alt. Gud kommer til å ta det og gjøre noe med Den, like så sikkert som jeg står her. Vi vil gjennomgå dens tidsalder nå, om noen få minutter. Gud hjelpe meg, jeg vil bevise det for dere hvor vi er. Riktig. Dere . . . De vil aldri kunne ødelegge det. Det kan ikke bli ødelagt. Det er riktig.

¹⁴⁴ “Rør henne ikke.” Hvorfor? Der kom den naturlige ætten. Den naturlige ætten måtte komme. Hvis det hadde vært . . . Hvis Sarah hadde giftet seg med denne andre mannen, ville den naturlige ætten aldri ha blitt født.

¹⁴⁵ Så dersom Gud beskyttet den naturlige ættelinjen, hvor mye mer for den åndelige, Kongelige Ætten, har Han beskyttet!

146 Satan, gi dem tilbake. Gi slipp på dem. Du kommer ikke til å kvele dem i organisasjonene og slikt. De er et fritt folk. La dem være i fred. Ja. Sett dem fri, den Kongelige Ætten.

147 Nå, Gud snakker om å gjenopprette, nå, her i Joel snakker han om det. Jeg talte over dette en gang før og tok det fra en annen vinkel. Om . . . Har aldri gjennomgått det dyptgående slik jeg har tenkt å gjøre i dag, og jeg har ikke tid til å gjøre det slik det skulle vært gjort. Men Gud taler her i Joel. Om . . .

148 Gud taler om Sitt Frukttre som Han hadde plantet. Gud plantet et Frukttre. Han plantet Det på Pinsefestens Dag, og Han satte det Treet der med en hensikt. Han ønsket at Det skulle bære Hans frukt, Ord, Guds Ord. Han ønsket en Menighet som ville holde Hans Ord. Hele veien ned gjennom tidsalderen klarte ikke Eva å holde Det, jødene klarte ikke å holde Det, loven hadde sviktet, alle hadde sviktet, derfor plantet Gud Seg et Tre. Et Tre!

149 Nå, husk, det var to trær i Edens hage. Vi vet det. Dere kan kalle dem hva dere vil. Jeg har min tanke. Men, uansett, det ene var et urent tre; det ble gjort urent. Og Det andre var ikke urent; det var Livets Tre som kom fra Gud ut fra Himmelen. Han sa: "Deres fedre åt manna og er døde. Men dersom dere spiser av dette Treet, lever dere evig." Og Engelen vokter Livets Tre fra Edens hage, beskyttet Det i Eden. Det Livets Tre er i Eden, vel, i åndelig forstand nå. Legg merke til det.

150 Nå, når dette Treet som Gud plantet, Det skulle bære ni forskjellige slags frukt, ni forskjellige slag; som betyr ni åndelige gaver, ni Åndens frukter som følger med de ni åndelige gaver. Det var Guds Tre. Han plantet Det i jorden på Pinsefestens Dag.

151 La oss stanse nå. Tiden strekker aldri til. Jeg skal hoppe over noen få Skriftsteder og gå ned her til Salmene, den første. David så dette Treet for lenge siden. Og da han skulle skrive sanger om noe gledelig, var det det første han skrev om. Han så dette Treet og Det var "plantet ved strømmer av Vann." Dette Treet! Han!

Han skal være lik et tre, Guds tre, plantet (hvor?) ved strømmer, strømmer (flertall), strømmer av vann (entall) . . .

152 Ikke en metodist, baptist, presbyterianer, lutheraner og så videre. Nei, nei. Hm-hmh. Bare strømmer av ett Vann; ni åndelige gaver ved den samme Ånd. Ni Åndens frukter som kommer fra den samme kanalen.

. . .han skal være lik et tre plantet ved strømmer av vann.

153 Slik David så det og han talte. Han sa: "Salig er den mann." Og legg merke til, han sa han ikke kunne dø. "Hans blader visner ikke." Nei, nei. Uansett hva de gjør, vil de aldri drepe det Treet. Hvorfor? Det er der det er plantet. Det er det som gjør det. Det er

der det er plantet. “Han er plantet ved strømmer av Vann.” Legg nå merke til det. David sa: “Hans—hans røtter skal ikke dø.”

¹⁵⁴ Dere vet, ta et tre, et stort, gammelt tre. Jeg, da jeg var gutt pleide jeg å gå ut, og vi, oss gutter, vi pleide å gå ut og hadde et stort, gammelt tre vi pleide å sitte under, stort gammelt bøketre. Og vinden blåste. Og jeg undret meg når jeg så opp mot toppen, det så ut som det kunne blåse ned. Men, dere vet, hver gang vinden blåser på treet, røkker det treet, og det får røttene til å løsne, slik at de bare kan grave seg dypere og få bedre feste.

¹⁵⁵ Og det er slik det er med å spotte, latterliggjøre, gjøre narr av en kristen. Hva det gjør er, forfølgelse skaker den kristne, for å få ham til å be mer, grave dypt, få bedre feste, slik at han kan stå i stormen.

¹⁵⁶ Nå, hva om en mann er plantet i slikt som “ved strømmer,” der kildene, ni forskjellige kilder gir ham næring? Åh, du! For et—for et fundament han har. Og en mann som er plantet ved elven, strømmer av Vann; ett Vann, én Ånd, “Der er helbredelsesgaver, samme Ånd; profetisk gave, samme Ånd; alt er den samme Ånd, men mange gaver.” Én Giver.

¹⁵⁷ Nå, David så ham, og han var plantet ved dette Treet. Nå, han kunne ikke dø. Legg nå merke til hvorfor. Han hadde Liv i røttene. Hvor er røttene, eller livet i treet? Det er i røttene. Ja visst. Kommer opp og bærer sin frukt. Ja vel.

¹⁵⁸ Følg med. Hans røtter hadde Liv i seg for å bringe fram Sin frukt i rett tid. Husk nå, dette Treet vil ikke felle Sin frukt.

¹⁵⁹ Nå, tar du et tre og fjerner det fra vannkilden. Det første en merker at det blir små epler. De blir knudrete og markspiste. Men det vil kaste sin—sin—sin frukt.

¹⁶⁰ Det er det som er i veien med menighetene i dag. Dere har fjernet dere fra Elven, gått bort fra Åndens gaver. De har bare en naturlig menighet. Og de har gått bort fra de åndelige gavene og de åndelige tingene, og de kaster sin frukt. Hva gjør de? Deres—deres troende lever med verden, oppfører seg som verden, stjeler, svindler, lyver, røyker, drikker, gambler, har kortspill-selskaper i menigheten for å betale predikanten og alt mulig annet, suppe-middager, danser. Skjønner? De kaster sin frukt. Det er akkurat som verden.

¹⁶¹ Og de vantro ser og sier: “Det er ikke noen forskjell på den personen og meg.”

¹⁶² Det var det som fikk kommunismen til å oppstå i Russland. Det er grunnen til at de brant opp den katolske kirke i . . .

¹⁶³ Nede i Mexico, da jeg var der og så de kalkgrottene der de, og de stedene der de brente de små babyene som nonnene hadde fått. Selv menneskekropper, fullvokste menneskekropper lå der inne i kalkgrottene. Hva gjorde de? De kastet sin frukt, ser dere, og Gud ristet dem av treet. Det var alt. Skjønner?

164 Men en mann som er plantet, ikke stukket ned, men plantet ved strømmer av Vann, han skal bringe fram Sin frukt (følg med) i sin . . . Sin frukt i sin tid. Leser dere det? Salme 1.

Salig er den mann som . . . ikke vandrer etter ugudelighetens råd, står på synderes vei.

. . . han skal være lik et tre som er plantet ved strømmer av vann, han skal bringe fram frukt i sin tid; . . . og alt han gjør, skal lykkes.

165 Skjønner? Legg merke til: “Slik er det ikke med de ugudelige; og han skal ikke stå sammen med ham i dommen.” Skjønner?

166 Nå: “Han skal bringe fram Sin frukt i sin tid.” Legg merke til hver “sin,” det personlige pronomenet der. Det er Hans frukt, Guds frukt, i den tid da profeten bringer Det fram. Det vil være i profetens tid. Guds frukt, i Guds tid, i profetens tid. Skjønner? “Han skal bringe fram Sin frukt i sin tid.” Se om det ikke er to “sin” der. “Bringe fram Sin, Guds frukt, ser dere, i den tid da budbæreren er bestemt til å komme.” Han vil bringe fram dette. Nå, husk det. Budbæreren som bringer fram Guds frukt, vil bringe det i Guds tid, i budbæreren tid. Skjønner? “Han vil bringe fram Sin frukt i sin tid.” Og Det kan ikke visne. Hvorfor? Han har forutbestemt frukt der inne. Det kan ikke ødelegge Det, fordi Det er forutbestemt.

167 Nå, Efeserne :5, 1:5, rettere sagt. Det står: “Sitter sammen i Himmelske steder i Kristus Jesus.” Hva skjedde? Han sa: “Gud, ved Sin forutvitenhet, forutbestemte oss til å få barnekår i Gud, ved Jesus Kristus.” Gud, ved Sin forutvitenhet, forutbestemte alt som skulle skje ned gjennom tidene. Ved Sin forutvitenhet forutså Han det. Derfor, fra begynnelsen kunne Han fortelle enden.

168 Derfor var det forutbestemt frukt i roten av dette Treet. Og dette Treet kunne ikke visne, fordi Det bar forutbestemt frukt. Nå, det var Treet som Joel talte om her. Skjønner? Det kan ikke dø. Markene åt Det ned, men Det kunne ikke dø. I Sine røtter hadde Det den forutbestemte Sannheten. Det hadde Guds Ord, dette Treet. Og dette Treet er—er det Treet, den eneste måten, Det—Det ble satt i Edens hage.

169 Alle trær, ved kvinnen, dør. Vi dør alle sammen ved kvinnen. Ved fødsel, dør vi alle. Men gjennom kvinnen kom døden, for denne fødselen kom ved kvinnen. Ja vel. Så, *dette* må dø på grunn av synd.

170 Men Fødselen, den nye Fødselen som kom ved Kristus kan ikke dø. Det er ett Tre, og vi har det andre treet. Skjønner? Og dette Treet, selv om Det har vært forfulgt, gjort narr av helt siden begynnelsen i Edens hage, kan Det ikke dø. Det er forutbestemt. Det er blitt knust og slått, og, du store, alt mulig er gjort imot Det. Og hva skjedde? Det kan ikke dø. Hans . . . han vil ikke dø.

Han kan ikke, fordi han har det forutbestemte Guds Ord i seg. Det er nødt til å komme fram, for Hans frukt er i sin egen tid, forutbestemte tid. Slik at, uansett . . .

¹⁷¹ Joel så dem alle sammen, spist ned til bunnen. Men Han sa: “Jeg vil gjenopprette, sier Herren,” for Guds forutbestemmelse ligger i Treets røtter. Det må komme fram, fordi Det inneholder det forutbestemte Guds Ord. Hmm! Åh, hvilket Tre! Du store!

¹⁷² Det Treet, Det begynte å vokse der tilbake i Eden. Hva skjedde? Det kom fram en gruppe av Kains barn, noen insekter hadde kommet over og spist Det helt ned til stilken. Og Gud tok noe av frukten fra Det og la Det i arken og bar Det gjennom. Riktig. Hele veien ned har det vært på samme måten, ned gjennom i form av dommer; Israel, videre nedover.

¹⁷³ Og så på Pinsedagen, der Menigheten for Brudetreet, satte Han—Han Treet i stand på Pinsedagen, som var forutbestemt til å bringe fram Hans frukt i rett tid. Nå, det gikk fint, frukten modnet helt fint. Det blomstret ut på Pinsefestens Dag. La oss se hva som skjedde på Pinsefestens Dag. Jesus sa: “De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også.” De helbredet de syke. Nå, på Pinsedagen . . . la oss se hvordan det begynte. På Pinsefestens Dag, noen få dager etter oppstandelsen, femti dager etter påsken, kom det en—kom det en—en fremfarende mektig Vind fra Himmelen.

¹⁷⁴ Nå, i dag gjør vi det annerledes. Forkynneren står opp og tar og sier: “Jeg skal sette navnet ditt i boken.” Skjønner? Eller en eller annen universitetsutdannet kar med kragen snudd rundt, sier: “Kom opp hit og ta kosher-brødet. Så, da blir du et medlem av menigheten.” Er ikke det merkelig? Forkynneren sier: “Kom og bli medlem av gruppen vår.” Ja, de tar begge feil.

¹⁷⁵ “På Pinsefestens Dag kom det fra Himmelen,” (ikke fra talerstolen oppe i gata) “fra Himmelen, en” (Hva? En prest? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Nei. En forkynner? Nei. Hva var det?) “en lyd som en fremfarende mektig Vind, og Den fylte hele huset der de satt. Kløvne tunger satte seg på dem.” Stammende, de kunne ikke snakke, de var så fulle av herlighet. Hellige Ånd fylte dem. Ut på gatene gikk de, bablende. Akkurat, og oppførte seg som . . .

¹⁷⁶ Også den fornemme folkemengden stod der ute og sa: “Vel, disse menn er fulle av ny vin. De er alle drukne. Se på disse mennene og kvinnene slik de raver rundt og holder på.”

¹⁷⁷ Nå, det er SÅ SIER ÅNDEN. Det er Skriften. Det var slik Menigheten ble organisert; ikke organisert, men ordinert. Stor forskjell på de to ordene. Legg merke til. Der var de.

¹⁷⁸ Nå, og vet dere hva, dere katolikker? Den velsignede jomfru Maria var sammen med dem. Ja. Nå, hvis Gud ikke ville la Maria komme til Himmelen uten å motta Den Hellige Ånd, hvordan

skal dere komme Dit med noe mindre enn Den? Nå, bare tenk på det. Det er riktig. Maria var iblant dem. Og hun måtte vente der oppe til hun mistet all sin verdighet og stolthet, fylt med Ånden.

179 Og her kom de, oppførte seg som fulle folk. Bibelen sier de gjorde det. De sa: "Disse mennene er fulle av ny vin."

180 Men, Peter, talsmannen, forkynneren i gruppen, stod fram og sa: "Disse er ikke fulle av ny vin, som dere tror, det er jo bare den tredje timen på dagen. Men det er dette som ble talt av profeten Joel." Den jeg leser fra i dag. "Og det skal skje i de siste dager, sier Gud, Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød; og deres sønner og døtre skal profetere. Og Jeg vil vise tegn på himmelen i det høye, og tegn på jorden. Og det skal skje, at hver den som kaller på Herrens Navn skal bli frelst."

181 Nå, Peter talte på Pinsedagen over den samme profeten som jeg taler over i dag: å plante dette Treet. Og det var der han plantet Det. Åh, Det vokste fint. De gikk ut og hadde åndelige gaver. De helbredet de syke. De forkynte. De ble kastet i fengsel. De var villige til å lide for Ordets skyld.

182 Hvis du dro utenlands som en svekling, ville du ikke være en særlig god amerikaner dersom du reiste over dit. Hvis du reiste over til Japan, kom deg bak linjene og sa: "Hør her, gutter. Jeg er med dere. Vet dere hva? Jeg er med dere, men jeg tilhører den andre siden." Din forræder, du burde blitt skutt. Det er riktig. Du er en forræder. Ja visst.

183 Og slik er det med dette også, en mann som kjenner Guds Ord og går på kompromiss med Det fordi en eller annen organisasjon forteller ham at han må gjøre det på den måten. Det er en forræder. Riktig.

184 Men disse mennene var ikke forrædere. De brydde seg ikke om hvor mye, vel, hvordan de oppførte seg, hvordan kirkemanerene deres var: skrek, og gråt, og rop, og—og bablet på språk til hverandre som virket helt uforståelig. Mennene der ute i forsamlingen fra andre nasjoner og andre tungemål begynte å høre hva de sa. De visste ikke hva de sa; de bablet. Men andre mennesker der ute forstod det. Og de sa: "Disse personene er uten tvil fulle."

185 Men Peter sa: "De er ikke fulle, men de er fylt med Ånden."

186 Så skjedde det at de ble martyrer alle sammen unntatt Johannes, og han ble kokt tjue-fire timer i en oljetønne, og de kunne ikke engang koke Ånden ut av ham. Og så døde han en naturlig død, den eneste, Johannes åpenbareren. Nå, det er riktig.

187 Legg nå merke til hva som skjedde. Her plantet Gud et Tre for å bringe fram ni åndelige gaver, gaver av Hans Ånd. Den samme Ånd som var i Kristus kom ned over Menigheten og hadde Evig Liv. Nå, Åndens gaver var i Menigheten, og Den vokste, bar frukt

overalt. De tenkte ikke på seg selv. De organiserte ikke noe. De bare gikk i vei og var brødre. De hadde ingen. . .

¹⁸⁸ Jeg liker denne lille tingen de hadde: “Ingen læresetning utenom Kristus, ingen lov utenom kjærlighet, ingen bok utenom Bibelen.” Det er det jeg tror. Skjønner? Og det var slik de gjorde. Verden er vårt sogn, ser dere, overalt.

¹⁸⁹ Så, legg merke til disse karene da de gjorde det, hvor herlig den menigheten var. Og Gud var med dem, sier Bibelen. Og Jesus møtte dem før Sin himmelfart. Han sa: “Gå ut i hele verden og forkynn Evangeliet for enhver skapning. Disse tegn skal følge dem som tror; i Mitt Navn. . .” Nå, “Disse tegn.”

¹⁹⁰ Nå, i dag, hva slags tegn skal til for å kalles en troende? Han håndhilses på pastoren. Han tilhører menigheten. Han har navnet sitt i boken fordi moren hans hadde et navn, eller faren hans hadde et navn i boken. Men det var ikke det Jesus sa. Jesus sa: “Disse tegn.” Det er den naturlige menigheten.

¹⁹¹ Vi snakker om den åndelige Menighet. Vi snakker om et åndelig Tre, ikke et naturlig tre. Vi kommer til de to trærne om et, etter en stund. Skjønner? Et åndelig Tre! Jesus sa: “Disse tegn skal følge dem som henger på dette Treet. Disse tegn skal følge dem som får sitt Liv fra *dette* Treet. I Mitt Navn skal de kaste ut djevler; de skal tale med nye tunger. Om de tar opp en slange, eller de drikker noe giftig, skal det ikke skade dem. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli friske.”

¹⁹² Det er de slags tegn Han sa ville følge den troende. Hvor er det i dag? Han ga verden et eksempel på hva som skulle være kjennetegnet på en troende. Og Han sa: “Det ville vært mye bedre om en kvernstein var hengt om halsen din og senket i havets dyp, enn å krenke en av dem, for deres Engler ser alltid Min Fars åsyn som er i Himmelen.” Englene!

¹⁹³ Legg merke til nå. Der var de. Og det Treet ble plantet. Det gjorde store gjerninger. Vi vet at de gikk omkring overalt. Herren. . . Ja, på Pinsefestens Dag ble tre tusen sjeler lagt til, døpt, og kom inn i Menigheten. Og hvor fantastisk fellesskap de hadde! Og, alle, der var ikke noen som trengte noe. Alle var vennlige, godhjertede. Og mot hverandre var de alle én stor familie. Underfullt!

¹⁹⁴ Og der kom forbi, en liten, gammel, stygg, glupsk billelignende insekt som lever i fire forskjellige stadier, som Joel så den. Dette fire stadiers-insektet, ødeleggeren, kom fram for å ødelegge det vakre Treet til Gud. Tenk på det. Nå skal jeg lese litt fra Joel, hva han sa. Joel, det første kapitlet. Det første. . . Nå, det er fire forskjellige biller der nå, men der, det er egentlig bare én bille. Det er én bille i fire forskjellige stadier. Følg nå med. Denne lille, gamle billen kom forbi, for denne Meni-. . . for dette flotte, vakre Treet til Gud. Vi kaller det et Tre, som var Menigheten.

195 Det første var en tyggende gresshoppe. Det er en liten ting, bare et bitte lite markklignende insekt. Hva gjorde den, denne tyggende gresshoppen? Den kom for å ødelegge frukten på Treet. Det var det første.

196 Nå, la oss gå tilbake i historien og se hva det første var: var en—en gruppe fra overklassen som kom seg inn blant vanlige mennesker. Og de sa: “Vel, dette er godt at dere kan helbrede de syke, og dere kan gjøre disse tingene. Det er underfullt. Så, vet dere hva vi burde gjøre? Vi burde se til å få det ut slik at de høyere klassene av mennesker kan forstå det, overklassen: borgermesteren, dommerne, og så videre og byens øverste. Og så lenge dere holder på slik dere gjør, vil de aldri komme til dere. Skjønner? De er redde for dere.”

197 [Noen sier: “Det er de fremdeles.”—Red.] Noen sa at, “De er det fremdeles.” Tror nok at det er ganske riktig. Så, det er riktig. De er redde for Den Hellige Ånd. Unnskyld meg.

198 Jeg pleide å synge en liten sang:

Det er den gammel . . .

Har dere noen gang hørt *Den gammeldagse religionen*? Noen her som har hørt den sangen? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Det er den gammeldagse religionen, . . .

Jeg pleide å synge en liten sang som dette for mange år siden. Jeg sa:

Det er den gammeldagse Hellige Ånd,
Og djevelen vil ikke komme nær Den;
Det er grunnen til at folk frykter Den,
Men Den er god nok for meg.

Den er så god at jeg ikke vil ha noen annen,
For Den får meg til å elske min broder;
Og Den bringer ting fram i lyset,
Så Den er god nok for meg. (Det er riktig.)

Den vil få deg til å stoppe å lyve;
Den vil frelse deg når du dør;
Den vil jage djevelen på flukt.
Og Den er god nok for meg.

199 Det er riktig. Det er grunnen til at folk ikke vil ha Den. Nå—nå, Den er Gud.

200 De ville ikke ha Jesus. De sa: “Denne mannen?” Menigheten, den store, ærverdige menigheten sa: “Kommer du for å fortelle oss hvem vi er? Vi vil opplyse deg, vi er Dr. Ph.D., L.L., Q.U.S., og,” du store, “alt dette.” Eller, “Ja, jeg er ypperstepresten. Jeg er *dette, det* eller *hint*. Og du forteller meg? Ja, du ble født i synd. Du er ikke annet enn en løsunge. Moren din skulle bli, få deg, før du og din far . . . faren i det hele tatt var gift.”

201 Han sa: “Hvem kan anklage Meg for synd?” Skjønner? “Hvem kan anklage Meg?” Ja vel. *Synd* er “vantro mot Guds Ord.” Med andre ord, Han sa: “Vis Meg hvor Jeg ikke oppfyller Ordet, til—til—til punkt og prikke, nøyaktig slik Det skal gjøres. Vis Meg i Skriften, vedrørende Mine dager. Dersom Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke.” Sa: “Nå, dere påstår å være det. La oss nå se dere gjøre det.” Åh, du store!

202 “De spurte Ham ikke om noe mer etter det.” Skjønner? De lot Ham være i fred. Som da djevelen gikk løs på Ham. Jeg sa at, han tenkte at han skulle nok komme inn på en eller annen måte. Men han fant ut at det var en million volt i den Ledningen. Han hoppet vekk fra Den, ganske kvikt, ser dere, fordi han kunne ikke hanskens med Det. Og det var en ting som var sikkert.

203 Så denne lille, tyggende gresshoppen kom for å ta bort fruktene. Jeg har to sider om “frukt.” Jeg ønsker bare å lese litt av det. Det første, den første frukten han tok bort, var broderkjærlighet. Det er riktig. Det er en av tingene som dreper menigheten med en gang, når broderkjærligheten. . . Ja, sir, deretter, den neste frukten han tok bort fra Treet. . . Dere husker, kjærlighet er den første frukten på Treet. “Kjærlighet, glede, fred, langmodighet, godhet, ydmykhet, tro, tålmodighet,” det er riktig, “i Den Hellige Ånd.” Nå, ni åndelige gaver, med ni frukter fra Treet og så videre. Ja vel. Nå, først begynte han å spise av frukten på Treet.

204 Nå, la oss forestille oss et stort Tre, Guds Tre. Det bærer ni åndelige gaver. De helbreder de syke. De taler i tunger. De kaster ut djevler. De gjør mektige gjerninger og forkynner det uforsfalskede Guds Ord. Ingen denominasjon som holder dem nede; de er frie og gjør mektige gjerninger.

205 Så kom denne lille djevelen inn, dukker opp med sine to horn som stikker ut foran, som en gresshoppe vet dere og sine små glupske tenner. Det var hans første, den tyggende gresshoppen, gjorde, han kom inn for å spise bort broderkjærligheten. Han sa: “Dere vet, *Så-og-så* gjorde *så-og-så*, borte hos *Så-og-så* sin menighet. Jeg ville ikke trodd på den gruppen mennesker.” Skjønner? Der er han, det første.

206 Deretter ville han spise på troens frukt, tro på Ordet. “Hør nå her. Hvordan vet du at det er Ordet? Det er blitt oversatt så mange ganger!” Den lille djevelen spiser fremdeles. Riktig. “Det Ordet har blitt oversatt så mange ganger! Han er *dette, det*, eller *hint*. Åh, han er alt *dette*.” Skjønner?

207 Nå, det var en annen frukt han spiste bort: frelsesfryden. “Hysj! Dere bråker for mye. Åh, du! Og du!”

208 “Åh, hvordan kan du tale, broder Branham?” sa en kvinne til meg en gang. Nei, det var det ikke. Det var en mann. Jeg tror han er. . . Jeg håper han er her. Han tilhører en annen menighet. Men han sa til meg, sa: “Jeg var borte for å høre på deg her

om dagen, og jeg klarte ikke engang å høre deg, fordi disse menneskene ropte.”

Jeg sa: “Hvis de . . .”

Sa: “Hvordan i all verden kan du forkynne?”

²⁰⁹ Jeg sa: “Hvis de ikke hadde gledet seg over det, hadde jeg ikke forkynt der.” Det er riktig. Jeg pleide å ha . . . du . . .

²¹⁰ En venn av meg, Jim Poole og jeg, vi hadde en gammel hund før. Vi kalte ham Fritz. Og denne gamle hunden, han—han kunne gå løs på alt han jagde opp i et tre, bortsett fra stinkdyr. Han var redd for stinkdyr, fordi det luktet så vondt. Så, når jeg hadde fått jaget et stinkdyr inn under en kvisthaug, trengte jeg bare å klappe ham litt og si: “Ta det! Ta det, gutt!” Da gikk han for å ta stinkdyret, ser dere, fordi jeg klappet ham og sa: “Ta det!”

²¹¹ Vel, det er akkurat slik det er når vi . . . Det vil si, det verste stinkdyret jeg vet om, er djevelen. Så, når jeg bringer ut dette Ordet og noen sier: “Amen,” er det, “Ta ham, gutt!” Og vi—vi får—vi får jaget ham opp i et tre.

²¹² Så, vi finner ut at han tok bort gleden. Dere vet, David, mistet en gang frelsesfryden sin. Han mistet ikke sin frelse, men han mistet gleden over den. Han bare ropte: “Herre, gi meg tilbake min frelsesfryd.” Skjønner? Gleden!

²¹³ Så denne lille tyggende gresshoppen begynte å spise bort gledesfrukten. “Nå, hør her. Dere lager for mye bråk. Jeg skal si dere, all denne skrikingen, dette å si ‘amen’ og denne ropingen, det er tøv. Det har ikke noe for seg.” Skjønner? Før du visste ordet av det, satt dere i et stort likhus, vet dere, satt der alle sammen døde. Noen av disse balsamerende væskene av *såkalt* Doktrine av læresetninger som ble sprøytet inn i årene der Guds Ånd burde flyte, der de gamle kirke-læresetningene ble sprøytet inn der. Ikke rart de er iskalde og døde. Åndelig termometer, nitti minusgrader. Ja. Sier noen, “amen,” vrir de på nakken som en gås eller noe, for å få vite hvem som sa det. Det er en skam. Når Guds Ånd burde være glede, fred, kjærlighet. Men dette lille insektet begynte å spise på det. Han spiste all gleden bort.

²¹⁴ Og, deretter, neste frukt på Treet er fred, fred i sinnet, med visshet om at du er frelst.

²¹⁵ De sier til deg: “Vel, nå, hvis du vil si fram *vår* læresetning, blir du frelst. Hvis du blir medlem av *min* menighet, blir du frelst.” “Vel, nå,” sier denne, “du blir ikke frelst hvis du går *der*. Du må bli medlem av *vår* menighet for å bli frelst. Du må si: ‘Ave Maria.’ Du må sette navnet ditt i *denne* boken. Du må ha . . .” Åh, du store! Det tar all gleden bort. Men det er ikke Guds Tre; du vet hvor du står. Det er en krysning, alltid.

²¹⁶ Dere kjenner fortellingen min om muldyret. Det er en krysning. Det vet ikke hvem dets pappa, mamma, noen av dem,

var. Skjønner? Det er en krysning. Men, åh, en god rasehest, den vet hvem dens pappa og mamma var gjennom generasjoner.

217 Og nå, en virkelig god rasekristen, også, som har Den Hellige Ånd, han vet Den falt på Pinsefestens Dag. Han vet hvor han er. Han kan spore sine slektsledd rett tilbake, sin slektshistorie, helt fra begynnelsen. Peter hadde Den. Videre ned gjennom nasjonen eller slektsledd har de hatt Den, gjennom tidene. En god stamtrekristen vet hvor Den kommer fra.

218 Sier: “Vel, jeg er lutheraner.” “Hmh! Jeg er presbyterianer.” Åh, du krysning! “Hvorfor er ikke du? Hvorfor er ikke du?”

219 “Vel,” sier du, “hva er—hva er du?” Født på ny. “Født på ny, av hva?” Guds Ånd.

220 Det er derfor du ikke er krysning. Du er født korrekt. Ikke med en eller annen menighets-læresetning, men med Guds Ånd. Gud lever i deg.

221 Nå, legg merke til det. Dette lille insektet begynte å spise. Så, han spiste bort all freden i sinnet, åh, og videre, og videre og videre, og åh, videre nedover. Jeg har en side med det her, alle fruktene, hva han har gjort.

222 Så døde denne lille skapningen ut, og den ble en stor gresshoppe. Det var det neste stadiet, var en stor gresshoppe. Nå, hva gjør en stor gresshoppe? En stor gresshoppe spiser bladene. Det er riktig. En stor gresshoppe angriper bladene. Det den tyggende gresshoppen lot være igjen, han lot bladene være igjen; han spiste all frukten bort fra Treet. Hva skjedde så? Den store gresshoppen kom for å spise, spise det den tyggende gresshoppen lot være igjen. Nå, hva gjorde han? Hva gjorde denne tyggende gresshoppen? Ødela bladene. Hva er bladene for? Ødelegger Guddommelig fellesskap. Det er riktig.

223 “Nå, han er—han er—han er presbyterianer. Vi vil ikke ha noe med ham å gjøre. Han er nasareer. Han er pinsevenn. Han er *dette, det* eller *hint*. Vi vil ikke ha noe med ham å gjøre, fordi han tilhører ikke gruppen vår. Ha et møte her for å helbrede de syke? Hmh! Menigheten vår tror ikke engang på det.” Skjønner? Slik er det. Han, hva gjorde den lille, store gresshoppen? Han skar bort alt fellesskapet, det er riktig, tok alt fellesskapet.

224 Hva er fellesskap? Hva gjør bladene? Gjør det kjølig, slik at fuglene flyr inn under bladene, “puh-puh,” kjøler seg ned. Der er treet ditt igjen. “Og han skal være likt et Tre som er plantet.” Skjønner? Ja vel. Der folk kan komme og sitte ned under Den Hellige Ånds fellesskap, avkjøle seg litt. Du er helt forvirret og vet ikke hva som har skjedd; og om du kommer til å dø, om du er frelst eller ikke. Og du vet ikke om *denne* menigheten har rett eller *den* har rett. Bare kom ned under Treet som har noen blader på Seg. Sitt ned der. La Vindene fra Himmelen begynne å blåse

som en fremfarende mektig Vind, gjennom bladene, vet dere, på. Begynner å . . . Og du begynner å avkjøles litt.

225 Sier: “Åh, jeg går ned og forteller den flokken med holyrollere hva jeg mener.”

226 Bare sett deg ned en stund og du vil avkjøles. Det er riktig. Du kan ikke gjøre det i din. Fordi, hva er i veien? Den store gresshoppen har spist av alt, ja visst, spist alle bladene av det. Nå, det vil si, kan like godt sitte der ute i solen. Så, du, det finnes—finnes ingen avkjøling der. Ja vel. Nå, så det er . . .

227 Men dere vet hva vi skal gjøre. Bibelen sier, at “Den forutbestemte Menighet, de forutbestemte sønner i Gud,” (hva gjør de?) “sitter i Himmelske steder.” Hva er det? Avkjølende, behagelig, føler seg som hjemme. Amen.

228 Der alle går i smoking, og—og den neste på *denne* måten, og—og noen av dem ser ned, sier: “Hø! Se. Hun har ikke permanent i håret. Det er, ser hun ikke forferdelig ut? Hun har ikke engang en påske rynke drakt på seg.” Nå, vel, det, hva enn det heter, på seg, vet dere. Hva enn, men . . . Ja. “Påske-rynke,” det stemmer ganske bra, ser dere. Sitter bak der og sier: “Hmh!” Skjønner? “Har ikke engang en påske . . . Ja, vel, se på ham, den samme gamle dressen han hadde på seg i fjor! Vel, hva syns du om det?” Du føler det ikke riktig hjemme der.

229 Jeg sa til en liten kvinne her om dagen. Stakkars lille kvinne, hun tilhørte en stor, ærverdig kirke nede . . . Hun sa . . . Hun var døende av kreft. Gikk ned for å be for henne. Broder Roy Roberson her, en av tillitsmennene sendte meg ned dit. Og den stakkars lille damen satt der og var døende av kreft. Og hun sa . . .

Jeg sa: “Er du . . . Er du en kristen?”

230 Hun sa: “Sir, jeg—jeg vet ikke hva jeg skal si.” Sa, “jeg gikk til en *bestemt* menighet.” Og sa . . . Og hun begynte å gråte.

Jeg sa: “Hva er i veien?”

231 Sa: “Jeg klarte bare ikke å kle meg riktig.” Sa: “De så ned på meg.” Hmh! Åh, slik er det. Skjønner? Du—du føler deg ikke vel. Skjønner?

232 Men Bibelen sier at vi skal “samle oss i Himmelske steder.” Åh, du! Hva? Alle like. Ja, jeg skal si dere hva dette vil føre til. Det vil få en . . . Det vil få en med arbeidstøy og en med smoking til å legge armene rundt hverandre og kalle hverandre brødre. Ja visst. Det vil få en med en gammel bomullskjole til å legge armene rundt en med silke, sateng og si: “Søster, hvordan går det med deg denne formiddagen? Priset være Gud!” Det er riktig. Det vil det. Det er glede, fred, kjærlighet, tro på Ordet, langmodighet, vennlighet, tålmodighet. Sitte ned i Himmelske steder i Kristus Jesus, avkjøle seg en liten stund. Skjønner? Det var det bladene gjorde.

233 Men det den store gresshoppa gjorde, han kom, spiste bort bladene, sa: "Enten tilhører du oss eller så tilhører du ingen." Så han tok Åndens avkjøling bort. Skjønner? Han lagde seg en læresetning. Ja vel. Nå må vi gå videre. Vi kunne dvelt lenge ved den store gresshoppa.

234 Men det tredje stadiet av ham var en gresshoppelarve. Hmm! Den har et fælt navn til å begynne med, gresshoppelarven. Hva gjør en gresshoppelarve? Den går inn i barken. Det er livslinjen, der. Ja, sir. Den går inn i barken og den ødelegger treets beskyttelse. Beskyttelsen!

Hva er religion? Beskyttelse. Det er det ordet *religion* betyr, "en beskyttelse."

235 Så, denne lille gresshoppelarven, etter at den kom iblant forsamlingen, gjorde den dem alle ærverdige; deretter tok den bort alt fellesskapet fra dem, i form av den store gresshoppa; og nå kommer den og tar selve religionen deres og lager dogmer av den, riktig, innfører uortodokse ord. Former seg en religion, og samler en flokk menn sammen og nedsetter en læresetning der. Den tar selve religionen, skreller den bort fra Guds Tre, selve barken som beskytter sevjen som stiger opp i Det, tar den bort. Gresshoppelarven! Ser dere det insektet? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Det er riktig. Den gresshoppelarven, det var Rom i den første menigheten.

236 Det første, pinsegruppen; ikke pinse-organisasjoner. Nei, sir. Alt som organiserer seg er dødt. Jeg vil bevise det om bare et øyeblikk ved Skriftene. Skjønner? Men når det er en . . . Men, pinseopplevelsen, hvem er den for? Den er for katolikkene. Hvem ellers? Metodistene, baptistene, presbyterianerne, alle som ønsker den. Men du vil, er nødt til å ville ha den. Du blir ikke medlem av Den.

237 Jeg har vært i Branham-familien i femti-tre år, og jeg har aldri blitt medlem av familien. Hvorfor? Jeg er en Branham til å begynne med. Jeg ble født en Branham.

238 Det er på samme måte vi blir kristne. Ikke fordi vi er blitt medlem av noe; det er en organisasjon. Vi er født kristne, ved å bli født på ny ved Den Hellige Ånd. Legg merke til dette nå.

239 Nå, denne lille gresshoppelarven begynte å bore seg inn i barken. Hva gjorde den? Den begynte å ta dets religion, dets beskyttelse, dets Doktrine bort fra det. Religion er en doktrine, et dekke som dekker noe. Det er grunnen til at religionen vår er ved Blod, Blodet. Livet er i Blodet som dekker Ordet. Og Livet er . . . Det er i Blodet. Blodet er religion, og Livet i Blodet er det som bringer resultatene. Ja, forstår dere det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Skjønner?

240 Det er ikke dekket av fikenblader. Adam og Eva prøvde på det en gang. Kain gjorde det samme. La dere merke til det?

Kain satte fram noe av plantelivet også. Skjønner? Men det fungerte ikke. Det fungerte ikke med Adam og Eva. Og det fungerer ikke i dag. Når Gud forkastet det i begynnelsen, er det forkastet for Evig. Menneskelagde læresetninger og tanker kan aldri gjøre det.

²⁴¹ Det er Guds Ord som må gjøre det. Og Ordet er ved Blodet, Kristi offer. Det er riktig.

²⁴² “Folk” som broderen sa denne formiddagen, “samler splinter.” Vel, dere vet, det er nitten forskjellige nagler i landet i dag, som ulike organisasjoner oppbevarer og hevder at, “Det er den opprinnelige naglen som var i Hans hender.” Hva så, hvis det var det? Jeg ville ikke hatt noe med det å gjøre. Det er sikkert.

²⁴³ Gud lot aldri noe bli tilbake som relikvier og tegn. Han sendte Den Hellige Ånd, Noe levende som ikke kan bli ødelagt. Hva godt ville en nagle gjøre meg? Hva ville det opprinnelige korset Han hang på, hva godt ville det gjøre meg? Ikke det minste. Ikke å kjenne naglen, kjenne korset, men, “Å kjenne Ham er Liv.” Skjønner?

²⁴⁴ Nå, så vi holder oss til nagler, vi holder oss til relikvier, og vi holder oss til steder. Og i dag går folk frem og tilbake i byen Jerusalem, og—og frem og tilbake på de ulike stedene, og holder seg til relikvier og slikt. Det har ikke noe med saken å gjøre, ikke det minste. Det er fordømt, råttent og ferdig.

²⁴⁵ Jeg gikk til en kirke i—i Roma. Der hvor de—de, alle disse prestene som dør, de legger dem i en hage nedenfor der og lar kjøttet falle av beina. Og—og så tar de ut beina og lager lamper av dem og setter hodeskallene deres rundt. Og folk som kommer inn dit, stryker på hodeskallene for å få velsignelser, helt til hodeskallene blir hvite og utslitte. Når du går inn i Peterskirken der, hevder de at foten til Peter på en statue har blitt kysset bort, ni eller ti ganger; de måtte støpe en ny fot på den. Slikt tøv! Overtro, det er alt det er, læresetninger fra menneskelagde doktriner.

²⁴⁶ Gud sendte Den Hellige Ånd, Guds Liv til å være i deg, ikke i en statue. Du er karen som Gud ønsker å bo i; ikke en statue, men i deg. Folk kaller det “hellige statuer.” Det finnes ingen hellige statuer. Du er Guds hellige statue. Bibelen sier så. Det er riktig. “Legeme har Du gjort i stand for Meg.”

²⁴⁷ Nå, denne lille karen begynte å ødelegge. Ødelegge hva? Gresshopperlarven kom inn i barken. Følg med på hva den gjorde. Begynte å ødelegge barken. Hva førte det til? Det førte til en naturlig menighet istedenfor en åndelig Menighet. Ja, sir. Den tok bort den ekte og ga den en falsk. Nå, husk. Bladet. . .

²⁴⁸ Frukten, spiste den tyggende gresshoppen. Bladene, spiste den store gresshoppen. Nå, barken, beskyttelsen, religionen, Doktrinen; Doktrinen, tok gresshopperlarven.

249 Hvor kom den første doktrinen fra, utenom Bibelen? Dere historikere, dere vet hvor det kom fra. Fra Rom, nøyaktig hvor det begynte, der begynte de å godta dogmer.

250 Det var derfor Irenaeus, St. Martin, Polycarp, alle dem . . . etter Johannes' død. For å oversette Guds Ord, var han ute på øya Patmos. De kokte ham i olje i tjue-fire timer, hentet tilbake, og han fortsatte å skrive Bibelen. Gud var bestemt på at denne Bibelen skulle bli skrevet. Det er Guds Ord. Vi kan ikke ta noe bort fra Det eller legge noe til Det. Det må være nøyaktig som Det er, Ordet.

251 Legg merke til da de kom tilbake, da disse Guds menn prøvde å holde fram Ordet, så kom Rom rett inn og sluttet seg til dogmer istedenfor. La oss nå bare se hva hun gjorde, noen av hennes falske doktriner, hva hun har gjort.

252 Vanndåpen. Der de ble utsendt . . . Peter sa på Pinsefestens Dag under innflytelsen av Den Hellige Ånd, Guds Ord: "Omvend dere, alle sammen og bli døpt i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse."

253 Hva gjorde Rom med det? Vridde på det og sa: "Bli døpt i 'Faderens, Sønnens, Den Hellige Ånds'" navn, gjorde det til en læresetning, ikke en Lære fra Bibelen. Hva gjorde den? Det var gresshopperlarven som spiste. "Stenking," istedenfor neddykking, "i navnet til Fader . . ."

254 "Fader, Sønn, Hellig Ånd," er ikke noe navn. Det finnes ikke noe slikt. "Fader" er ikke et navn, "Sønn," er ikke et navn og "Hellig Ånd" er ikke et navn.

255 Da Jesus sa: "Døp dem i Faderens, Sønnens, Den Hellige Ånds Navn," det er "Herren Jesus Kristus." Nøyaktig hva Peter og dem gjorde og alle, alle i Bibelen ble det. Det var ingen . . .

256 Jeg utfordrer hvem som helst til å vise meg ett eneste sted i Skriften eller ett sted i historien, der noen noen gang ble døpt på noen annen måte enn i "Jesu Kristi" Navn, før Den romerske katolske kirke. Gjør det. Og husk, dette lydbåndet går verden rundt. Hm-hmh. Jeg har holdt samlinger med forkynnere i hundretall, og biskoper og slikt, sagt: "Reis deg opp, eller kom hit med Bibelen din, eller vær stille for evig." De holder munn til de kommer seg ut bak din rygg, og så begynner de å snakke om deg; har ikke mot nok til stå ansikt til ansikt med deg, vanlig anstendighet til å stå og fortelle deg like opp i ansiktet. De er redde for å gjøre det. De vet at det er galt. Men det var det gresshopperlarven begynte å spise, ser dere, spiste bort den ekte Tingen.

257 Nå, du sier: "Det er ikke nødvendig. Ja. Det er det samme på hvilken måte jeg er døpt." Er det? [Forsamlingen sier: "Nei."—Red.]

258 Paulus sa, Apostlenes Gjæringer 19, da, “Han, Paulus, vandret gjennom de øvre landskapene i Efesus.” Bibelen sier, “Han fant noen disipler.” Det er etterfølgere. Apollos, en baptistpredikant under Johannes Døperen underviste dem Ordet. Og de hadde stor glede. Og Paulus bare dro over for å treffe dem og han sa: “Har dere mottatt Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?”

“Åh,” sier de, “Jeg er en troende.”

259 “Men det var ikke det jeg spurte om. Har dere mottatt Den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?”

De sa: “Vi visste ikke at det var noen Hellig Ånd.”

260 Han sa: “Så til hva ble dere døpt?” Skjønner? Med andre ord, “Hvordan ble dere døpt?”

De sa: “Vi er blitt døpt.”

Sa: “Hvordan?”

261 Han sa: “Under Johannes,” sa han, “den samme mannen som dømte Jesus. Er ikke det i orden?”

262 Paulus sa: “Nei. Ikke nå. Nei.” Sa: “Dere må bli døpt på nytt.” Og Paulus dømte dem på nytt i Herren Jesu Kristi Navn. La hendene på dem og Den Hellige Ånd kom over dem.

263 Og Paulus sa: “Dersom en Engel fra Himmelen,” for ikke å snakke om en predikant; “dersom en Engel,” for ikke å snakke om denne gresshopperarven, hm-hmh; “dersom en Engel fra Himmelen taler noe annet enn *Dette* til dere, la ham være forbannet.” Det er riktig.

264 Så dere ser hva det var, gresshopperarven begynte å spise. Den spiste bort vanddåpen i Jesu Kristi Navn.

265 Det neste gresshopperarven gjorde, den tok bort dåpen i Den Hellige Ånd. Fordi så lenge dere har Den Hellige Ånd, vil Den kaste lys over Ordet, så lenge dere gjør det. Derfor måtte de gjøre det annerledes.

266 Nå, bare tenk på hvor mange lutheranere, protestanter, hvor mange katolikker, denne formiddagen, som ble konfirmert, som de kaller det, å ta den første nattverd. Og de kaller det “Hellig Eucharist,” et latinsk ord som betyr: “Hellige Ånd.” Har du noen gang sett en katolikk gå forbi kirken og korse seg slik som *det*? [Broder Branham illustrerer—Red.] Hvorfor? “Det er gud i den kirken.” Hva er gud? “Det lille brødstykket.” Det lille brødstykket, rundt, lagd som sol-guden som de tilber, ligger på alteret der musene og kakerlakkene romsterer rundt om natten. Det er ikke min Gud. Det skal jeg si dere. “Første nattverden, konfirmert til kirken.” Tøv.

267 Men det var det de gjorde. Det var det gresshopperarven gjorde. Den tok bort Ånden og ga dem et brødstykke, litt brød som en eller annen prest hadde lagd, eller en nonne eller noe. Det

var det de gjorde. Det er helt riktig. Gå, forhør dere nå. Gå, se tilbake i historien, og se om det ikke er riktig. Og dere lar det bli prakket på dere? Ikke bare katolikkene, men dere protestanter, mange av dere det samme. Ja vel. Det var det de gjorde. Ja vel.

268 Og så protestantene, istedenfor å ha Den Hellige Ånd, vet dere hva de gjør? De kommer og blir medlem, håndhilser på noen. Det var ikke at noen kom oppover veien og håndhilste på noen da Pinsefestens Dag kom. “Men det kom en lyd fra Himmelen som en fremfarende, mektig Vind som fylte hele huset der de satt,” det er riktig, kom ned gjennom bladene på trærne, strømmet ned over barken. Det er riktig.

269 Nå, nå, istedenfor den nye Fødsel som Jesus sa, at et menneske må bli født på ny, innførte de medlemskap i menigheten, “Kom og bli medlem.” Istedenfor Ordet ga gresshoppelarven dem en læresetning. Ser dere ikke? Se her hva den gjør. Den fremsetter en naturlig istedenfor en åndelig. Kan dere se det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

270 Hør nå her. Nå, vi, vi—vi snakker om den katolske retningen her, men visste dere at det kom rett ned til protestantene også? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hvor har vi Den Hellige Ånds demonstrasjoner i protestantiske kirker i dag? Hvor har vi en pinse-reaksjon blant protestantene? Vi har ikke det. Har dere det i lutherske? [“Nei.”] Hvis dere har det, ønsker jeg å gå til den. Jeg vil gå over dit og bare spise og ha en herlig stund. Presbyterianer? Hvor—hvor er—hvor er det? Skjønner? Dere har innført noe naturlig.

271 Jeg er i ferd med å reise, og dere vet det. Skjønner? La aldri Dette vike fra deres hjerte.

272 Ikke ta det naturlige. Det er død. Dette naturlige menneske er død. Alt det gjør er død. Det er underlagt og her for døden. “Det er Ånden som gjør levende,” ser dere, Ånden som gir Liv, levendegjør det. Det er en Ånd.

273 Så, ser dere, de tok... Følg med på hva de gjorde. Tok vanddåpen fra “Jesus Kristus,” til “Fader, Sønn, Hellig Ånd,” en tittel, som ikke er noe Navn i det hele tatt.

274 Nå, du sier: “Hvilken rolle spiller det?” Ja vel. Nå, hvis du skal gi...

275 Noen skal gi deg lønsslippen din, lørdag, mannen som betaler deg. Istedenfor å sette navnet sitt der, står det bare: “Fra—fra ‘Sjefen.’” Det var det... Lønsslippen din, bare: “Betaling til John Doe, hundre og femti dollar for denne ukens arbeid. Fra ‘Sjefen.’” Sett den inn i banken og se hvordan den kommer faren tilbake. Ja. Ja. Ja, sir. Det vil den visst. Helt sikkert.

276 Hvis det ikke spiller noen rolle, hvorfor ga da Paulus disse kristne påbud, disse som priste Gud og hadde en masse glede og

hadde mektige ting som fant sted der oppe, hvorfor sa han til dem: “Dere må komme tilbake og bli døpt på nytt i Jesu Kristi Navn”? Skjønner? Ta Ordet, si, bare hold deg til Det. Ikke si noe annerledes. Bare si hva Det sier. Skjønner? Det er det vi kommer til å bli dømt ved.

²⁷⁷ Hør nå her. Det var det de gjorde. Istedenfor den nye Fødselen, har de medlemskap. Istedenfor å tale Ordet, har de en læresetning. Vis meg i Bibelen hvor de noen gang sa: “Ave Maria.” Vis meg i Bibelen hvor dere protestanter noen gang sa fram Apostlenes Trosbekjennelse. Fortell meg hva Apostlenes Trosbekjennelse er i Bibelen, “Samfunn med helgener.” De var imot det. Fortell meg i Bibelen hvor de noen gang hadde “Fader, Sønn og Hellig Ånds” dåp. Det er ikke der. Og likevel går dere for det. Hmh?

²⁷⁸ Nå, nå, istedenfor fellesskap og broderskap blant brødre, gir de dem et hierarki, pave. Og dere har en biskop som forteller dere hva dere kan gjøre og ikke. Og dere pinsevenner har en distriktspresbyterianer som forteller dere hvem dere kan ta inn. Men Menigheten har Kristus. Skjønner?

²⁷⁹ Det er dit dere kommer. Skjønner? De gir dere dogmer og menneskelagde ting istedenfor, tar Det bort. Hva har gresshoppelarven gjort? Tatt Det rett bort fra Treet og gitt dere *dette*. “Jeg vil fjerne det bort fra Treet og jeg vil gi dere *dette* istedenfor. Jeg vil ta *Det* bort og gi dere *dette*.” Ser dere hvor dere har kommet?

Du sier: “Vel, broder Branham!”

²⁸⁰ Hvor kom alle, hvor kom hver eneste protestantiske kirke fra? Katolikkene. Det var det Åpenbaringen 13 eller Åpenbaringen 17 sa hun ville. Sa: “Hun var en hore og hun var en *mor til skjøger*,” det samme. Så ikke. . . Du kan ikke kaste stein i glasshus, vet dere, så ikke. Det bare. . . Ikke gjør det. Så, det, det er riktig.

²⁸¹ Broderskap; tok bort broderskap. Når vi burde være brødre for hverandre. Det skilte oss og gjorde oss forskjellige. Ja vel.

²⁸² Følg nå med. Her er en god en. Jeg vil ta denne, og så vil jeg stoppe ved disse andre. Hør her.

²⁸³ Bibelen forteller oss, når vi har gjort galt, at vi skulle rense våre sjeler ved Den Hellige Ånd. Knele ned, la Den Hellige Ånd åpenbare for oss at du gjør galt, og bli der fremfor Ham inntil du dør ut, renser våre sjeler.

²⁸⁴ Nå, de har vridd på det, gitt dere en skjærsild. Etter at du er død, så tjener presten en masse penger på å be deg ut av skjærsilden. Ja, det er tøv! Det var det gresshoppelarven gjorde. Ja visst. “Be deg ut av skjærsilden. Koster *så-mange* hundre dollar for å få bedt denne sjelen ut av skjærsilden.” Jeg vil at dere skal finne “skjærsild” i Bibelen, noe som ligner det. Det finnes

ikke noe slikt i Bibelen. Nei, sir. Men de gir dem en skjærsild, ser dere, de, etter at du er død. Åh, ja, jeg vet.

²⁸⁵ De—de—de sier: “Ja visst!” Du hører dem si: “Vel, Sankt Boniface sa *så-og-så*.” Jeg bryr meg ikke om hva sankt Boniface sa. “Vel, sa ikke *Så-og-så* at hennes, hun ba for mannen sin, den store søsteren, sankt *Så-og-så*?” Jeg bryr meg ikke om hva hun gjorde.

²⁸⁶ Det er uautoritative ord. Det er imot de autoritative apostlene. Gud overlot til disiplene å sette Menigheten i orden, og Den er bygd på apostlenes Lære, ikke på Sankt Boniface eller en eller annen helgen. Det er i motsetning til Ordet. Jeg bryr meg ikke om hva Sankt Boniface sa, og hva andre helgener, og andre helgener, og Sankt Susie, og Sankt Maria, alle de sa. Det er tøv. Det er ikke noe mer enn en hvilken som helst løgn. Hvis det er i motsetning til Guds Ord, er det en løgn. Jeg tror ikke på uautoritative ord.

²⁸⁷ Det er grunnen til at jeg ikke tror på disse protestantiske læresetningene og slikt. Det er katolsk tvers igjennom. Det er dogmer. Hvordan kan dere kalle katolikker og gjøre narr av dem for at de har dogmer, når dere er fulle av det selv? Ikke så mye her, men dette er på lydbånd, forstår dere, ser dere, går over hele verden. Legg merke til det. Hvordan kan dere si at de tar feil, når dere tar menneskelagde læresetninger som er i motsetning til Bibelen, dogmer, akkurat slik de gjorde? Hvorfor? Dere er i en organisasjon som er en datter av den gamle prostituerte. Hva er en prostituert? En kvinne som lever utro mot sin ektemann. Gir seg ut for å være en kristen kirke og gir ut feil lære, sine egne greier, istedenfor å ta Guds Hellige Ord.

²⁸⁸ Akkurat som Eva gjorde, lyttet til—til djevelen og det var årsaken til all død og sorg som noen sinne har rammet jorden. Kom gjennom Eva, fordi hun begikk åndelig hor imot Gud ved å ikke tro på Hans Ord.

²⁸⁹ Og det er nøyaktig det menighetene gjør i dag, begår åndelig hor imot Guds Ord. Og de vil ikke engang ha deg i menigheten hvis du ikke er enig med doktrinen deres.

²⁹⁰ Vel, de skriver brev til meg: “Hvis du vil tro på *dette*, og hvis du vil si at *dette* er riktig, og du vil . . .”

²⁹¹ Jeg sa: “Jeg kommer ganske enkelt ikke.” Nei, sir. Jeg vil forkynne bare det denne Bibelen sier, eller ikke i det hele tatt. Skjønner? Det er riktig.

²⁹² Hold dere til det Ordet. Det er det vi må gjøre, brødre. Hold dere der. Nå nærmer vi oss de siste dager, og vi vet det. Tiden er her.

²⁹³ Hvordan vi kunne si! Åh, de sier *dette*, *det* og *hint*. Men alt som har ingen fullmakt, ikke tro det. Jeg bryr meg ikke om hvem som sier det, uansett hvem.

Her, en søster kom til meg for ikke lenge siden. Og sa . . .

²⁹⁴ En—en bestemt gruppe med menn som jeg talte for, forkynnere, om dåpen i Jesu Kristi Navn, der tre hundre og noe, forkynnere. . . Mange av de menneskene som sitter her var på møtet, der hele rådet til Chicago Ministerial Association møtte meg. Herren ga meg en visjon, fortalte meg hvor de ville være og hva som ville skje. Og jeg dro rett dit og fortalte dem. Vi har lydbåndet her hvis du ønsker å høre det. Skjønner? Og jeg . . . Alle biskopene og doktorene, og kardinalene og alle sammen satt der.

²⁹⁵ Jeg sa: “Kan noen av dere motbevise det, så ta Bibelen din og kom hit.” Jeg sa: “Hvorfor er dere så stille?” Og det var ingen som sa noe. Og hvorfor? Ser dere, de er redde for Ordet. Jeg sa: “Hvis dere ikke kan det, hvorfor hakker dere på meg da? Vær stille. Gå ut, gjør et eller annet. Og hvis dere ikke kan finne støtte for det i Ordet, så vær stille.”

²⁹⁶ Så, deretter sendte den sammen gruppen av menn en dame ned som sa: “Broder Branham, hvis Herrens Engel fortalte deg.” Herrens Engel, vet dere, Hans—Hans bilde er der, ser dere. “Hvis Herrens Engel fortalte deg Det, vel, så vil vi tro Det.”

²⁹⁷ Jeg sa: “Enhver, tenk at en gruppe med predikanter kan være så svak. ‘Hvis Herrens Engel sa.’ Hvis den Engelen sa noe i motsetning til dette Ordet, så ville det ikke være Herrens Engel.”

²⁹⁸ Herrens Engel vil stadfeste Ordet. Det er nøyaktig det Han alltid har gjort gjennom enhver tidsalder. Han gjør fremdeles det samme. Han holder Seg til Ordet. Og enhver forkynner som er salvet med Den Hellige Ånd, vil holde seg til det samme Ordet, fordi Bibelen sier at hele Bibelen ble skrevet av Den Hellige Ånd.

²⁹⁹ Og hvordan kan du ha Den Hellige Ånd og fornekte det Bibelen sier? Selve ånden i deg, den vitner om at det ikke er riktig. Skjønner? Gresshopperlarven har spist, det er alt, hm—hmh, spist bort Guds sannheter. Ja, sir. Uautoritative ord strider mot apostlenes Lære. Åh, du store!

³⁰⁰ Dette er den apostoliske Læren. Dette er Bibelen. Dette er Den Hellige Ånd. Hvert Ord i Den er sant. Bare tro og ta imot Den og ikke slå av på noe, og se ethvert løfte bli oppfylt, Guds manifestasjon er til stede akkurat nå.

³⁰¹ Hvis Han ikke er like så mye Gud nå som Han var da Israels barn krysset Rødehavet, kunne Han ikke være Gud. Hvis Han ikke er den samme Gud som falt på Pinsedagen som Han er akkurat her i dag, er Han ikke den samme Gud. I så fall var det ingen oppstandelse, hvis Han ikke var det, hvis Han . . . Åh, hva gagner en historisk Gud deg, hvis Han ikke er den samme Gud i dag? Skjønner? Hva gagner det å sende predikanter til seminarer og klekke dem ut som kyllinger fra en rugemaskin og gå rundt på den måten, hvis det ikke finnes noe slikt som Gud?

302 Hva driver dere med, tar bort Guds Ord? Hvor er deres autoritet? Du sier: "Kirken." Kirken, det er ni hundre og sekstini forskjellige organisasjoner av dem. Hvilken av dem har rett? Ingen ville vite hva en skulle gjøre. Du ville bli forvirret. Det er riktig. Men Gud kommer ikke til å dømme folket ved kirken.

303 Han kommer til å dømme dem ved Kristus og Kristus er Ordet. Bibelen sier: "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." Han vil dømme kirken og folket ved Ordet, det er riktig, det levende, oppstandne Ordet.

304 Så hvis det levende, oppstandne ordet sier noe i motsetning til dette Ordet *her*, så er det ikke det oppståtte, oppstandne ordet. Fordi, Dette, Det vil vitne om denne Sannheten. Han kan ikke si noe *her* og noe annet over *her*.

305 Jeg kan si noe *her* og noe annet over *der*, fordi jeg er en mann. Du kan det også. Du kan få mer kunnskap og forståelse.

306 Men, ikke Gud; Han er uendelig. Skjønner? Han har . . . Den første avgjørelsen, det første Han sier må stå for Evig. Det er det samme. Han kan ikke si én ting *her* og noe annet over *her*. Han er nødt til å si det samme hver gang for å kunne være Gud.

307 Så dersom den Ånd som er i deg er av Gud, vil den vitne om at *dette* Ordet er Sannheten, ethvert Ord av Det. Og Det er det samme i går, i dag og for evig. Det er hva Bibelen sier. Ja, sir. Ja vel.

Nå, la oss skynde oss og ta det neste stadiet av dette lille insektet.

308 Først var han en tyggende gresshoppe. Hva spiste han bort fra Guds Tre? [Noen sier: "Frukt."—Red.] Frukt.

309 Det neste stadiet han kom i; døde han i det stadiet og kom inn i et annet stadium. Hva gjorde han nå? Han kom denne gangen inn som den store gresshoppen. Han spiser bort alle bladene. Det er den store gresshoppens vane.

310 Nå, hva var det neste han gjorde? Han kom tilbake i et annet stadium, som en gresshoppelarve, og han gikk inn i barken.

311 Nå, her kommer han som en st-. . .som en fortærende gresshoppe, det fjerde stadiet av ham, nå som en fortærende gresshoppe. Hva er en fortærende gresshoppe? Han er en suger; suger Livet, Ånden, Livet. Det er det han gjør, går rett ned, får tak i marginen og begynner å suge. Den fortærende gresshoppen, her er han. Hva skal vi kalle ham? Denominasjon. Det er den karens rette navn. Hvorfor? Han er en ødelegger; suger Livet.

312 Hver gang Gud sender en rørelse blant Sitt folk, hver gang de denominerer seg, så dør de på flekken. Jeg vil høre om noen som kjenner til kirkehistorien, som kan motbevise det. Vis meg én gang at en organisasjon noen gang organiserte seg, som ikke døde

der og da. Gresshopperlarven fikk tak i det, tok dets religion bort. Og så kom sugeren forbi og tok . . . sugde Livet rett ut av Treet.

³¹³ Hva slags Liv var i Det? Hellig Ånd. Hva gjorde det? Det kunne ikke holde Den Hellige Ånd der inne og fremdeles ha dogmer. Den Hellige Ånd kunne ikke stå for det. Så den tar det Hellige, Livet ut av Treet og gir det en dogme, danner en denominasjon. “Vi bryr oss ikke om hva Denne sier. Vår denominasjon sier *dette*.” Slik er det. Husk, etter at den denominerer seg, dør den alltid og reiser seg aldri igjen.

³¹⁴ Den første organisasjonen var den katolske; den døde umiddelbart. Fordi, det var dogmer helt fra begynnelsen.

³¹⁵ Ut derfra kom den første reformasjonen, som Luther, organiserte seg og døde.

Deretter kom Wesley; organiserte seg, døde.

Deretter kom pinsevevnerne; organiserte seg og døde.

³¹⁶ Presbyterianere, lutheranere, alle disse andre, og—og nasareerne, Pilgrim Holiness og alle disse organisasjonene som fulgte etter på den måten, alle sammen døde. Se på dem. Hvorfor? De organiserer seg og det dreper dem. Hva gjør de? De tar inn disse dogmene.

³¹⁷ Dere nasareere, en underfull, den neste menigheten før pinsevekkelsen kom. Hva var det? Dere tror på helliggjørelse, men når det kommer til Åndens gaver, tungetale og Guds mektige kraft, kalte dere Det “djevler”, og der døde dere. Det er riktig. Hvor er hun i dag? Død. Åh, hun har flere medlemmer, men hvor er hun? Hun er et lik.

³¹⁸ Jeg så henne her om kvelden, det er riktig, alt sammen. Pastoren deres lå på toppen og kysset et lik og kjærtegnet det. Sa: “De har ikke mer tid, likevel. Dette er alt.” Så, jeg vil tale om det for dere en gang på lydbånd. Skjønner? Ja vel.

³¹⁹ Gud plantet Sitt Tre for å bære åndelig frukt, Åndens frukter. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Men hva gjorde mennesket? Mennesket har alltid forsøkt å gjøre Det til en kunstig form. Det gjorde det der tilbake; det gjør det nå. Nå, dette, la oss fyre kraftig løs nå og raskt. Mennesket har alltid forsøkt å ta den åndelige Menigheten og gjøre det til en kunstig form.

³²⁰ Luther hadde en åndelig Menighet. Hva skjedde? Så snart Luther døde, gjorde de det til en form, kunstig.

³²¹ Hva gjorde Wesley? John Wesley, en mektig Guds mann! Hvem ville si at John Wesley ikke var en Guds mann? Hva gjorde han? Så snart han og John og Charles døde, organiserte de det. Da det skjedde, døde det. Helt riktig.

³²² Det samme ned gjennom tidsalderen, hver gang, i alle sammen. De skaper noe kunstig påtatt, gode gjerninger, største

forsamlingen, smarteste menneskene. “Byens sosietet ønsker å slutte seg til oss.”

323 Det er nøyaktig det som har skjedd med dere pinsevenner også. Helt riktig. Dere—dere løsnet på tøylenes. Dere kom bort fra Ånden. Dere ville ha store byggverk, og luksus, og alt mulig slikt, og dere fikk dere ærverdige pastorer. Hva gjorde dere? Dere mødre sendte sønnene deres bort til noen av disse seminarene der ute for å bli pastorer. Hva begynte de å lære dem? Teologi og alle slags menneskelagde greier. Og hvor er det i dag? De kom tilbake, en flokk med Rickyer og Elviser. Det er helt riktig. Hva har dere i dag? En masse nonsens, “Form for gudsfrykt.”

324 Bibelen sier: “I de siste dager vil de ha en form for gudsfrykt, men vil fornekte dens Kraft, dens Liv.” Hvorfor? Den fortærende gresshoppen sugde Det ut. Riktig. Organisasjonen tok Det bort. Første Timoteus 3, sier Paulus: “Men vit dette at i de siste dager skal det komme harde tider. Menneskene skal være slike som elsker seg selv, er stolte, skryter, spotter, ulydige, utakknemlige, vanhellige, uten naturlig kjærlighet, slike som er uten selvtukt, slike som er uten kjærlighet til det gode, forrædere, oppblåste, de har en ytre form for gudsfrykt, men forneker dens Kraft.” Den fortærende gresshoppen sugde det ut. Gresshoppelarven kom inn i det, for lenge siden. Vi vil vise dere Treet i sin helhet, om bare et lite øyeblikk, om Herren vil.

325 “Det største lokalet.” Åh, ja visst. “Vel, du vet, kirken vår har vokst så mye det siste året.” Åh, ja visst.

326 Katolikkene slo dere en høy gang. Ja visst. Det ble til og med så mye i Russland at de kastet den ut og satte, innførte kommunismen. De gjorde det samme i Mexico. Og de burde gjøre det over hele verden, hvor den er. Det er riktig.

327 Frykt aldri for kommunismen. Kommunismen er en gudløs bevegelse. Men du hører at noen av disse predikantene står på talerstolen og fordømmer: “Kommunisme! Kommunisme!” Jeg tror ikke på det heller. Men ikke . . . Og sier til menigheten sin: “Åh, vi kommer alle til å bli slukt. Hele verden kommer til å bli kommunistisk.” Det er helt i motsetning til Guds Ord. Det er intet sted i Bibelen som sier at det vil bli på den måten.

328 Men Bibelen sier at romanismen, Den katolske kirke vil influere verden. Ta Daniel og finn det ut. Hodet av gull, Kong Nebukadnesar, Babylonske riket; Medes og Persia kom etter ham; det Greske Riket kom etter det; og Rom kom til slutt. De ti tærne sprer seg i alle rikene på jorden. Ikke . . .

329 Det er et jernteppe. Det er et bambusteppet. Det er et purpurteppe. Broder, du, ikke frykt for noen av de andre, men ta deg i vare for purpurteppet.

330 Hun sitter rett her på tronen i dag, i dette landet. Husk, akkurat som Akab gjorde, og Jesabel bak ham. Det er . . . Bibelen

kaller Den katolske kirke “Jesabel; prostituert.” Og Akab var ingen dårlig kar. Jeg sier ikke at herr Kennedy ikke er en fin mann. Jeg vet ikke noe om ham. Han er en mann. Det er alt jeg vet. Han er presidenten. Jeg tror han vil bli en god president. Det er ikke ham; det er det systemet bak ham. Vent til hun får sneket seg inn i kabinettet og overalt hun kan, følg så med på hva som skjer. Se hva det har ført til i andre land. Se hva det alltid har ført til.

³³¹ Og sier ikke Bibelen i Åpenbaringen 13? Denne nasjonen er nummer tretten. Den har tretten striper og tretten stjerner i flagget. Tretten striper i flagget. Tretten, alt i den er tretten; tretten kolonier, tretten av alt. Og det står om den i det 13. kapitlet av Åpenbaringen.

³³² Og Bibelen sier at, “Hun kom fram som et lite lam,” religionsfrihet; “to små horn,” borgerlig og kirkelig. Og etter en stund forente de seg, “Og han talte som dragen, og gjorde alt dragen gjorde foran ham.” Og Bibelen sier: “De lagde et bilde til dyret,” kirkeforbundet, nøyaktig det de har gjort akkurat nå, her i New York City. Og dette store likhuset der oppe! Og alle dere metodister, baptister, og pinsevenner og alle sammen, økonomiske . . . økumeniske mennesker der ute, som prøver å gjøre slike ting som det, og selger ut deres førstefødselsrett for å bli medlem av den flokken fra Babylon. Hva er i veien med dere? Ja visst. Selger deres førstefødselsrett som Esau gjorde, for en rett med linser. Det er alt dere kommer til å få. Det er alt.

³³³ “Formet et bildet av dyret.” Helt riktig. Ikke frykt kommunismen. Frykt katolisismen. “Åh,” sier de, “det ville komme inn med smiger som et lam. Men,” sa, “følg med på det.” Bak det, er det en ulv. Det er en snik. Følg med på det. Ja, sir. Fordi det er i motsetning til Ordet. Det Ordet sier må gå i oppfyllelse.

³³⁴ Kommunismen er ikke annet enn et redskap i Guds hånd. Det er helt riktig. Og hvorfor må de gjøre det? Gud måtte tillate kommunismen, slik at det ville få disse, Hans Ord, til å gå i oppfyllelse. Ja visst. Det er . . . Visste du det? Har du noen gang tenkt på det? Gud må få Sitt Ord til å gå i oppfyllelse.

³³⁵ Hør her. Der det var fire hundre profeter som stod der ute, foran, for Akab og Josafat en dag. Josafat, en rettferdig mann. Han sa: “Men, før vi drar opp til Ramot-Gilead,” sa, “burde vi ikke rådføre oss med Herren?”

³³⁶ Akab sa: “Ja. Ja visst.” Skjønner? Jesabel stod bak det hele, vet dere. Sa: “Vi vil—vi vil. . . Jeg har fire hundre profeter her. Vi vil kalle dem sammen.”

³³⁷ Alle sammen bra mennesker. De ble kalt sammen. De profeterte alle sammen, sa: “Bare dra opp. Herren er med deg.”

338 Det hørtes ikke riktig ut for denne gudfryktige mannen. Israels konge, eller Israels konge der oppe . . . Det hørtes ikke helt riktig ut for ham. Han sa: “Er det ikke en til?”

339 “Fire hundre predikanter, allerede i en akkord som sa: ‘Dra opp. Herren har talt til oss og sagt: “Bare dra opp.”’”

Han sa: “Men det burde være en til et sted.”

340 Han sa: “Jeg har en, men jeg hater ham.” Ja visst, absolutt. Ja. Sa: “Han skjeller meg alltid ut. Han taler alltid ondt imot meg.” Hvordan kunne han gjøre noe annet, når Guds Ord var imot ham?

341 Derfor sendte de bud og fikk tak i Mika. Mika sa: “Bare dra opp. Ja. Det er riktig. Men jeg har sett Israel spredt, som får uten hyrde.”

342 Så han, ja, så gikk den store predikanten bort, biskopen, og smekket ham på munnen. Sa: “Hvor gikk Guds Ånd når Den gikk bort fra meg?”

343 Så sa han: “Var ganske enkelt ikke i deg til å begynne med.” Så da—så da sa han: “Du vil finne det ut en av disse dager.” Han sa—han sa—han sa . . .

344 Akab sa: “Sett ham bak i det innerste fangerom. Gi ham fangenes tilmålte del av brød og—og vann.” Sa: “Når jeg vender tilbake i fred, skal jeg ta hånd om denne karen.”

345 Han sa: “Hvis du vender tilbake i det hele tatt, så har ikke Guds Ord talt til meg.” Hvorfor? Hvorfor? Han var rett med Ordet, rett med Ordet.

346 En hvilken som helst profeti som ikke holder seg til Ordet . . . Det er riktig. Det er grunnen til at jeg sier i dag; uansett hvor fint det ser ut, hvor mange predikanter som sier *dette, det* eller *hint*, “Kommunismen kommer til å overta verden og legge den under seg.” Prøv aldri å kjempe mot kommunismen. Kjemp mot romanismen. For det er SÅ SIER HERREN. Var Herren som sa at romanismen skulle regjere, ikke kommunismen. Den er bare en nikkedukke.

347 Men, ser dere, han måtte gjøre det. Herren sa til Mika: “Jeg må sende Akab ut dit. Få disse predikantene til å si det for å sende Akab ut dit, for at Elias ord skal gå i oppfyllelse.”

348 Gud måtte la kommunismen oppstå. Hva gjør de? De førte alle disse likhusene sammen og dannet et kirkeforbund for å forene, for å danne et dyrets merke, nøyaktig det Hans Ord sa ville finne sted. Ikke bekymre deg om det. Se det som det former seg under. Det er riktig. Hmm!

349 Jeg . . . antar at jeg sliter dere ut, men . . . [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Men det er sant. Jeg vet ikke når jeg kan tale til dere igjen. Kanskje aldri. Vi vet ikke. Kanskje møtes vi aldri igjen, men jeg vil at dere skal vite hva som er Sannheten.

350 Se på dette Ordet. Det er Sannheten; ikke meg. Dette Ordet, Dette er Det. Dersom mitt ord er i motsetning til *Dette*, så tro meg ikke. Tro på Det. Så, hvis dere sier: “Vel, vi har Det, og du forkynner i strid med Det,” så er det deres plikt å komme til meg. Riktig. Det er deres plikt å komme til meg. Skjønner? Bare kom, og la oss se hva som er Ordet, nå.

351 Nå, derfor finner vi ut at det var . . . det er kommunismen som slår seg sammen. Gud sa: “Gog og Magog der vil forene seg,” ja visst, “for å fullbyrde slaget.” Det er helt sant, for det kommer til å bringe disse kreftene sammen. Det må komme. Bibelen sier det vil.

Gud plantet dette Treet for å bære Hans åndelige frukt.

352 Og mennesket har alltid prøvd å lage noe kunstig ut av det, “Har en form for gudsfrykt.” De største bygningene i byen, ja visst, millioner av dollar! Du, store min! Og folk forkynner at Jesus kommer og bruker seks og åtte millioner dollar på en bygning et eller annet sted. Og, misjonærer, jeg kjenner misjonærer på feltet som forkynner Evangeliet uten sko på føttene og spiser to måltider i uken. Kan du se hvorfor, broder, vi . . . Hva er i veien med folk? Jeg tror faktisk ikke at de tror at Han kommer. Dine—dine—dine—dine ord taler . . . Vel, ditt—ditt liv taler høyere enn dine ord. Du . . . Skjønner? Og Han er . . .

353 De små misjonærene som kommer til møtene mine på den måten, uten sko på seg; liten bukse bundet rundt seg, slik som *det*; og lever der ute med lopper, og amøber, og insekter, og all slags sykdom og alt mulig annet der ute; små hender som var spist opp, og spist opp av amøber og alt annet. Stod der, sa: “Du broder Branham?”

Jeg sa: “Ja.”

Sa: “Åh, velsigne deg! Jeg ber alltid for deg.”

354 Jeg tenkte, “Å Gud, la den mannen be for meg. Ja. Det er mannen. Det er den rette.”

355 “Jeg . . . Jeg—jeg—jeg leser artiklene dine, broder Branham. Du forteller virkelig Sannheten. Vi står helt med deg.” Åh, broder, det er—det er gutten. Det er ham; fattigslig liten kar.

Hører noen si: “Vet du hvem det er?”

“Åh,” sier, “han tilhører ikke organisasjonen vår.”

“Jaså? Hvem er han?”

“Vel, han er ikke med oss.”

“Vel, hvem er han?”

“Åh, han er en—han er en uavhengig.”

“Åh, er han det? Hm-hmh. Vel, hva gjør han?”

“Åh, han har et lite arbeid der ute. Han—han vil ikke slå seg sammen med oss.”

“Vel, jeg ønsker å vite mer om ham.”

³⁵⁶ Dere vet, da jeg var en liten gutt og lette etter epler i eplehagen, fant jeg alltid treet som hadde alle støttene under seg, vet dere. Ble støttet opp riktig så godt, det var der de gode eplene var.

De sier: “Vel, han er bare en holy-roller.”

³⁵⁷ Dere vet, man setter alltid fugleskremselet der det gode treet er. Djevelen gjør det samme, for å skremme dere bort fra Det. Vær ikke bekymret. Gå rett videre bak fugleskremselet.

³⁵⁸ Jeg la merke til et skogmurmeldyr en dag, som spiste voksbønnene som jeg plantet. Hver gang jeg hadde plantet en rad med voksbønner, kom den lille karen ut og spiste dem opp. Jeg tenkte, “Jeg skal skremme livet av ham.” Derfor fant jeg meg en papirpose. Og jeg er virkelig en kunstner; dere burde ha sett meg. Jeg tegnet det jeg trodde var et skremmende bilde. Åh, det var skremmende altså, ettersom jeg tegnet det. Og jeg tegnet det på en pose, og la noen voksbønner inne i den og hang den på en pinne. Og når vinden blåste, dirret den slik som *det*.

³⁵⁹ Ut av hullet kom et lite skogmurmeldyr, vet dere. Og det løp nedover der og spiste voksbønner, og den løp rett opp imot denne posen. Den rygget tilbake. Den kikket på den, gransket den slik som *det*. Og den gikk, “puh,” hoppet på den, og, åh, posen stod stille. Den kikket på den igjen, vet dere, og gransket den nøye igjen. Den kikket tilbake og så voksbønnene nedover langs raden. Og de var gode, vet dere. Så den kikket, fugleskremselet var i veien. Så gikk den bort og kom stadig litt nærmere, slik som *det*. [Broder Branham klapper på noe—Red.] Prøvde å skremme det, og det flyttet seg ikke. Vær ikke bekymret; det er dødt. Det er slik med alle fugleskremsler. Så han—så han bare . . .

³⁶⁰ Det den gjorde, den tok den lille foten sin og sparket til posen, og det lød skramling, skramling. Den hoppet tilbake og kikket på den, slik som det. Den sparket den igjen, skramling, skramling. Det er alt det er, bare en skramling. Som irens ugle, bare en masse pomp og prakt og ingen ugle, vet dere. Så bare sparket den slik som *det*, og raslet med den fire eller fem ganger på den måten. Vet dere hva den gjorde? Gikk rett på baksiden av posen og fortsatte å spise voksbønnene mine. Den visste mer om det, bedre enn jeg gjorde. Skjønner? Hva var det? Ser dere, den lot ikke fugleskremselet stoppe seg. Det var noe godt bak fugleskremselet.

³⁶¹ Når de sier: “Åh, de er holy-rollers,” bare gå rett videre bakom fugleskremselet og bare gå inn. Skjønner? Gå videre og tro det. Skjønner? Kanskje det er litt Hellig Ånd der også, forstår dere. Du kan ikke vite. Skjønner? Ja vel.

³⁶² Åh, den den- . . . la oss se på denne denominelle, fortærende gresshopperen i arbeid. Den naturlige Menighet; den åndelige

Menighet. Se på denne gamle, fortærende gresshoppen nå, hvordan den denominerer det. Han har allerede tatt bort barken fra det og spist frukten bort fra det, og, åh, broder, det er helt borte. Alle Åndens frukter er borte; ingen Guddommelig helbredelse, ingen tungetale, ingen profeti, ikke noen ting, tror ikke på—på profeter. De tror ikke på disse tingene. De vet ikke. Alt, menneskelagd! Alt de har er menneskelagd, kunstig. Skjønner? Ja vel. Den naturlige menighet, det finnes en naturlig menighet. Det er den som er dannet av mennesker. Den åndelige Menighet . . .

³⁶³ Vet dere at Bibelen sier det? Ja, sir. Den naturlige menighet; og den åndelige Menighet. Og Bibelen sier: “Kast ut trellkvinnen og barnet hennes.” (Hagar) “for hun skal ikke være arving sammen med den frie kvinnen og hennes barn.” Skjønner?

³⁶⁴ Så, den naturlige menighet, som kommer til å arve (Hva?) kornbåndene som bindes, buntene som bindes for å bli brent. “Og hun skal ikke arve, være arving med den frie kvinnen.” Hvis trellkvinnen er i trelldom med sine organisasjonsbarn, vil hun ikke være arving med den frie kvinnen, fordi den frie kvinnens barn vil gå i Bortrykkelsen. Og trellkvinnens barn vil komme til å stå i Dommen, ser dere, kastet ut. Ja. Den åndelige er fri. Ja, sir.

³⁶⁵ Den fortærende gresshoppen, denominelle Esauer. Nå, Esau. Det var Esau og Jakob, begge var tvillinger, begge var religiøse. Esau var en kjødelig mann. Han var en god mann. Han sa ikke, vel, nå . . . Han gikk ikke ut og stjal, drakk eller noe lignende. Han var en religiøs mann. Men han tenkte, “Vel, så lenge jeg er religiøs, hvilken rolle spiller det?”

³⁶⁶ Men, lille Jakob, han brydde seg ikke om hvordan han fikk den, den førstefødselsretten var det han ville ha. Uansett hvordan han fikk den, bare at han fikk Den! Hvis han måtte gå ned til alteret og skrike og gråte, og tute og snørre. Unnskyld meg. Eller, dere vet, få vann opp i øynene sine. Jeg mente ikke å si det. Og så . . . Unnskyld meg. Så, gå ned til alteret og gråte seg gjennom til han fikk Den, ja, han fikk Den. Skjønner? Han brydde seg ikke om hvordan han fikk Den, bare at han fikk Den.

³⁶⁷ Noen av dem sier: “Jeg . . . Broder Branham, de menneskene der nede, tuter ved alteret, og gråter og gråter. Jeg vil ikke ha Den på den måten.” Vel, du vil ikke få Den.

³⁶⁸ Den gamle mørkhuda, fargede broderen nede i sør en gang, var alltid glad. Og han, sjefen hans sa: “Hva—hva gjør deg så glad hele tiden, gutt?”

Han sa: “Jeg har hjertevarmende religion.”

Sa: “Det finnes ikke noe slikt.”

³⁶⁹ Han sa: “Du sa feil. ‘Så langt du vet, finnes det ikke noe slikt.’” Han visste bedre. Sa: “‘Så langt du vet.’ Du burde ha sagt det på den måten.”

En dag sa han: “Jeg ønsker å få noe av den hjertevarmende religionen.”

Han sa: “Når vil du ha den?”

Sa: “Nå.”

Sa: “Vel, la oss gå å få tak i den.”

370 De gikk ut. Han sa: “Her er et høyloft. Det er fint.” Og sa: “Ja, min kone vil ikke høre meg og noen ting her ute,” sa. Det er slik folk vil ha Den, vet dere; gi Den til dem på et sølvfat. Sa: “Vi vil knele ned her.”

Den gamle broderen sa: “Du får det ikke her.”

371 Vel, sir, han gikk ned til stallen. Han sa: “Vil vi få Den her?”

Sa: “Nei.”

Han sa: “Vi vil gå bort til kornbingen.”

Sa: “Nei.”

Sa: “Hvor får du Den?”

372 Sa: “Følg meg.” Han brettet opp buksebeina, gikk ut i grisebingen, stampet ut i mudderet der og sa: “Kom helt ut hit. Det er her du får Den.”

Han sa: “Jeg vil ikke gå ut dit.”

Han sa: “Du ønsker Den ikke ennå, sjef. Du ønsker Den ikke.”

373 Dere vet, Naaman tenkte det også. Naaman, Naaman sa: “Nå, jeg ønsker å bli kvitt spedalskheten min.”

374 Elias sa: “Dra ned dit til det gjørmete Jordan, der hvor den renner ut i Middelhavet.” Og sa: “Den er så gjørmete som bare det. Dypp deg syv ganger der.”

375 “Åh,” sa Naaman, “du store min! Er ikke elvene bedre oppe rundt Damaskus og der oppe? Åååh, de er vakre og rene der oppe.” Du store, vi så det her om kvelden på filmen, her, vet dere. Sa: “Åh,” sa, “men, men, vi vil ikke dra ned dit. Jeg kan ikke dra ned dit. Og vet du hvem jeg er? Jeg er kapteinen for garden. Jeg er hærens general.”

376 “Vel, hvis du ønsker å bli kvitt spedalskheten din, så dra ned dit. Men hvis du ønsker å beholde den, så dra opp dit. Han sa: ‘Dypp deg.’”

377 Og jeg kan se ham gå ut i vannet. Kan du se det for deg? Åh, det skadet prestisjen hans. Jeg kan se ham, vet dere, på tærne ut slik som *dette*; og holdt seg for nesen, vet dere.

378 Det er slik noen mennesker prøver å komme til Kristus. “Jeg vil gjerne bli helbredet. Jeg vil gjerne, du vet, komme til Himmelen, men, åh, du store, hva om resten av dem ser på meg.” Hm-hmh. Din hykler. Du vil aldri få Den, likevel. Det er riktig. Skjønner? Du vil aldri få Den, likevel. Vær ikke bekymret. Du

ønsker Den ikke nok ennå. Det er riktig. Du ønsker Den ikke nok. Det er riktig. Når du er rede til å motta Den, vil du få Den, helt sikkert. Gud vil gi Den til deg når du er rede. Ja vel.

379 Nå, alle, de denominelle, fortærende gresshoppene, spiste opp alt sammen. Legg merke til hvert insekt, hvert enkelt av disse insektene, da han arbeidet på Treet, så banet han vei for de andre som skulle følge etter ham. Åh, han var en smart fyr. Ja, sir. Skjønner? Han tok bort fruktene, ser dere, Ånden, slik (Hva?) at han kunne ta bort fellesskapet, ser dere, bladene.

380 Så kom den neste og han hadde sitt eget levebrød, tok bort bladene. Hvorfor gjorde han det? Han tok bort bladene slik at det ikke kunne bli noen husværelse og forfriskning, slik at andre mennesker kunne se, slik at han kunne komme inn i barken. Skjønner?

381 Han gikk inn i barken, og boret seg inn i margen, og tok Læren bort fra dem, ser dere, nettopp det som opprettholder Livet.

382 Og så, så snart han hadde fått boret hull inn i den, fikk han, fulgte det neste, da kom den gamle, sugende, fortærende gresshoppen, som tok denominasjonen og sugde den opp og organiserte den slik at du ikke får tak i Det.

383 Og hva gjorde Livet? Gikk rett ned i røttene. Det er helt riktig. Drev Det rett ned i røttene. Ja vel.

384 Nå, det samme insektet boret seg inn til hjertet, inntil det kom til Livet. Det fortsatte gjennom frukten, gjennom bladene, gjennom barken, inntil det kom rett inn til hjertet, Livslinjen. Ja vel.

385 La oss nå se på ødeleggeren i aksjon, den første. Jeg vil måtte hoppe over noe av dette her, tror jeg; nei, jeg gjør ikke det. Det—det første denne karen gjorde, så snart han kom seg inn i Treets hjerte. La oss følge med på ham tilbake i dette første stadiet, før han riktig fikk begynt. La oss følge med på ham. La oss nå følge med på ham i aksjon. Det første han gikk løs på, var å ødelegge det første virkelige, dyrebare Frukttreet som Gud hadde på jorden.

386 Nå, hvis dere kan bære over med meg bare noe få minutter til. Jeg vil at dere—jeg vil at dere skal få tak i dette nå. Ikke . . . Dette er Påskebudskapet deres, som kommer her og nå. Hm-hmh, hm-hmh, hm-hmh.

387 Det første han gjorde, han ødela Guds første, dyrebare Frukttre, Kristus. Han var Treet fra Edens hage. Det er riktig. Det første Frukttreet, han ødela Det. Det første Gud plantet her på jorden, var Kristus. Han ødela det Treet som bar Hans frukt. Nå, de hadde alle slags organisasjoner, og han hadde det bare i sine hender. Men da han kom til et Tre som bar den

virkelige frukten, så kom det romerske insektet inn Dit, ser dere, ødela Treet.

388 Treet? Ja. Jesus sa: “Dersom Jeg gjør . . .” I Johannes, “Dersom Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, eller ikke har Min Fars frukt, så tro Meg ikke.” Han bar Guds frukt. Hva slags frukt bar Han? Hva slags frukt?

389 La oss se på Ham et lite øyeblikk. Vi har gått gjennom det mange ganger. La oss bare ta en liten innledning for menneskene som sitter her og venter på et tidspunkt til å bli bedt for.

390 Hva var det første de visste, at han ville, gjenkjente at Han var Messias? Da Peter kom til Ham første gang, og Andreas hadde tatt ham med, og Han kikket på Peter og sa: “Ditt navn er Simon og du er sønn av Jona.” Han visste der og da, i henhold til Skriften, at det var Messias. Det hadde vært . . .

391 Visste du at det hadde vært mange som hadde stått fram før det, ifølge historien, og kalt seg Messiaser? Men ingen av dem kunne gjøre *dette*. Hm-hmh. Fordi, “Messias”, Moses sa (Guds Ord, som ikke kan feile, ble talt av Moses.), han sa: “Deres Messias vil være en Profet som meg.”

392 Og så da denne fremmede gikk bort til Jesus, og Jesus sa: “Se, ditt navn er Simon, og du er sønn av Jona,” så visste Peter der og da Hvem Han var. Han visste at det var Ham.

393 Da Natanael gikk og fikk tak i Filip, eller . . . Filip gikk, fikk tak i Natanael, rettere sagt, og tok ham med bort dit. Og Natanael, en stor mann, ser dere, stor mann, religiøs mann. Og— og Filip fortalte ham om det, på veien bort, hva Han hadde gjort med Simon. Og da Natanael gikk frem i Jesu Nærvær, hva sa Jesus? Han sa: “Se en israelitt, som det ikke er svik i.”

Han sa: “Rabbi, hvordan kjenner Du meg?”

394 Han sa: “Før Filip kalte på deg, da du var under treet, så Jeg deg.”

395 Han sa: “Rabbi! Rabbi, Du er Guds Sønn; Du er Israels Konge.” Skjønner?

396 Hvorfor? Det er frukten. “Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger . . .” Han kjente selve tankene som var i deres hjerter.

397 En kvinne berørte Hans kledning en gang, og gikk av sted og satte seg ned i forsamlingen. Jesus kikket Seg rundt og sa: “Hvem rørte ved Meg?” Alle sammen nektet for det. Han kikket Seg rundt og så henne. Hun hadde blødninger. Han sa: “Din tro har frelst deg.” Åh, du store!

Denne lille samaritanske kvinnen . . .

398 Husk nå, Han gikk aldri til hedningene på den måten. Nei, sir. Han sa til disiplene Sine at de ikke skulle gå til dem. Det er oss. Dette er vår tid. Han kom i form av Den Hellige Ånd til oss, slik Han sa Han ville gjøre.

399 Men da Han gikk til dem, hva skjedde? Da Han gikk til den samaritanske kvinnen, sa kvinnen . . . Han sa til henne: “Gi Meg å drikke.”

400 Og hun sa: “Det er ikke vanlig skikk at Du som er jøde ber meg, en samaritaner.”

401 Hadde segregasjon på grunn av hudfarge og så videre. Han lot dem vite med en gang at det ikke var noen forskjeller, alle kom fra det samme treet. Vi er alle sønner og døtre av Gud. Det er vi alle, ser dere. Og Han sa . . .

402 Hun sa: “Vel, vi tilber. Vår far, Jakob . . .” Ser dere, og det var jødenes far også. Skjønner? “Vår far, Jakob, gravde denne brønnen, og Du sier at Du er større enn han?”

403 Og Han sa: “Det Vannet som Jeg gir deg er evig Liv.” Skjønner? Han sa . . .

“Vi, vel, vi tilber på dette fjellet og Du i Jerusalem.”

Han sa: “Gå og hent mannen din og kom hit. Dette vil avgjøre saken.”

Hun sa: “Jeg har ingen mann.”

404 Sa: “Du sa rett.” Sa, “Du har hatt fem; og den du har nå er ikke din mann.”

405 Hun sa: “Sir, Du vet, det har gått fire hundre år siden vi hadde en profet, men Du må være en profet. Hvordan visste Du at jeg hadde fem menn?” Hun sa: “Nå, vi vet at . . . Tiden er inne for at Messias skal komme, som er kalt, ‘Kristus.’ Og når Han kommer, vil Han fortelle oss alle disse tingene.” Åh, der er fruktene Hans.

Han sa: “Jeg er Han.”

406 Hun lot krukken stå, den gamle organisasjonskrukken. Inn i byen gikk hun. Det var det samme hvor god brønn Jakob hadde, hun hadde funnet en ny Kilde. Inn i byen dro hun og sa: “Kom, se en Mann Som fortalte meg det jeg hadde gjort: er ikke Dette selve Messias? Er ikke Dette frukten? Er ikke Dette beviset på at Det er Messias?”

407 Jødene kunne ikke forstå Det. De sa: “Han er en spåmann, Beelsebul.”

408 Jesus sa: “Jeg tilgir dere, dere. Men, en gang kommer Den Hellige Ånd for å gjøre det samme; og, og, taler dere imot Den, vil det aldri bli tilgitt dere.” Skjønner?

409 Nå, “Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, tro . . . tro Meg ikke.” Men det Fruktreet bar fruktene.

410 Nå, hva? Hva sa Han? Så hva—hva slags Menighet grunnla Han? Nå, dere katolikker som liker å si at Jesus grunnla en menighet, hva slags Menighet grunnla Han?

411 Nevnte Han noen gang en denominasjon, en læresetning? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.] Han var alltid imot det. Sa: “Dere kalkede vegger. Dere dødningsbeben.” Han kalte dem alt som Han kunne kalle dem. Det er riktig. Han var imot det. Det var Guds frukt. Nå kan dere legge to og to sammen, fire, om dere vil. Ja vel. Han var imot tingen, organisasjon, imot teoriene deres. Kalte dem: “Hyklere, slanger i gresset,” og sa de var “djevler.” Han sa: “Dere er av deres far djevelen, og hans gjerninger gjør dere. Hvem av deres fedre forfulgte ikke profetene Jeg sendte foran Meg?” Skjønner? Sa: “Så bygde dere gravstedene deres.” Sa: “Det var dere som fikk dem dit.” Åh, broder, Han la ikke fingrene imellom med dem. Det er riktig.

412 Det var Guds frukt. Hva var det? Hold fast på Guds Ord, la Guds Ord bli manifestert.

413 Han sa med andre ord: “Hva sa Skriftene at Jeg Messias ville gjøre når Jeg kom? Nå, hvis Jeg ikke bærer Ordets frukt, så er Jeg ikke Messias. Men hvis Jeg bærer Ordets frukt som Messias skulle gjøre, så er Jeg Ham.” Amen. “Nå, hvem av dere kan fordømme Meg for synd?” sa Han. Slik er det. “Hvilken av organisasjonene deres gjør det samme?” Slik er det. “Messias skulle gjøre dette. Messias skulle være en profet. Nå, la oss se noen av dere,” sa Han, “med alle deres pompøse ideer, la oss se dere gjøre det.” Nå, de ble stille. Ja vel. Hva var det? Han bar Guds frukt. Den Hellige Ånd var i Ham. Han bar Guds frukt. Hva var Han? Han . . .

414 Nå, lytt nøye. Jeg vil skynde meg så fort jeg kan, så jeg ikke oppholder dere fra påskemiddagen deres. Hør her. Men, deres—deres påskemiddag skulle være oppstandelsen. Skjønner?

415 Men hva? Han var Guds fullkomne Profette, Eksempeltreet, Brudgomstreet. Amen. Glory! Jeg vil si noe rett fram: Hvis Han er Brudgomstreet (Tror dere det? Fra Edens Hage?) [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] så, bærer ikke Brudgomstreet frukt uten Hunn-kjønnnet, derfor er Han nødt til å ha et Brudetre. Hun må bli født av det samme materialet, Ordet gjort kjød i Treet. Håper dere får tak i det. Det er det samme Livet i dette hunn-Treet, Brudgommen, som Det er i Bruden. “De gjerninger Jeg gjør, skal dere gjøre også.” Er det riktig? [“Amen.”] Han var Brudgommen, husker dere.

416 Du sier: “Det er ikke Bibelsk.” Åh, det er det. Jeg merket det nå. Skjønner? Vi skal ha et helbredelsesmøte om en liten stund. Jeg merket det. Han var det.

417 Vil dere ha bevis på det? Han sa: “Jeg er Vintreet, dere er greinene.” Johannes sa det: “Jeg er Vintreet, dere er greinene; dere bærer frukten.” Skjønner? Og hann-treet og hunn-treet produserer pollenet, det ene til det andre, bringer frukten. Og greinen og vintreet gjør det samme. Skjønner? Det er helt riktig. Han sa det, nå.

418 Det første Treet var et Profet-Tre, et fullkomment Tre, profetenes Gud. Han var et Hovedtre. Han var Guds fullkomne riktige. . . Profet-Tre. Hvorfor? Han var Ordet. Nå, de andre var små-profeter. “Ordet kom til profetene.” Men Han var Ordet Selv i form av en Profet. Amen.

419 Nå begynner vi å komme fram til noe. Hør virkelig godt etter nå. Og gå ikke glipp av dette nå. Det var så godt, jeg skrev det nettopp ned her. Hm-hmh. Amen.

420 [Et bilhorn høres—Red.] Noen roper ut, får bilhornet sitt til å rope der ute. Hm-hmh, bare, åh, jeg håper dere har en fin stund der ute. Vi har det her inne. Ja vel.

421 Nå, Han var Guds Profet-Tre. Hvorfor? Han forkynte hele det fullkomne Guds Ord, for Han var Guds Ord manifestert. Han var det fullkomne Profet-Treet som forkynte det fullkomne Profet-Ordet, som brakte fram den fullkomne Profet-frukten ved det fullkomne Guds Ord. Åh, broder, snakk om et Tre! Et Tre, Han var Livets Tre som Engelen holdt Eva og Adam borte fra med voktende Kjeruber, borte fra det Treet. Nå prøver de samme Kjerubene å føre dem inn til Det, fordi det er banet en vei for dem. Skjønner? Nå stritter de imot; åh, mennesker. Hmm!

Nå, forkynte hele Ordet, Han kuttet ikke av noe *her og der*.

422 Da satan kom til Ham, den store teologen, og sa: “Det er skrevet. . .”

Jesus sa: “Ja, og det er også skrevet. . .” Hm-hmh.

“Men det er skrevet. . .”

Og Han sa: “Og det er også skrevet. . .”

423 Fullkomment Profet-Tre forkynner fullkomne Profet-Ord, med fullkomne Profet-tegn, fullkomne Profet-resultater, fullkomne Åndens frukter.

424 Og til spott. . . Jeg—jeg kommer til å gå gjennom dette ganske raskt nå. Fordi, til spott hengte de Ham på. . . Han var Ordet, vet dere. De hengte Ham, Ord-Treet; Ord-Treet, hengte Ham på et menneskelagd romersk tre. Hmm! Broder, jeg håper det gikk hjem. Han, som var Guds fullkomne åndelige Tre, de hengte Ham på et menneskelagd romersk tre. Amen.

425 Samme nå. De prøver å ta Guds fullkomne Tre, Ordet, og blande Det og henge Det opp der borte på en eller annen læresetning. Død og Liv kan ikke blandes. Jesus var aldri i en begravelse; Han reiste opp de døde. Hvorfor? Død og Liv kan ikke oppholde seg sammen. De er i motsetning til hverandre. Han talte ikke i begravelser. Han bare reiste dem opp. Amen. Ja. Hvorfor? Liv og død.

426 Hør nå her. De hengte Ham på et tre. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] “Forbannet er den som henger på et tre.” Er det riktig? [“Amen.”] Bibelen sier:

“Forbannet er den som henger på et hvilket som helst menneskelagd tre.”

⁴²⁷ Så hvis du i dag prøver å henge på et eller annet slags menneskelagd tre, så kom deg løs fra det. Og ikke la den henge deg der, heller. Fordi det er en plass for de døde, en eller annen menneskelagd luthersk, baptist, presbyterianer, pinsevevnsorganisasjon, det er riktig, et eller annet menneskelagd tre. Ikke heng der. Ikke la den henge deg der, heller. De vil henge deg der hvis de kan, inntil alt Livet er gått ut av deg, til du anerkjenner deres lære. Det er riktig.

⁴²⁸ Men det var der de hang dette fullkomne Treet. Guds fullkomne Frukttre hang på et menneskelagd romersk tre. Det stemmer. Det var en forbannelse å henge på et hvilket som helst menneskelagd tre. For hva? For å få Ham bort og ut av syne, etter at Han hadde båret alle fruktene.

⁴²⁹ Etter at Maria Magdalena, som historien sier, sprang foran dem og sa: “Hva har Han gjort? Hva ondt har Han gjort?” Hun stoppet prosesjonen, sa: “Hva har Han gjort som var ondt? Har Han gjort annet enn å forkynne Evangeliet for de fattige? Har Han gjort annet enn å helbrede de syke, reise opp de døde? Og selve den levende Guds tegn er i Ham. Hvordan kunne dere dømme Ham?”

⁴³⁰ Og de slo henne på munnen og sa: “Ville dere høre på den beryktede kvinnen istedenfor presten deres,” slik er det, “biskopen deres?” Hm-hmh. Slik er det. Det samme i dag. Det er riktig. Hm-hmh. Ja.

⁴³¹ Nå, da Han hadde gjort alt dette og bevist Seg Selv, hva Han var, og lagt det fram for dem og sa: “Hvis Jeg ikke er Han, så hvem er dere?” Hm-hmh, hm-hmh. “Hvis dere kan fordømme Meg for synd, hvis Jeg tar feil i Ordet noe sted, så vis Meg det. La Meg nå vise dere hvor dere tar feil.” Skjønner? *Synd* er “vantro.” Vi vet det.

⁴³² Nå, for å få Ham bort og ut av syne! De hatet Ham så sterkt, fordi Han rystet alle organisasjonene deres. For å få Ham bort og ut av syne, så begravde de Ham. Og rullet en kjempestor denominell stein foran åpningen, for å være sikker på at Han ikke oppstod igjen. Skjønner? Åh, du!

⁴³³ Tenk på det fullkomne Treet! David så tilbake og så Det. Han sa: “Det står ved strømmer av Vann. Han bringer fram Sine blad i rett tid. Og Sin frukt, den skal ikke felles. Det, det vil ikke visne. Hva enn Han gjør skal Han ha lykke til.” Han var fremgangens Sønn.

⁴³⁴ Josef var et bilde på Ham. Han var Motbildet til Josef. Overalt Josef kom, ble det fremgang.

⁴³⁵ Samme med Jesus, Hans Ord. “Mitt Ord skal ha fremgang, og Det vil ikke vende tomt tilbake til Meg. Det skal utføre det Jeg

har bestemt Det til.” Skjønner? Han var Ordet. Ordet ble sendt til jorden av Gud, og Det vil fullføre nøyaktig det Gud sendte Det for.

⁴³⁶ Nå, hør godt etter nå. Dette blir rikt, med fløte på toppen. Nå, legg merke til det.

⁴³⁷ Her kommer Han nå, og de . . . for selveste Guds gjerninger, da Han stod og spurte dem. Han sa: “Dersom Jeg ikke gjør de gjerninger som Gud sa Jeg skulle gjøre, så er Jeg ikke Ham; tro Meg ikke. Men dersom Jeg gjør det, så tro gjerningene. Hvis dere ikke kan tro Meg som er en Mann og gjør dette, så tro gjerningene Jeg gjør. De vitner om Meg. De taler høyere enn Min røst kunne tale.” Det er riktig.

    Og det samme gjelder når som helst. Ja, sir. Det er sikkert.

⁴³⁸ Legg nå merke til dette. “Dersom Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så ikke . . . tro Meg ikke, tro Meg ikke. Så, hvis Jeg gjør gjerningene, tro Meg.”

⁴³⁹ Hva gjorde de så? Tok det dyrebare Treet, hogde Det ned, hengte Det på et menneskelagd tre. Det er riktig, skar Livet ut av Det, og hengte på et menneskelagd tre til spott.

⁴⁴⁰ Da likte de det ikke. For mange mennesker stod der og gråt på grunn av Det, derfor tok de Ham ned. De sa: “Vi skal lage denominasjonen vår så lukket at de aldri vil få disse holy-rollerne inn dit.” Så puttet de Ham inn i hullet til Josef fra Arimatea, og de rullet en kjempestor stein. Behøvde et hundretalls menn for å rulle den opp dit.

⁴⁴¹ Så—så dere her om kvelden, på filmen, den brede stien de rullet steinen opp på? Veier tonnevis.

⁴⁴² Rullet sin store organisasjonsstein opp dit, slik at Han ikke kunne oppstå. Men holdt det Ham fast? Nei.

⁴⁴³ “Men Jeg vil gjenopprette sier Herren.” La oss komme til den teksten nå og slå det fast. “Jeg vil gjenopprette sier Herren. Jeg vil gjenreise Ham på tre dager. Jeg vil reise Ham opp igjen.” De klarte ikke å skjule Ham i fjellet. De klarte ikke å skjule Ham ute av syne. De klarte ikke å bli kvitt Ham. “Jeg vil gjenreise Ham, sier Herren.” Og i løpet av tre dager stod Han opp, gjenopprettet tilbake.

⁴⁴⁴ Etter påsken, Sin oppstandelse sa Han: “Gå ut i all verden, og Jeg vil gå med dere. Slik den levende Faderen har sendt Meg, og Han er i Meg, slik sender Jeg dere og vil være i dere. Jeg er med dere til verdens ende. Gjerningene, det samme Jeg har gjort for å bevise at Jeg var, dere vil gjøre de samme tingene for å bevise at dere er.” Jeg liker det.

⁴⁴⁵ “Disse tegn skal følge dem som er troende,” ikke de som gjør seg til troende, men troende. Skjønner? “Disse tingene som Jeg gjør, vil du gjøre og stadfeste at du er en troende. Akkurat det samme som gjerningene Jeg har gjort, fordi den levende Faderen

lever i Meg. Det er ikke Meg som gjør gjerningen; det er Min Far. Og det vil ikke være dere som gjør gjerningene; det vil være Meg i dere som gjør gjerningene.” Skjønner? “Så gå ut i all verden.”

⁴⁴⁶ Med andre ord: “Dere skal danne det som Jeg kjennes ved, som en Brud.” Skjønner? Ja vel. “Jeg vil gå med dere. Og jeg. . . Dere skal være en del av Meg. Dere skal være Min Brud. Mitt Liv skal være i deres Kropp. Akkurat som en mann og kone er én person, skal dere og Jeg være Ett. På den dag skal dere kjenne at Jeg er i Faderen, Faderen i Meg, og Jeg i dere og dere i Meg.” Hmmm! Jeg simpelthen elsker det. Satan blir bare så arg av det. Ser dere Guds Enhet? Alt som Gud var, øste Han inn i Kristus; og alt Kristus var, øste Han inn i Menigheten. Slik er det. Gjør dem alle til Ett.

⁴⁴⁷ Hør nå her. Nå, Bruden er et Livets Tre. Med andre ord, som mann og kone er ett, er Kristus og Hans Brud Ett: samme ting, samme Ånd, samme gjerninger, samme tegn, alt annet. “For de gjerninger Jeg gjør skal dere gjøre også.” Hvor langt? “Hele verden.” Hvor mye? “For enhver skapning.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Åh, hør godt etter nå, jeg skal fyre av en kraftig en.

⁴⁴⁸ Den romerske, fortærende gresshoppen begynte å spise på Brudetreet og gnagde Det helt ned til røttene. Det samme romerske treet som. . .Hva slags tre hogde Kristus ned? [Forsamlingen sier: “Romersk.”—Red.] Hva slags tre hogde Kristi Brud ned? [“Romersk.”] Hvordan? Ved å sette inn noe annet enn Ordet. Så, ser dere, den protestantiske kirke som ikke tar Guds Ord er en datter av den romerske kirke. Gud organiserte aldri på noe tidspunkt en kirke. Den romersk katolske kirke var den første organisasjonen. Og alle som en er døtre av henne, som organiserer seg.

⁴⁴⁹ De dør sammen med henne. Bibelen sier at: “Han skal brenne hennes barn med ild.” Hvor mange vet det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Bibelen sier det. Vel, Bibelen sier at hveten og ugresset ville vokse sammen inntil den siste tid, så ville Han binde ugresset (ikke sant?), først og brenne dem. [“Amen.”] Og hveten ville gå til kornloftet. Er det riktig? [“Amen.”] Ugresset binder seg selv sammen i en organisasjon, Kirkenes Verdensråd, til atomilden. Helt riktig. Men Menigheten gjør seg rede til å gå til kornloftet, så sikkert som bare det, i Bortrykkelsen, for den frie kvinnen skal ikke arve sammen med trellkvinnen. Åååh, broder Anthony!

Åh, vi venter på den glade tusenårsrikets dag,
Da vår dyre Frelser skal komme og rykke bort
Sin ventende Brud;
Åh! Min sjel er fylt med bortrykkelse mens jeg
arbeider, våker og ber,
For vår Herre kommer tilbake til jorden igjen.

⁴⁵⁰ Halleluja! Ja, sir. Åh, Han vil brenne ugresset. Og hveten vil Han ta til kornloftet.

⁴⁵¹ Den romerske, fortærende gresshoppen begynte å spise på Treet på Paulus' tid. Han sa: "Jeg er overbevist," Skriften her, "om at etter min bortgang, vil det stå fram menn iblant dere, brødre, som i det ytre er som får, men ulver på innsiden og vil dra mange etter seg. For antikristens ånd, som dere har hørt skulle komme til verden er allerede i verden nå, virksom i barn av" (hva?) "ulydigheten." Ulydige mot (hva?) Ordet. Slik er det. Organisasjonen begynte å ta form.

⁴⁵² Ser dere hva jeg mener, venner? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Alle som ser det, si: "Amen." ["Amen."]

⁴⁵³ Begynte å spise! Hva gjorde den? Den fortærende gresshoppen begynte, den fortærende gresshoppen. Den . . . Joel så den.

Hør etter nå. Vi nærmer oss slutten.

⁴⁵⁴ Joel så den. Og han sa: "Det som den tyggende gresshoppen lot bli igjen, har den store gresshoppen spist; det den store gresshoppen spiste, tok også gresshoppelarven; det som gresshoppelarven lot bli igjen, ja, det tok den fortærende gresshoppen." Det var det han sa. Og det er helt riktig. Det er Guds Tre. Treet, han gnagde Det ned, denne gresshoppelarven. Ja vel.

⁴⁵⁵ Den romerske, fortærende gresshoppen begynte å spise på Brudetreet og gnagde Det helt ned til røttene. Gnagde Det hele veien ned, alt sammen! Ødela Treet helt, slik han gjorde med Kristus Jesus, Brudgommen. Knuste Bruden sønder og sammen, og begynte med læresetninger og denominasjoner. Samme gamle insekt! Men hva? Åh, glory! Men i Dets røtter var den forutbestemte Sæden, Abrahams Kongelige Sæd. Den kunne ikke dø. Ordet var i røttene med løftet: "Jeg vil gjenopprette, sier Herren." Hva? "Alle årene da den fortærende gresshoppen ødela, alt den store gresshoppen spiste, alt som resten av insektene spiste opp, Jeg vil gjenopprette Det tilbake, sier Herren."

⁴⁵⁶ Nå, sammenlign dette med sist søndag og søndagen før, disse Budskapene nå. Hør godt etter nå, idet dere kommer til avslutningen. Følg med.

⁴⁵⁷ "Jeg vil gjenopprette, sier Herren, alt som insektene spiste bort. Jeg vil bringe hver minste bit av Det tilbake igjen."

⁴⁵⁸ Nå, sitt stille om dere kan i noen få minutter og hør godt etter. Vær klar. Og be av hele ditt hjerte om at Gud må åpenbare Det for deg.

⁴⁵⁹ Så, Guds løfte begynte å gjenopprette, for Gud sa Han ville gjenopprette Det. På akkurat samme måte Han reiste opp Brudetreet . . . Brudgomstreeet, Han vil reise opp Brudetreet fordi det kommer til å bli Ett der, så sikkert som bare det. Hva nå? Ja

vel. Så Guds løfte begynte: “Jeg vil gjenopprette, sier Herren, alt som den store gresshoppen spiste, den fortærende gresshoppen.”

Som i begynnelsen, da Han bygde den første Menighet.

⁴⁶⁰ Jeg kommer fram til noen doktriner nå. Hvis dere ikke ønsker å tro Det, helt i orden. Men bare . . . Dere bør undersøke Det, først. Skjønner? Legg merke til det.

Hvordan lot Han Treet vokse til å begynne med? Åh, du!

⁴⁶¹ Dette gjør meg så godt. Jeg vet jeg ikke høres særlig ut som en predikant når jeg står her som dette, men jeg—jeg—jeg—jeg elsker det jeg snakker om. Ser dere hva jeg mener?

⁴⁶² Og legg nå merke til. Slik som første gang da Han grunnla den første Menigheten som den romerske, fortærende gresshoppen spiste ned, og gresshoppelarven og så videre, begynte Han med rettferdiggjørelse ved tro. Johannes Døperen.

⁴⁶³ I Johannes, det 13., eller det 17. kapitlet, 17. verset, sier Jesus: “Hellige dem, Far, ved Sannheten: Ditt Ord er Sannhet.” Andre verket var helliggjørelse for Menigheten. Etter rettferdiggjørelse var det helliggjørelse.

⁴⁶⁴ Og etter at de var helliggjort, ba Han dem om å vente i byen Jerusalem, Lukas 24:49, inntil de ble ikledd kraft fra det Høye. Og der ga Han fødsel til Treet, Den Hellige Ånd, pinsen; rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd.

⁴⁶⁵ Og deretter kom Kristus for å bo i Den, for å bringe fram fruktene. Amen. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

Johannes forkynte rettferdiggjørelse.

⁴⁶⁶ Hør nå her. I . . . Det utgjør den naturlige fødselen. Når en kvinne føder en baby (Lytt til dette.), hva er det første som skjer med en kvinne, hva bryter fram? Er, først, er vann. “Omvend dere og bli døpt i Jesu Kristi Navn,” rettferdiggjørelse. Hva er det andre som skjer med kvinnen? Blod. Ikke sant? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Blod; helliggjørelse. Hva er så det neste? Liv. Vann, blod, ånd.

⁴⁶⁷ Johannes, eller Første Johannes 5:7, 7:5, rettere sagt, tror jeg det er. Lyder:

. . . det er tre som vitner i himmelen: Faderen, Ordet (som er Sønnen), og den Hellige Ånd. . . disse tre er én.

Og det er tre som vitner på jorden: vannet, blodet og Ånden. Og de er ikke en, men disse tre er ett.

⁴⁶⁸ Du kan ikke ha Faderen uten å ha Sønnen; du kan ikke ha Sønnen uten å ha Den Hellige Ånd. Men du kan være rettferdiggjort uten å være helliggjort; du kan være helliggjort uten å ha Den Hellige Ånd.

469 Hva med det, nasareerbroder? De hadde blitt helliggjort av Jesus Kristus, ett år og seks måneder før Den Hellige Ånd i det hele tatt kom. Er det riktig? De var helliggjort ved Jesus Kristus.

470 Nå, på samme måte Han brakte fram det første Brudetreet som den store gresshoppen og den tyggende gresshoppen har spist ned, gjenreiser Han det andre Treet og bringer Det opp fra de forutbestemte røttene som ikke kan dø. De står ved strømmene. Det lever i dette vannet. Det kunne ikke vise Seg, men Det var der, like fullt.

471 Nå begynner det, legg merke til det samme insektet; idet Han gjenoppretter tilbake det samme på den samme måten.

472 I første, da Treet begynte å komme fram ut fra katolisismen, var det Martin Luther som forkynte rettferdiggjørelse. Den andre engelen var John Wesley, som forkynte helliggjørelse. Luther forkynte rettferdiggjørelse, "Den rettferdige skal leve ved tro." Wesley forkynte helliggjørelse, det andre fastsatte nådesverket. Og deretter kom Den Hellige Ånd. Akkurat som Han bygde Treet opp første gangen, gjenoppretter Han her igjen på samme måte for andre gang. [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ser dere det?

473 Legg merke til. Det samme insektet, den lille kjeltringen, det samme insektet som begynte og drepte Treet i begynnelsen, gikk løs på nytt på de lutherske greinene, men (hva?) det kan ikke drepe Det. Det kan ikke drepe Det, fordi Gud har sagt: "Jeg vil gjenopprette." Det insektet begynte på Luther, for å drepe alle de lutherske greinene. Det kom rett over til Wesley og drepte alle greinene til Wesley. Men den viktigste delen av Treet fortsetter å vokse.

474 Legg nå merke til dette. I gammel tid, da Treet ble drept, ble Det drept og gikk rett ned til røttene da det drepte Det der tilbake. Men denne gangen, fordi Ordet er forutbestemt, er det ingenting som vil stoppe Det. Gud sa: "Jeg vil gjenopprette. Uansett hvor mye de organiserer, hvor mye de gjør *dette, det* eller *hint*, kommer Jeg til å gjenopprette Det." Det avgjør saken. All latteren, latterliggjøringen, spotten, og kaller det "holy-rollers, tøv," hva enn du vil. Gud sa like fullt: "Jeg vil gjenopprette, sier Herren." Like så sikkert som Han reiste opp Jesus fra graven under tre dager, under tre dispensasjoner eller tre avsnitt, kommer Han til å reise opp Menigheten til Sin fylde og kraft igjen. "Jeg vil gjenopprette, sier Herren."

475 Hva skjedde? Den fortærende gresshoppen begynte å spise og utrettet det samme som han gjorde før, men (hva gjorde han?) han fikk bare tak i de lutherske greinene. Han fikk ikke tak i Ånden bak der, som Luther hadde, for Den levde rett videre. Deretter kom Wesley. Og etter at Wesley døde, den store profeten, etter at Wesley døde (hva gjorde de?), de organiserte seg, og alle greinene døde, men (hva gjorde Han?) Menigheten levde rett videre, kom

rett inn i pinsen. Da de organiserte seg (hva skjedde?), så døde greinene, men (hva?) Menigheten går rett videre.

⁴⁷⁶ Hva? Det samme som pinsebevegelsen gjorde, den samme gamle taktikken, denominell læresetning som tok Det i begynnelsen for å ødelegge Treet i Brudetreet i begynnelsen, er de samme gamle taktikkene som djevelen brukte på dette andre Treet, men (hva?) Gud forutbestemte Det. Hun er nødt til å gå videre uansett. Hvis alt sammen . . . Hvis det ikke hadde vært slik da Luther organiserte seg, hadde det vært en avgjort sak rett der; alt ville ha gått tilbake akkurat som det andre; det ville blitt en ny katolsk kirke, romersk katolsk kirke. Skjønner?

⁴⁷⁷ Men, Gud var fast bestemt. Han har talt Sitt Ord. Hans lov vil se til at Det skjer. Uansett hvor mange frostnetter Det får, kommer Det til å leve uansett. Vi får kanskje kjølige perioder og denominell uenighet og alt slikt, men Treet kommer til å leve like så sikkert som det er en levende Gud som får Det til å leve. Ja, sir. Han sa: “Jeg vil gjenopprette.”

⁴⁷⁸ Jeg vet at våren kom sent, påsken er sen. “Herren drøyer Sitt Komme”, sier de og alt slikt. Og de kalde vindene drepte mange av de denominelle greinene, men det kan ikke drepe det Livet som er forutbestemt.

⁴⁷⁹ “Himler og jord skal forgå, men Mitt Ord skal ikke.” “Alle som Han forutkjente, kalte Han: de som Han kalte, har Han rettferdiggjort: de som Han hadde rettferdiggjort, har Han allerede herliggjort.” Halleluja! Det er skrevet i Boken, Livets Bok hos Lammet og kan ikke dø.

⁴⁸⁰ Alle—alle insektene helvete kan slippe løs på Henne vil aldri stoppe Henne. Ingen kommunisme, katolisisme, ikke noe annet vil stoppe Det. “Jeg vil gjenopprette, sier Herren.” Alle de menneskelagde romerske trærne vil aldri henge Det der. Alle gravene vil aldri holde Det der. Alle de denominelle steinene som ligger ved inngangen vil aldri holde Det der inne. “Jeg vil gjenopprette, sier Herren. Det vil bli en påske. Jeg vil bringe fram den samme Menigheten i Dens samme kraft. Jeg vil bringe Bruden ut nøyaktig slik Hun var der tilbake, med de samme tegn, den samme frukt, det samme som de gjorde. Jeg vil bringe Henne tilbake igjen. Jeg vil gjenopprette, sier Herren,” (hva?) “gjenopprette alt som denominasjonene spiste bort, gjenopprette alt organisasjonene spiste bort. Jeg vil gjenopprette, sier Herren, alt.”

⁴⁸¹ Nå, du sier: “Hva med de tingene som gikk av i denominasjon?”

⁴⁸² Gud er den gode Vingårdsmannen. Han beskar Treet, det var alt, kuttet bort alle de døde greinene. Hva kommer Han til å gjøre? Brenne dem der oppe. Helt riktig. Gud er Vingårdsmannen for—for dette Treet. Han tar hånd om Det. Han våker over Sin Arv. Han . . . Hva er Hans Arv? Sitt Eget Ord. Han våker over Sitt

Ord for å stadfeste Det; for å våke over Det; for å se hva Han kan oppnå. Han kommer til å gjenopprette. Så når disse kirkene begynner å organisere seg og slikt som det, bare beskjerer Han dem bort, og Menigheten går videre.

⁴⁸³ Da—da lutheranerne sa: “Vi vil bli en organisasjon. Vi vil bli så store som katolikkene.” Ja vel. Han bare beskar greinen bort. Og Wesley førte Den rett videre, reiste opp en ny profet. Så, så snart Wesley gjorde det. . . Vel, Wesley døde, den store profeten. Hva gjorde de? Organiserte det. Videre kom pinsebevegelsen. Så snart den døde, beskar Han den bort. Den vokser rett videre oppover. Skjønner? Han vil gjenopprette.

⁴⁸⁴ Hvor vokser frukten? Den begynner ikke her nede i bunnen. Den begynner på toppen. Hvor treffer solen Treet først? Åh, glory! I Kveldslyset, på toppen av Treet. Amen. Ikke nede på de laveste greinene, men der oppe på toppen av Treet er det frukten modnes.

Amen.

Elsker dere Ham? Amen!

Vil dere tjene Ham? Amen!

Tror dere på Ham? Amen!

Jeg tror sannelig på Ham, av hele mitt hjerte.

⁴⁸⁵ Nå, hva er det? Han kommer til å beskjære bort de gamle døde greinene etter hvert som Hun kommer opp, alle organisasjonsgreinene, inntil Hun kommer rett opp i toppen av Treet. Det er der Han kommer til å få Sin frukt. Legg nå merke til det. Gud beskjerer Henne. Ja vel. De er døde og kommer ikke inn i Guds Nærvær, kommer ikke i den første oppstandelsen. Men kommer sammen. . . Vintreets frukt til den originale organisa-. . . Guds Vintre. De vil gå inn i den organiserte gruppen, men de vil ikke komme sammen med Vintreets frukt.

⁴⁸⁶ Hør nå her. Gud dannet aldri noen organisasjon. Menigheten setter inn podingene, en organisasjon, og Gud skjærer det bort, skjærer bort dets livslinje. Det bærer organisasjonsfrukt.

⁴⁸⁷ Men hvis Vintreet bringer fram en grein som kommer ut fra Vintreet, vil Den bære det samme som Det gjorde. Så, dere ser, det første var det. Og Roma sendte billene sine bort dit og spiste Den bort, men Gud kommer til å la En vokse fram så høyt at den ikke kan røre Den. Den kommer til å komme opp. Amen. Jeg. . . La oss gå. Treet går fra ett sted til et annet, fra en dispensasjon til en annen dispensasjon. Fra Luther gikk Det til Wesley, fra Wesley til pinsebevegelsen; fra pinsebevegelsen går Det til Ordet.

⁴⁸⁸ Det er påske igjen for de sanne troende på Hans aldri sviaktende Ord. Det er påske. Det er en oppstandelse. Gud har folk overalt. Det er påske for dem. Hvorfor? De har oppstått, amen, oppstått fra læresetningene og denominasjonene. Kom rett opp

gjennom dem. Det er påske igjen. Den Kongelige Sæden har vært skjult i røttene, Ordet, skjult bak her i dette Ordet, i år etter år etter år, og akkurat nå begynner det å åpenbares. Det er påske-tid. Forutbestemt fra verdens grunnleggelse, begynner denne Menigheten å reise seg. Legg merke til hvordan Gud forutbestemte i begynnelsen. Jeg har . . .

Vel, jeg vil si det, likevel. Ja vel.

⁴⁸⁹ Legg merke til her at, for å gjenopprette det første fullkomne Treet på tre dager etter Dets død. Etter det første Treets død, gjenreiste Han det på tre dager. Er det riktig? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Gjenopprettet det tilbake! Nå vil Brudetreet også bli gjenopprettet i tre tidsaldre, tre stadier, rettere sagt. Tre stadier vil Det bli gjenopprettet. Hør nå her. Hva? Rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd; en, to, tre.

⁴⁹⁰ Legg nå merke til dette. Etter tre dager ble det første Treet gjenopprettet som i begynnelsen og hadde de samme tegn, samme undre. Jesus kom tilbake, den samme Jesus og gjorde det samme. På slutten av den tredje dagen, kom tegnene til syne, ikke på slutten av den første dagen. Ah, broder! Jeg håper dere får tak i det. På den tredje dagen var det den virkelige manifestasjonen av Kristus ble gjort kjent, på *slutten* av den tredje dagen. Skjønner? Legg merke til det. Får dere tak i det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

⁴⁹¹ Ikke på den første dagen, død form; andre dagen var det et rykte, ser dere, eller, den andre dagen var det fortsatt dødt; Luther, Wesley. På begynnelsen av den tredje dagen kom det ut et rykte. Ingenting på den første dagen, Luther; ingenting på den andre dagen. Og i den tredje dagen, Den Hellige Ånds tidshusholdning, kom det ut et rykte om at: "Han var den samme i går, i dag og for evig."

⁴⁹² Men på *slutten* av den tredje dagen, det var da Han gjorde Seg Selv kjent, kom rett iblant dem, kom iblant Sitt folk og sa: "Se på Meg. Jeg er Den samme."

⁴⁹³ De døde formene fortsatte inntil de kom til pinsen, dermed begynte ryktene å gå om at, "Han var det."

⁴⁹⁴ Nå, her i den siste tid er Han her midt iblant oss og beveger Seg midt iblant oss. På *slutten* av den tredje dag, viste Han Seg og viste dem alle tegnene på Sin oppstandelse at Han var levende, den samme i går, i dag og for evig, levende frukt av Hans Nærvær. Levende frukt av Hans Nærvær! Får dere tak i det? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Ble manifestert helt på slutten av dagen da Han viste Seg for dem alle sammen, Sin Menighet. Amen. Hvorfor? De kom alle sammen, åh, amen, på slutten av den tredje dag.

⁴⁹⁵ "Kveldslysene," sier Bibelen, "ville skinne i den siste tid." Kveldslyset er det samme Lyset i vest, som var det samme Lyset

som var i øst. Og det samme Lyset som skinte i øst, som brakte fram den første Menigheten som romerne slo ned med sin—sin hedenske tilbedelse og så videre, i Kveldslyset er det samme Lyset. Legg nå merke til det, det samme Lyset!

⁴⁹⁶ Og hva kom Kveldslyset ut for? Hva er Kveldslyset for? For å gjenopprette. Puh! Får dere tak i det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Kveldslyset er for den samme hensikten Morgenlyset var for, å gjenopprette det som ble slått ned gjennom den Mørke Tidsalder, gjennom Roma. Gud vil gjenopprette ved å stråle fram Kveldslyset (hva?), gjenopprette hele Guds Ord igjen, den fulle manifestasjonen av Kristus i Sin Menighet. Alt som Han gjorde, helt nøyaktig slik Han gjorde, det ville skje igjen i Kveldslyset. Ser dere hva jeg mener? Åh, er ikke det underfullt? [“Amen.”] Og å vite at vi lever akkurat her for å se Det nå, Kveldslyset, nøyaktig i henhold til profetien. Kveldslyset kom ut for å gjenopprette hva? For å gjenopprette det som insektene hadde spist opp.

⁴⁹⁷ Det begynte å vokse, og hva gjorde det så? Det denominerte seg, så Gud skar dem bort, bandt dem sammen, lot dem ligge, lot dem bare fortsette med å organisere seg. Deretter kom den neste fram; Han bandt dem sammen, la dem til side. Treet fortsatte videre. Deretter bandt Han dem sammen, la dem til side, sa: “Nå, en av disse dager vil de bli brent.” Bind dem sammen i organisasjonen deres.

⁴⁹⁸ Men hva så? Helt i toppen av Treet modnes frukten først, det er riktig, helt på toppen av Treet. Så det er toppen av Treet, her, som ser Kveldslyset.

⁴⁹⁹ Nå, Noah hadde tre rom i arken sin. Ett rom var for krypende ting. Skjønner? Det andre rommet var for fuglene. Men det øverste rommet var der lyset var. Lyset som skinte først, kom ikke på første etasje, andre etasje, men på øverste etasje.

⁵⁰⁰ Treet bærer ikke sin frukt nederst, den andre, på den måten. Alt sammen ble beskåret bort i organisasjonen.

⁵⁰¹ Men det er i toppdelen, hvor: “Jeg vil gjenopprette, sier Herren. Jeg vil sende fram Kveldslyset. Det vil bringe tilbake, bringe tilbake Ordet, manifestere Det. Jeg vil gjenopprette alt som Jeg lovet. Alt som Jeg lovet, Den samme Hellige Ånd vil bringe, bære de samme tegn. Jeg vil ha en påske, en oppstandelse for Bruden, akkurat det samme Jeg hadde for Brudgommen.” Skjønner? Kveldslysene kom ut for å skinne, samme som på morgenen, samme tegn, samme ting. Det samme Lyset vil frembringe den samme frukt som de hadde der, hvis Det skinner på det samme Treet. Amen. Beviser at Hans Ord nå er oppfylt: “Jeg vil gjenopprette, sier Herren.”

⁵⁰² Hør godt etter nå. Nå, det var . . . Hør etter. Ikke gå glipp av Dette nå. Det var fire dødens budbærere.

503 Eller, vil dere heller at vi bare avslutter? Vil dere heller—heller at vi bare går tidlig? [Forsamlingen sier: “Nei.”—Red.]

504 Hør virkelig godt etter nå. Hør her. Det var fire. Fire dødens budbærere som drepte Treet. Ikke sant? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hva var det? Den tyggende gresshoppen, den store gresshoppen, gresshoppelarven, den fortærende gresshoppen. Er det riktig? [“Amen.”] Fire budbærere av romerske djevler, dogmer, drepte Treet. En tok Dets frukt; en tok Dets bark. . . eller tok Dets blader; en tok Dets bark; en tok Livet. Er det riktig? [“Amen.”] Fire dogme-budbærere drepte Treet, alt bortsett fra røttene.

505 Og hvis fire dødens budbærere drepte Treet, gjenoppretter fire Livets budbærere Treet. Forstår dere det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Amen. For Gud sa: “Jeg vil gjenopprette Det.” Han vil gjenopprette Det. Hvordan? Siden fire dødens budbærere drepte Det, så vil fire Livets budbærere gjenopprette Det. Hva var den første? Martin Luther, rettferdiggjørelse. Hva var den andre? John Wesley, ved helliggjørelse. Hva var det tredje? Pinsevekkelsen, med restaurasjonen av gavene, Den Hellige Ånd, dåpen i Den Hellige Ånd. Hva var det fjerde? Ordet. Hva? Ordet. Det var fire store profeter.

506 Den ene, Martin Luther, han begynte å lyse med et Lys. Det var et lite Lys, med bare bitte liten styrke av rettferdiggjørelse.

Videre kom Wesley, sterkere, helliggjørelse.

507 Etter Wesley kom noe sterkere enn ham, pinsevekkelsen, dåpen i Den Hellige Ånd, i en annen stor profet. Skjønner?

508 Men i de siste dager, i Malakias 4, skal Elias komme med selve Ordet. “Herrens Ord kom til profeten.” I kveldslyset, som skal komme fram for å gjenopprette og bringe tilbake. Hva? “Vende barnas hjerter tilbake til Guds Tro.” Fjerde Lyset!

509 Fire mordere tok Det. Fire budbærere ødela Det. Fire dødens budbærere tok Det bort i dogmer.

Fire rettferdighetens budbærere gjenoppretter Henne tilbake igjen.

510 “Profetér, menneskesønn. Kan disse bein leve?” Skulle ønske vi hadde tid. Jeg har skrevet det ned her, men jeg må hoppe over det. “Profetér. Kan disse bein leve?” Hva er de fire stadiene av Menigheten som kommer fram? Hva er de fire stadiene til Esekiels tørre bein som kommer fram? Men Livet kom bare, ikke da sener og hud var kommet på dem, men da vinden blåste på dem. Det var da den fjerde Livets Budbærer kom fram.

511 “Jeg vil gjenopprette, sier Herren.” Halleluja! Glory! Priset være Gud. Det fjerde Lyset skal komme, som vil bringe fram de samme tegnene. Følg med. Rettferdiggjørelse brakte tilbake marginen.

Helliggjørelse brakte tilbake barken, læren om hellighet.

512 Hva brakte tilbake bladene? Pinsevekkelsen. Hva er det? Pinsevekkelse, blader, klapper i hendene, glede, fryd, pinsefest.

513 Hva? Det fjerde var Ordet, Selv. Ordet gjort kjød, fruktene av beviset på oppstandelsens tegn, at Kristus endelig har, etter at rettferdiggjørelse har blitt plantet, helliggjørelse har blitt plantet, dåpen i Den Hellige Ånd. Organisasjonene døde ut. Og Kristus har igjen satt Seg Selv i sentrum som toppen av pyramiden. Første rad, rettferdiggjørelse; helliggjørelse; dåpen i Den Hellige Ånd; deretter Toppsteinens komme.

514 Hva er det? Den Hellige Ånds flokk som er slipt til slik at de passer med den samme slags tjeneste som Han hadde da Han dro bort, slik at når Han kommer tilbake, vil den bli rykket med i Bortrykkelsen, de som er rettferdiggjorte, helliggjorte og døpt i Den Hellige Ånd. Pyramiden vil reise seg igjen. Guds Hus vil leve igjen. Livets Tre vokser igjen.

Nasjonene bryter sammen, Israel vekkes,
Tegnene som profetene har forutsagt;
Hedningenes dager er talte, og deres plager;
“Vend om, villfarne til deres egne.”

Forløsningens time er nær,
Av frykt mannens hjerte forgår;
La Ånden deg tenne, og lampen din brenne,
Se opp! Din forløsning stunder til.

Falske profeter lyver, Guds Sannhet de
benekter,
At Jesus Kristus er vår Gud. (Amen.)
Men vi vil vandre der apostlene har gått.

For forløsningens time er nær,
Av frykt mannens hjerte forgår (atomvåpen og
alt mulig annet);
Men la Ånden deg tenne, og lampen din brenne,
Se opp! Din forløsning stunder til.

515 Amen. Gjenopprett alle tegnene! Lots tegn i endens tid. Vi har gått gjennom det. Hvordan Lot . . . Denne Engelen til Jehova ble kjød iblant folket, satte Seg med ryggen mot teltet og sa: “Hvor er din hustru Sarah?”

“I teltet bak Deg.”

516 Han sa: “Jeg kommer til deg igjen.” Og Sarah lo. Han sa: “Hvorfor lo Sarah?” Hun var i teltet. Amen.

517 Jesus sa at det vil bli det samme ved Kommet. Åh, da kommer Kveldslyset fra Malakias 4 skinnende gjennom mørket, amen, for å bringe Kveldslyset på det forutbestemte Ordet. Halleluja! Hva vil det fjerde Budskapet være? Hva er den fjerde budbæreren? For å la Lyset skinne på Ordet. Ordet er forutbestemt. Det må komme fram. Noe må gjøre det, for Gud sa: “Jeg vil gjenopprette,

sier Herren. Jeg vil gjenopprette.” Riktig. Kveldslysene kommer skinnende igjennom på det forutbestemte Ordet. Ja, sir.

Åh, det skal bli lys i kveldstiden,
 Veien til Herligheten finner du visst;
 I veien gjennom vannet, er Lyset i dag,
 Begravet i det dyrebare Jesu Navn.
 Unge og gamle, omvend dere fra alle deres
 synder,
 Den Hellige Ånd vil visselig komme inn;
 For kveldslyset har kommet,
 Det er et faktum at Gud og Kristus er En.

⁵¹⁸ Der er De, En sammen; En i oss. De samme tegn som ikke mennesker kan gjøre, manifesterer seg, kommer ut, Ordet, for å bringe fram det forutbestemte Guds Ord ut fra Treets røtter der tilbake, som alle denominasjonene forkastet, og forkastet og forkastet. Men det vil komme fram et Lys. Det vil komme et Lys, vil stå opp.

⁵¹⁹ Hvor, borte i Jerusalem? Nei, sir. Kveldslyset vil ikke komme fram i Jerusalem. Kveldslyset er (hvor?) i vest. De hadde sin anledning og forkastet Det.

⁵²⁰ Men Kveldslyset skal oppstå i vest (for hva?), for å skinne på Ordet (hva?), for å modne frukten, bringe fram Brudetreet med de samme tegn, under og frukt som de hadde i begynnelsen. “Det skal bli Lys i kveldstiden.” Riktig. Åh! Ordet vil da bringe fram Sin frukt i Sin tid. “Det skal ikke visne, men Det vil bringe fram Sin frukt,” sa David, i “Sin tid,” amen, samme frukt Det hadde i begynnelsen.

⁵²¹ Nå med Hans Ord i Hans forutbestemte stadium som Han har Det nå, og vi ser disse Ordene bli manifestert. Hva er det? Det er en fullkommen stadfestelse på at Herrens Komme er for hånden, og tiden da Han sa: “Jeg vil gjenopprette, sier Herren, alt som gresshopperarvene, alt som metodistene lot bli igjen, alt som den fortærende gresshoppen har spist, alt som denne har gjort her, helt til Det var helt avnaget. Men Jeg vil gjenopprette i kveldstiden.” Åh, du! Puh!

Jeg tror ærlig talt jeg kunne begynne å preke nå.

Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Åh, hvor jeg elsker Jesus,
 Fordi Han først elsket meg.

Jeg vil aldri forlate Ham,
 Jeg vil aldri forlate Ham,
 Jeg vil aldri forlate Ham,
 Fordi Han først elsket Meg.

522 Amen. Elsker dere Ham ikke? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Jeg bare elsker Ham av hele mitt hjerte. Skal vi ha en bønnekø? ["Amen."]

523 Far, Gud, i Dine hender overgir jeg—jeg dette Budskapet. Selv om Det er blitt oppstykket, ber jeg at Den Hellige Ånd på en eller annen måte må følge Det på disse lydbåndene, og utover nasjonene. Og hvis jeg skulle bli tatt bort fra jorden, må Dette leve, Herre. Det er Ditt Ord. La Kveldslyset skinne, Herre, bringe fram denne herlige Kristi Brud. Velsign Det, Herre. Må Det ikke vende tomt tilbake til Deg. Må Det utrette det som Det var ment for. Gi det, Far. All pris hører Deg til.

524 Nå, vi vet, Far, uansett hva vi kunne si, så er Det fremdeles Ordet og vi tror Det. Men vi ønsker at Du, Herre, på denne påskemorgen, at Du ville bevise for denne forsamlingen, kanskje noen er her for første gang, at Du fremdeles er Jesus, at Du ikke er en død form, at Du er en levende, oppstanden Gud, at Du lever iblant oss i dag. Gi det, Far, og vi vil prise Deg, i Jesu Navn. Amen.

525 Hvor mange her inne er syke? La oss se hendene deres. Bare løft opp hendene deres. Åh, fikk . . .

526 Er Billy Paul . . . Fikk han . . . Jeg tror han ga ut bønnekort. Gjorde han ikke? [Noen brødre sier: "Ja."—Red.] Hva var det? ["E, en til hundre."] E, en til hundre. Vi kan ikke ta alle sammen, men la oss ta et par av dem. Bare stå rett langs med *her*, vær så snill.

527 Hvem har nummer en? La oss se nummer en. E, nummer en, løft opp din hånd. Bønnekort; se på kortet ditt. Hvis du er i stand til å komme opp, ja vel. Nummer en.

528 Vel, er du sikker på at du har det rette? Ja vel. Ja vel. La oss komme i gang, begynne et sted. [Broder Neville sier: "Det er der borte."—Red.] Åh, vel, okay. Hvis du har det, vil vi begynne der, da. Okay.

529 Nummer en, finn veien fram hit hvis du kan gå. Hvis du ikke kan det, vel, vil vi hjelpe deg. Skjønner? Ja vel. Nummer en.

530 Nummer to. Løft opp din hånd ganske raskt nå. Nummer to, kom rett hit.

Nummer tre. Rett hit, sir.

Nummer fire, nummer fire.

531 Nummer fem. Nå, la alle holde plassen sin bare en liten stund. Nummer fem.

532 Nummer seks. Løft hånden din ganske raskt. Nummer seks. Seks, seks, la meg se det, vær så snill. Noen peker med hånden sin. Jeg . . . Åh, fra . . . Han er bak i rommet der. Ja vel. Nummer seks. Ja vel. Bare et øyeblikk nå.

Syv, syv. Ja vel, damen bak der. Åtte.

533 Nå, hvis alle bare holder sin . . . Vær så snill, bare et øyeblikk nå. Bare helt stille nå. Nå, dette kommer til å bli beviset. Dette er beviset.

534 Seks, syv. En, to, tre, fire, fem, seks, syv. Gå dere opp dit. Ja vel. Syv. Ja vel, sir, det er fint.

535 Åtte. [Broder Neville sier: "Hun er åtte."—Red.] Åtte, åtte. Ja vel, broder. Åtte, ni, ti. Ti, elleve, tolv.

536 Vel, det ser ut som dere slutter å komme. Vel, vi vil begynne der. Det er helt i orden. Kanskje om noen få minutter . . . Ja vel.

La oss be nå.

537 Far, Gud, bare ett Ord fra Deg vil bety så mye. La—la—la folket se, Herre. Jeg—jeg har forsøkt å være ærlig, forsøkt å fortelle dem Ditt Ord. Herre, tilgi Din tjeners feil. Jeg—jeg bare, jeg—jeg har så mange av dem, Herre. Jeg—jeg ber om at Du ikke må se på Din tjeners feil, men at Du må se på Ditt Ord som jeg forsøker å forkynne. Herre, jeg takker Deg for Det. Jeg er takknemlig av hele mitt hjerte. Herre, Det er mer enn liv for meg. Jeg gir mitt liv når som helst for Det. Jeg—jeg vet Det er sant. Det er Ditt Ord.

538 Og vær så snill å tilgi meg mine dumheter, Herre. Mange ganger vitser og spøker jeg—jeg, som jeg ikke burde gjøre. Jeg skammer meg over det, Herre. Jeg bare kommer fra en slik familie. Bare overse det, er Du snill, Far, om Du kan. Skjul det med Ditt Blod. Det er det jeg ber Deg om å gjøre. Bare, jeg bekjenner det. Du kan ikke overse det, men Du kan tilgi meg når jeg bekjenner det.

539 Nå, jeg har bekjent mine synder. Jeg bekjenner syndene til dette folket. Jeg ber, Gud, at Du må tilgi dem, hver enkelt.

540 Og folket, må de innse at vi ikke prøver å gjøre oss til. Det er Den Hellige Ånd i de siste dager som vitner om Sitt Ord, slik som jeg nettopp har talt Det. Men, Far, uansett, er jeg bare en mann. Og hvis jeg taler Det, sier de: "Det er hans tolkning. Det er det han tror om Det." Men, Far, hvis Du bare vil tale og bevise at Det er rett, så vil de måtte, vil de måtte krysse Deg for å komme forbi Det da, Herre. Da vil Det ikke være min tolkning; det vil være Din. Gi det, Herre. Og hvis jeg er Din tjener, og—og—og mine synder er tilgitt, og Du har kalt meg til dette arbeidet, så stadfest det, Herre. Jeg ber om at Du må gi det. Helbred de syke og plagede overalt i Jesu Navn, ber jeg.

541 Og om Du bare vil gi Deg Selv til kjenne for oss nå, akkurat som Du gjorde der ved brønnen med kvinnen da Du snakket med henne. Du fortalte henne noe som var galt med henne. Hun hadde fem menn. Nå, Du lovet å gjøre det i kveldstiden. Du har lovet å gjøre det i de siste dager. Du sa: "Og er, slik vil det bli ved Menneskesønnens Komme. Som det var på Lots tid, slik vil det bli," Gud som bor i menneskelig kjød, beveger Seg iblant oss i

form av Sin Menighet, i Den Hellige Ånd, utfører de samme tegn. Gi det, Herre, akkurat i dag. Vil Du ikke, Far? Derfor ber jeg om at Du må la folket se det, og alle sammen bli helbredet og frelst til Guds ære. Amen.

⁵⁴² Nå, jeg vil be om deres oppmerksomhet nå, om dere bare vil være helt ærbødige en liten stund. Nå, alle sammen, vær så stille som mulig nå.

⁵⁴³ Er dere sikre på at dere forstår den stillingen som jeg er i her nå? Jeg forkynte Ordet her, Guds Ord. [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Jeg sa at Det hele var sant. ["Amen."] Jesus sa, at "Den som tror på Meg skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør."

⁵⁴⁴ Nå, jeg ønsker å spørre deg et spørsmål. Vær forsiktig med om du—om du sier "amen" eller ikke nå. Jesus Selv hevdet aldri at Han helbredet noen. Det er sant. Han sa: "Det er ikke Meg som gjør gjerningene. Det er Min Far som bor i Meg." Er det riktig? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Og Jesus sa i Johannes 5:19, "Sannelig, sannelig, absolutt sier Jeg dere, Sønnen Selv. . . ." Som en Mann var Han bare et Tabernakel der Gud bodde. Skjønner? Han sa: "Sønnen kan ikke gjøre noe i Seg Selv; men det Han ser Faderen gjøre, det gjør Sønnen likedan." Med andre ord: "Faderen viser Meg en visjon, hva Jeg skal gjøre, og Jeg gjør nøyaktig som Han forteller Meg."

⁵⁴⁵ Nå, en dag vet vi at det var, la oss si, en liten kvinne som ikke kunne komme i bønnekøen. Hun hadde blødninger, og hun hadde hatt det i mange år. Så bare berørte hun Hans kledning og sa inni seg. . . Hun var ubetydelig; hun var bare en fattig, liten kvinne som ikke hadde noen penger. Og hun kunne ikke komme opp dit med prestene og alle dem som stod der, som hadde rettighetene til å stå der og slikt. Så hun kunne ikke stå der oppe, derfor bare krabbet hun rundt inntil hun kom dit og berørte kledningen Hans. Hun sa: "Jeg tror Han har helt rett. Han er, Han gir oss Sannheten, Livet. Jeg tror Han er Guds Ord. Og hvis jeg bare kan berøre Ham, vil jeg—vil jeg bli frisk."

⁵⁴⁶ Tror dere? Kunne dere tro det samme som den kvinnen trodde, at Han er Guds Ord? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Nå, Bibelen sier i dag, at "Han er Ypperstepresten, vår Yppersteprest akkurat nå." Tror dere det? ["Amen."] "Etter Sin oppstandelse og Sin himmelfart, steg Han opp i det Høye og ga menneskene gaver. Og nå sitter Han ved Guds høyre hånd, Majesteten i det Høye, og for å gå i forbønn på det vi bekjenner." Er det riktig? ["Amen."] "Og Han er en Yppersteprest som kan bli. . ." Hva? ["Berørt."] "Berørt av. . ." Hva? "Våre svakheter." Nå, hvis Han er. . . Tror dere at Han er den samme? ["Amen."]

⁵⁴⁷ Nå, hør her. Hvis dere kom hit og bare berørte meg hele dagen lang, ville det ikke blitt den minste forandring. Hvis dere berørte en hvilken som helst annen broder, søster, hadde det ikke blitt noen særlig forandring; om bare dette påbudet om

håndspåleggelse er alt. Men hvis dere bare berører Ham, er det alt dere trenger å gjøre.

⁵⁴⁸ Og hør her, hvis du berører Ham med et . . . som ledd i et slags ritual som de gjorde. De sa: “Åh, vi tror denne store Læreren. Dette er en Profet.” Vel, Han sa ikke noe.

⁵⁴⁹ Men den lille kvinnen hadde noe spesielt som berørte Ham: hennes tro. Hun berørte kledningen Hans, og Han sa: “Hvem rørte ved Meg?”

⁵⁵⁰ Tror dere ikke at Bibelen sier at Han er den samme Ypperstepresten i dag som Han var da, Han, og kan bli berørt av våre svakheter? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Du kan berøre Ham der ute, om du er i denne bønnekøen eller ikke. Hvis du er syk, eller hvis du har noen kjære som er syke, hvis du har noe på ditt hjerte, så bare kom ærbødig fremfor Gud og si: “Gud, jeg kjenner ikke den mannen som står der. Han er en liten, skallett mann. Han, han er ingenting, men jeg tror at det han forkynte var Sannheten. Og jeg tror at han sa det rette, at Du er Ypperstepresten. Nå ønsker jeg å berøre Deg. Og hvis han fortalte meg Sannheten, så bruk Du leppene hans til å tale tilbake og fortelle meg, slik Du gjorde for kvinnen der tilbake.” Se om Han er den samme i går, i dag og for evig. Gjør det. Gjør ikke det Ham nettopp til den samme i går, i dag og for evig? Gjør det ikke? [“Amen.”]

Ja vel, alle sammen hold dere i ro og bare be oppriktig.

⁵⁵¹ Hva sa du? [Noen sier: “Jeg har noen bønnekort ute.”—Red.] Hmh? [“Ga ut tjue-fem.”] Jeg har ti bak der nå? [“Fjorten.”]

⁵⁵² Ti, elleve, tolv, tretten, fjorten, femten; til dere med bønnekort ti, elleve, tolv, tretten, fjorten, femten, seksten, sytten, atten, nitten, tjue, tjue-en, tjue-to, tjue-tre, tjue-fire, tjue-fem: det burde danne en ganske god kø. Hvis vi . . . jeg håper vi ikke trenger å holde på dere altfor lenge. Men nå . . .

⁵⁵³ [Noen snakker til broder Branham—Red.] Ta deg av det. Det er helt i orden. Bare la . . . Det er helt i orden.

La oss nynne svakt nå, alle sammen, mens de tar den. *Bare tro.*

Bare tro, bare tro,
Alle ting er mulig, bare tro;
Bare tro, kun b- . . .

Tror dere det? Hans Ord og løfte. For hva?

Alle ting er mulig, bare tro.

⁵⁵⁴ På vei ned fra fjellet, stod disiplene der. De ble beseiret i dette epilepsitilfellet. Faren stod der og så på barnet sitt og gråt. Disiplene gikk gjennom alle sine strategier, men det fungerte ikke. Jesus kom gående bort. Noen av dem sa: “Der er Han.” Noen henviste dem til Jesus; bort fra presteskapet til Jesus. Det er dit

jeg ønsker å henvise folk; ikke til meg eller noen menighet, men til Jesus. Sa: “Han er i stand til det.”

555 Så faren løp, falt ned ved Hans føtter og sa: “Herre, se i nåde til barnet mitt. Han er plaget av en djevel på ulike måter. Han tæres bort. Han fråder rundt munnen. Han får kramper,” epilepsi. Og han sa: “Og jeg har tatt ham med overalt. Og selv ikke disiplene Dine kunne gjøre noe for ham.”

556 Jesus sa: “Jeg kan, hvis du tror, for alle ting er mulig for den som tror.”

Kun b- . . .

Samme i går, i dag og for evig! Alt er inne nå. Bli stille alle sammen.

. . . tro,
Alle ting er . . . (Hvilken stund!)
Bare tro, kun bare tro.
Alle ting er mulig, kun bare tro.

557 Å Herre, Ordet ligger overalt her nå. La Kveldslyset skinne, Herre, gjør Det levende. Ved Jesu Kristi Navn, jeg ber. Amen.

558 Nå, i Herren Jesu Kristi Navn, tar jeg enhver ånd her inne under min kontroll, til Hans ære.

559 Jeg ser nedover denne bønnekøen. Det er ikke én person i den bønnekøen som jeg kjenner. De er alle sammen fremmede for meg. Alle dere i bønnekøen, de er fremmede for meg, og jeg vet ikke noe om dere, deres problemer eller noe, løft opp deres hender alle sammen langs bønnekøen.

560 Hvor mange i forsamlingen er fremmede for meg, og jeg vet ikke noe om dere? Dere har den samme autoriteten der ute, som disse har her. Bare at jeg tar ut en person om gangen.

561 Her, la meg ta denne rundt her, bare et øyeblikk. [Broder Branham beveger mikrofonen—Red.] Kan dere høre nå med denne? [Forsamlingen sier: “Ja.”]

562 Denne damen her. Her er en mann og kvinne som møtes igjen. Jeg kjenner henne ikke, aldri sett henne. Hun er en fremmed for meg, men bare en totalt fremmed.

563 Jeg handler bare på Ordets grunn. Ordet sier: “De gjerninger Jeg gjør skal dere gjøre også, dersom dere tror på Meg.”

564 Her en morgen, da den visjonen kom igjen, etter tusenvis av dem og sa: “Jesu Kristi aldri sviktende Nærvær er med deg hvor enn du går.” Jeg tror det, alvorlig, av hele mitt hjerte. Hvis jeg aldri ser dere igjen, tror dere at det er Sannheten? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det er sant.

565 Her er en kvinne som jeg aldri har sett i mitt liv. Hun er bare en kvinne som fikk et bønnekort.

566 Måten gutten vanligvis gjør det på, han kommer inn hit, tar bønnekortene og blander alle sammen foran dere. Gir hvem som

helst et bønnekort som ønsker et, hvor enn det er. Ingen vet hvor køen kommer til å begynne, eller noe om det. Derfor kunne ikke gutten si: “Åh, nå *hit*, hvis du gir meg så *mye*, skal jeg sette deg opp foran og sørge for at du kommer dit.” Han gjør ikke det selv. Hm-hmh. Ingen vet.

567 Vi bare begynner. Hvor enn Den Hellige Ånd sier “kall opp,” kaller vi opp rett derfra. Og jeg stoler på at jeg noen ganger får noen, når jeg er her, spesielt, at noen som aldri har . . . fremmede, ser dere, som jeg ikke kjenner.

568 Nå, hvis denne kvinnen som står her, hvis . . . Det er noe galt. Hun er kanskje syk. Hun har kanskje noen andre, syke. Hun—hun—hun står her kanskje bare, kanskje hun bare later som hun er syk. Og kanskje hun bare står der for å prøve å avsløre noe. Hvis hun gjør det, bare følg med på hva som skjer. Skjønner? Dere har hatt, sett forsøk på det også. Har dere ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ja, sir. Følg med på at de bærer henne ut døren, død. Skjønner? Hm-hmh. Så nå vil dere—bare finn ut, se om det er riktig eller ikke. Skjønner? Prøv det, ser dere.

569 Nå, vi leker ikke menighet, venner. Vi er i endens tid. Frukten er i toppen av treet og modnes. Det er riktig. Herren kommer.

570 Jeg kjenner henne ikke. Gud kjenner henne. Han kjente henne. Før det til og med var en verden, kjente Han henne. Han visste hun ville stå akkurat der. Han visste at jeg ville stå akkurat her. For, Han er uendelig. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, hvis Han er uendelig og visste det, så vet Han hvorfor kvinnen står der. Så, den samme Gud som . . .

571 Jesus, da Han var her på jorden, med Gud i Seg, som snakket til kvinnen ved brønnen og fortalte henne at noe var galt med henne. Vi vet alle hva det var. Gjør vi ikke? Og hun sa: “Sir, Du må være en profet.” Det var hennes første ytring. “Nå, vi vet at det er tiden for at Messias skal være her, som er kalt Kristus. Og når Han kommer, vil det være det Han gjør.”

572 Nå, dersom Han er “den samme i går, i dag og for evig,” og lovet ved dette Ordet som jeg nettopp talte, at Han i kveldstiden ville være her og gjøre det samme, så ser vi etter det. Er det ikke slik? Gjør vi ikke? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Ser etter Menighetens oppstandelse. Nå, dersom Han vil utføre det samme for denne kvinnen som Han gjorde der tilbake, så stadfester det Ordet at Det er riktig. [“Amen.”]

573 Nå, damen løftet nettopp hånden, og jeg også på at vi er fremmede for hverandre. Jeg kjenner henne ikke. Jeg har aldri sett henne. Hun er bare en fremmed som står her. Det samme er dere der ute, mange av dere.

574 Jeg kjenner noen av disse menneskene som sitter rundt her. Og jeg kjenner ikke mange. Jeg kjenner fru Collins her. Jeg er sikker på det. Søster, broder Bens kone, og jeg så broder og søster

Dauch her, for en . . . Broder Wright; broder, søster Dauch; broder der borte på enden. Jeg kjenner noen av dere rundt her. Men jeg— jeg kjenner ikke altfor mange av dere, for jeg er ikke her først og fremst for å treffe kjente. Og vi har fremmede her inne.

Og så bare vær i bønn.

⁵⁷⁵ Hvis jeg er en fremmed for deg, og jeg erklærer at Kveldslyset har kommet. Og Kveldslyset vil være det samme som Morgenlyset. Det ville åpenbare de samme mystiske Guds frukter, åndelig talt. Det er riktig. Nå, jeg snakker bare til deg som Han gjorde med kvinnen ved brønnen. Han sa: “Gi Meg å drikke.” Skjønner? Jeg sier det samme. Det er ikke meg. Det er Ham. Men hvis Han ville åpenbare for meg hva du står her for, ser du, hvis Han vil åpenbare for meg hva du er her for, så vil du vite at Han vet alt om livet ditt. Hvis Han vil fortelle deg noe som har vært, ser du, så vet du om det er riktig eller ikke. Så hvis Han vet hva som har vært og kan fortelle deg det, kan Han . . . så vil du visselig tro Ham for det som vil komme. Hvis Han allerede kan fortelle deg hva du har gjort der tilbake, så ville det visselig åpenbare forsiden av det, eller baksiden av det, forgrunnen av det og alt sammen, gjøre det riktig.

⁵⁷⁶ Vil forsamlingen tro på Ham av hele ditt hjerte, hvis Han vil gjøre det? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Jeg tror dere ville tro, enten Han gjorde det eller ikke. Dere tror det likevel, men dette bare forsterker det.

⁵⁷⁷ Nå, jeg bare ser på kvinnen, og hun begynner å bli salvet. Hun er klar over at hun er en fremmed for meg.

⁵⁷⁸ Men bare la meg vise dere nå. Mange av dere ser det bildet som henger der oppe. Nå, Det er ikke oppe, det Lyset. Det er nøyaktig det som henger akkurat her mellom meg og den kvinnen akkurat nå. Ser dere ikke det? Et slags—et slags kremfarget, gult-grønt, smaragdgrønt Lys, som vi kaller det, Det virvler rett . . . Det er det som får henne til å føle seg . . .

⁵⁷⁹ Nå, bare la meg vise deg noe. Du følte en virkelig herlig, ydmyk følelse. Er det riktig, dame, løft opp din hånd slik at folk kan se. [Søsteren sier: “Ja.”—Red.] Skjønner? [“Halleluja.”] Det er . . . Hun kan ikke annet enn å føle Den, Den er rett der. Skjønner?

⁵⁸⁰ Nå, nå, hvis Den bryter inn over henne, vet jeg ikke. Det kommer an på. Det må være Gud. Jeg kan ikke gjøre det, selv. Det er—det er Gud som må gjøre det. Ja.

⁵⁸¹ Damen er egentlig, i det naturlige, i behov av en operasjon. Hun har noe som legen ville fortelle henne: “Det må bli operert,” men hun går ikke til legen. Det er riktig. [Søsteren sier: “Nei. Jesus er min Lege.”—Red.] Og hun—hun . . . Det er en—en svulst. Og den svulsten er på høyre side, nær ryggraden. Det er riktig.

Hvis det er riktig, så løft opp din hånd slik at folket ser. [“Det er riktig.”]

582 Nå tror dere? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, du ser det ikke, (Skjønner? Skjønner?) men tro det av hele ditt hjerte nå, at det er sant. Ja vel. Ja vel.

583 Nå sier du: “Kanskje du gjettet det, broder Branham.” Du kan ikke gjette det en million ganger fullkomment.

584 Vel, bare la henne stå der et øyeblikk. Det er gått fra meg, akkurat nå. [Søsteren sier: “Ja.”—Red.] Nå, bare, la oss se, bare et øyeblikk, ser dere. [“Halleluja!”] Hun ser ut til å være helt frisk; kristen. La oss nå se. Nå, hvis Han bare ville fortelle oss noe annet som ville skje. Ja. Her kommer hun rett tilbake igjen. [“Åh, nei.”] Ja, sir. Hun er en—hun er en . . . Ja. Det er en—det er en svulst, som er, som legene ville fjerne. Og den er . . . Det ville gitt henne problemer. Men hun vil stole på Kristus for det.

585 Og ikke bare det. Hun er ikke fra her omkring. Og hun har noen med seg. Det er mannen hennes. Og han lider også. [Søsteren sier: “Ja.”—Red.] Det er riktig. Tror du at Gud kan fortelle meg, mens jeg ser rett på mannen her i denne visjonen, hva som er feil med ham? [“Ja.”] Vel, si at han bare skal gå og spise middagen sin. Mageproblemen hans er forsvunnet. Tror du at det er Kristus som gjør det? Ja? Du er fra Tennessee. [“Ja.”] Nashville. [“Ja, sir.”] Det er riktig. Fru Binkley. Ja vel. Du kan dra hjem igjen nå og være frisk, du og din mann. Gud velsigne deg.

586 Tror dere Herren Jesus? [Forsamlingen fryder seg—Red.] Hvis det ikke er den samme Herre Jesus som var her i svunnen tid, i Kveldslysets Menighet. Forhør dere med kvinnen, snakk med henne, spør henne om de tingene som ble sagt var riktig. Om dere bare vil tro. Er dere nå overbevist om at Han er Kristus den samme? [“Amen.”] Nå, dere vet jeg ikke kunne gjøre det. Jeg er en mann. Jeg er deres broder. Men Han er Gud.

587 La oss nå se. Er dette den neste personen? Du er den som var i bønnekøen? Ja vel.

588 Nå, selvfølgelig, salvelsen, forstår dere, bare svekker meg, slik at jeg vet ikke hva. Nå, Jesus, da den lille kvinnen berørte kledningen Hans, sa Han: “Jeg kjenner at kraft gikk ut fra Meg.” Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Det betyr “styrke.” Han ble svak. Og hvis Han . . . Hvis det ville ha skjedd med Ordet, Selv, hva ville det gjøre med bare en som Ordet kom til? Hva ville Det? Hvis det gjorde det med Guds Sønn, hva ville det når det kom til meg, en synder frelst ved Hans nåde? Skjønner? Det får bare alt til å flyte rundt meg. Skjønner?

589 Men, likevel, jeg er her for å representere Ham. For å rep- . . . Jeg er en ringe representant. Jeg—jeg omvender meg fra alle mine

synder, slik—slik at du ikke må se på hvem jeg er; men se Hvem Han er, at du må se den retningen.

590 Nå, jeg er en fremmed for deg, dame. Jeg kjenner ikke denne kvinnen heller. Vi er fremmede for hverandre. Det er riktig. Nå, hvis Herren Jesus (jeg kjenner ikke deg, og du kjenner ikke meg), hvis Herren Jesus vil åpenbare noe for meg som du er her for, noe som du har gjort, eller noe du ikke burde ha gjort, eller noe i den retningen, så vet du at det ville være et, det ville være et enestående mirakel. Det er noe som ikke kan forklares. Et mirakel er noe som ikke kan forklares. Alle vet det. Skjønner? Det ville være et enestående mirakel.

591 Det hadde vært et større mirakel enn om det var en—en dame som satt her i en rullestol, og hadde leddgikt og helt vanfør. Hadde jeg sagt til henne: “Reis deg og gå,” og hun hadde gått ut herfra, ville alle frydte seg over det. Men, ser dere, faktisk kraften i—i hennes tro til å tro og bare reise seg å gå, kunne gjøre det.

592 Men å gå tilbake i fortiden og trekke ut et liv et eller annet sted, det kreves mer enn det. Det kreves Gud alene, der du kan vite, ser dere, du vet om det er riktig.

593 Nå, noe skjedde et annet sted. Vent nå. Den er gått herfra. Den er gått til. . . gått til forsamlingen et eller annet sted, et eller annet sted. Den er borte nå.

Bare et øyeblikk. La meg snakke til kvinnen igjen.

594 Nå, bare vær virkelig ærbødig og følg med nå. Bare be, vær i bønn der ute. Jeg vil at dere skal be: “Herre, la det være meg.” Noen av dere der ute som ikke er i bønnekøen, bare be.

595 Igjen snakker jeg til deg for å bygg- . . . for din tro. Skjønner? Hvis det kunne skje med den andre kvinnen, så kan det skje med deg. Det er din tro. Skjønner? Det er du som gjør det. Det er ikke meg. Det er din tro på Gud. Skjønner?

596 Jesus sa aldri: “Åh, Jeg visste at Jeg kom til å møte den kvinnen der borte.” Nei.

597 Men da Lasarus’ oppstandelse kom, nå, var det det Gud viste at Han skulle gjøre. Skjønner? Gud sa: “Gå bort.” Og Han—Han beviste nøyaktig hva Han var. Gikk bort. Og så da Han kom tilbake, sa Han: “Lasarus sover.” Og Han kom tilbake og gikk og reiste opp Lasarus fra graven. Kalte på sjelen hans, etter at han hadde vært død i fire dager. Han sa aldri at Han ble svak der. Det var Gud som brukte gaven.

598 Men, dette, da den kvinnen berørte Ham, var det kvinnen som brukte Guds gave.

Og det er det samme her. Det er du som gjør det.

599 Nå, vedrørende dette, på jaktturen der. . . Jeg så bjørnen, og der de ulike tingene, og alle disse ulike tingene som er forutsagt

her, fortalt hvorfor de skjedde, bare ord for ord. Det var Gud. Det plager ikke meg.

600 Men når folket begynner å bruke Guds gave, ser dere, blir du Guds offentlige tjener som dere bare kan tappe fra i køen. Skjønner?

Og da berører dere Ham ved den, deretter taler Han tilbake. Skjønner?

601 Nå, ja, nå kommer kvinnen inn i visjonen. Hun kommer inn, eller visjonen beveger seg inn. Ser ut som dere kunne se det rundt henne. Kvinnen er syk. Hun er virkelig syk. Hun lider for det første av et mageproblem, virkelig ille. Løft opp din hånd hvis det er sant. Og du har en rekke komplikasjoner. Det er sant.

602 Du har også noen med deg. Det er mannen din. Og han er syk. [Søsteren sier: "Det er riktig."—Red.] Hvis Gud vil åpenbare for meg, for mannen din, hva som feiler ham, vil du tro at jeg er Hans profet? Mannen plages med øynene sine, med ørene sine, og han er i en veldig dårlig forfatning. ["Ja. Ja. Priset være Herren! Priset være Herren!"] Ja, sir.

603 Tror du at Gud vet hvem du er? [Søsteren sier: "Ja."—Red.] Vil du tro at jeg er Hans profet, Hans seer, hvis jeg forteller deg hvem du er? ["Ja."] Tror du det? Fru Robertson. Og du er fra Huntsville, det er Alabama. Dra tilbake, du og din mann og bli frisk.

604 Tror dere? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] "Alle ting er mulig for dem som tror." Hvis du kan tro, hvis du bare inntar din—din stilling og tror at Gud gjør det. Nå, ikke tvil, men bare tro av hele ditt hjerte at Gud vil gi denne helbredelsen til deg, og du kan få hva enn du ber om.

605 Ja vel, sir, du kan komme opp nå. La oss se. Er du den neste personen her? Ja vel, sir. Jeg regner med at vi er fremmede for hverandre, sir. Hvis . . . Jesus kom til en mann som het Simon, fortalte ham om hans tilstand, og det fikk Simon til å gå og tro av hele sitt hjerte. Ville det få deg til å gjøre det samme? [Broderen sier: "Ja."—Red.] Det ville det. Vel, vi er fremmede.

606 Nå, Gud gjør ikke forskjell på mann eller kvinne. Han er akkurat den samme. Han er Gud. Skjønner?

607 Og vil du, vil du tro at (den følelsen som er rundt deg nå), at Gud vil være i stand til å åpenbare for deg gjennom meg, Hans tjener, noe du er her for, noe som feiler deg, hva enn det er? Vel, du vil vite om det er sant eller ikke. Ja vel. Må Han gi det.

608 Mannen kommer inn i en visjon, eller visjonen kommer inn i mannen. Han er ikke her for sykdom. Han er her for å søke dåpen i Den Hellige Ånd. Det er det han søker. Det er riktig, sir. Ja, sir. Og du er ikke herfra. Du er fra et sted like i nærheten, et sted som heter Seymour, Indiana. Det, det er—det er der du er fra. De kaller deg: "Bill." Bill, vend tilbake, motta Den Hellige Ånd i Jesu Kristi Navn. Tro.

609 Kom, dame. Tror du at jeg er Hans profet? Tror du at Jesus Kristus, Guds Sønn, lever? Og tror du at det er Ham som tillater at dette skjer på denne måten? Tror du det?

610 Hvor mange har vi hatt? Hva? Ser dere, jeg ønsker ikke å bli for svak. Ja vel.

611 Nei, det er ingenting; du er ikke her for deg selv. Du er her for noen andre. Og den personen er ikke her. Hvis jeg forteller deg hva som feiler den personen, vil du ta imot helbredelsen og motta og tro? Det er kreft. Tror du at de vil bli helbredet? Så gå, i Herren Jesu Navn og tro. La oss bare. . .

612 Tror dere alle sammen? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Tror dere den salvelsen av Den Hellige Ånd? ["Amen."] Er Han ikke underfull? ["Amen."] Tror dere? ["Amen."] Ja vel.

613 Nå, hvor mange har vi hatt? Vanligvis er to, to eller tre en stadfestelse. [Noen sier: "Tre."—Red.] Hva sa du? [Noen andre sier: "Det er fire du har tatt."] Fire? ["Ja."] Er dette den femte som står her? Ja vel.

614 La oss—la oss tro av hele vårt hjerte at Jesus Kristus Guds Sønn er den samme i går, i dag og for evig.

615 Du er her for den babyen. Hvis Gud vil åpenbare for meg hva som feiler babyen din, vil du tro at Gud vil helbrede den? Den lille karen har en alvorlig hjertefeil. Det er riktig. Ba- . . . du er ikke, babyen er ikke herfra. Den er utenbys fra. Den er ikke fra denne staten. Tror du at Gud kan fortelle meg hvor babyen kommer fra? Vil du tro og tro at den vil bli frisk da? Ta den tilbake til Franklin, Kentucky. Ja frue, og tro av hele ditt hjerte. Hvis du vil tro, er det alt du trenger å gjøre.

616 La—la . . . Kom hit bare et øyeblikk. Jeg fordømmer den onde tingen. I Jesu Kristi Navn, må død forsvinne og liv komme.

"De skal legge hendene på de syke, de skal bli friske."

Vil du gå og spise? Tror Du Han vil få deg til å føle deg bedre? Kom igjen. Det har forsvunnet fra deg nå. Amen.

617 Tror du at det kvinneproblemet vil forsvinne fra deg? Ja vel. Gå til plassen din og si: "Takk, Herre."

Hvordan står det til, sir? Åh, den djevelen, astma!

618 Bare et øyeblikk. Bare et øyeblikk nå. Noe gikk galt . . . Noe gikk ikke galt; gikk riktig. Nå, det er noe her inne som ligner, som traff den mannen akkurat på det tidspunktet. La meg se igjen hva det var. Nå, bare se på meg. Ikke si noe. Bare et øyeblikk.

619 Det er en farget mann som sitter rett bak her og ser på meg. Det er hans . . . han har—han har noen som er syk. Det er riktig. Astmatisk og bihuler. Det er riktig. Du berørte Ham. Du er ikke herfra, sir. Du kommer fra øst, nordøst, *denne* retningen. Du kommer fra New York. Ja, sir. Det er riktig. Du er herr Hunt. Tro nå. Ja vel, sir. Det er godt.

620 Det er din venn som sitter der ved siden av deg og ber. Tror du at jeg, sir, er Guds profet? [Broder Coleman svarer bekreftende—Red.] Du kom hit med ham. Navnet ditt er Coleman. [“Ja. Halleluja!”] Og du—du ber for en far. [“Ja.”] Som har hatt et slag. Det er SÅ SIER HERREN. [“Halleluja!”] Tro. Gå, tro nå, det vil forsvinne fra deg.

621 Du har en nervøs mage, som gir deg problemer. Er ikke det riktig? Gå, spis. I Herren Jesu Navn. Tror du at Han helbredet deg? Bare gå tilbake og si: “Takk, Herre Jesus.” Tro av hele ditt hjerte.

622 Du plages av nervøse problemer, veldig urolig og så videre. Tro av hele ditt hjerte. Gå tilbake og vær frisk.

623 Nervøsitet. Bare tro av hele ditt hjerte. Tro at Gud vil gjøre deg frisk og Han vil gjøre det. Ikke tvil det minste.

624 Nervøs og hjerteproblemer. Tror du at Jesus Kristus vil gjøre deg frisk? Gå, bli frisk i Jesu Navn.

625 Nervøs, urolig, mageproblemer plager deg med en magetilstand i magen din som får maten til å surne. Gå, ikke tvil i ditt hjerte; og det vil skje, du vil ikke ha det noe mer.

626 Ryggen din har plaget deg. Tror du av hele ditt hjerte? Så gå, og Jesus Kristus gjør deg frisk fra dette.

627 Bare et øyeblikk. Hold dere i ro, bare et øyeblikk. Nå skjedde det noe. Denne kvinnen her er fremmed. Lyset sirklet rundt henne, veldig fort, for så å gå bort og fór rett tilbake igjen. Noe skjedde. Bare et øyeblikk. Det var en farget mann, jeg er sikker på at det ikke var den fargede broderen der, fordi det kom. . . Bare et øyeblikk. Her er det. (Gå tilbake, Billy.) Her er det.

628 Det er denne mannen som sitter her, farget mann. Du plages med et ryggproblem også. Det er riktig. Du er en fremmed for meg. Jeg er for deg. Men det er en ting du trenger mer enn det ryggproblemet, det er å gi ditt hjerte til Kristus, bli en kristen. Du er ikke. . . Vil du ta imot Ham som din Frelser? Du kommer fra Ohio. Det er riktig. Fra Ohio. Dra tilbake, bli frisk. Jesus Kristus tilgir syndene dine, og du kan dra hjem og være helbredet. Nå er alt over. Nå kan du dra hjem. Tro av hele ditt hjerte.

629 Ja vel, søster, kom. Komplikasjoner og nervøsitet og utmattelse. Tror du av hele ditt hjerte at Gud vil gjøre deg frisk? Gå til plassen din og si: “Takk, Herre Jesus for alt som Du har gjort for meg.”

630 Tror du at Gud Allmektig vil gjøre deg frisk, og helbrede ryggen din, og gjøre deg frisk og lege nyreproblemet. Gå—gå din vei og fryd deg og si: “Takk, Herre Jesus.”

631 Tror du gutten min, at Han gjør deg frisk? Si: “Takk, kjære Gud.” Gå, bare pris Gud.

632 Tror du nå av hele ditt hjerte, søster? Så gå, og Jesus Kristus gjør deg frisk.

633 Bare et øyeblikk. Nei, det var ikke henne. Bare et øyeblikk. Det var ikke damen der. Bare et øyeblikk nå. Bare et øyeblikk.

634 Så vann som sprutet på noe. Noen er her som har reist over havet fra et eller annet sted. Det er en kvinne, og hun har kommet fra Holland. Hvor er hun? Der er hun. Ja vel, søster. Du kom langt for helbredelse. Tror du at jeg er Hans profet? [Søsteren sier: "Åh, ja."—Red.] Du lider av revmatisme, og leddgikt, stivhet. Tro på Herren Jesus Kristus, og ta Budskapet med til ditt folk. Gud velsigne deg. Det vil forlate deg og du kan gå og bli frisk. Amen.

Tror dere? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.]

635 Her, langt bak her bak, det er en kvinne som sitter rett bak her. Og hun lider av en galleblæretilstand. Åh, hun vil gå glipp av det. Gud, hjelp meg. Hun—hun kommer fra Indianapolis. Navnet hennes er Gilbert. Reis deg opp der du er, dame. Der er du. Bli frisk i Jesu Kristi Navn.

636 Tror dere alle sammen av hele deres hjerte? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Legg din. . . Er Jesus oppstått fra de døde? ["Amen."] Er Han den samme i går, i dag og for evig? [Forsamlingen fryder seg.] Legg hendene deres på hverandre og la oss be, mens jeg ber for søster Kelly.

637 Herre Jesus, la Din Hellige Kraft komme inn i menigheten nå! Og må Den feie gjennom og i vår søster her for å spare livet hennes, Herre. Gi henne denne store helbredelsen som hun gjør krav på, Herre. Helbred Ditt folk her. La æren bli Din. Gi det, Herre.

638 Og må disse menneskene her som nå har hendene på hverandre.

639 Satan. . .

Vi kommer nå til disse lommetørklærne; i Jesu Kristi Navn, må hver enkelt person bli helbredet. Herre, stadfest Ditt Ord med etterfølgende tegn.

640 Og nå, satan, din avskyelige djevel, du er beseiret. Gud sa Han ville gjenopprette Guds Sønn, som du forrådde gjennom dine læresetninger. Han lovet å gjenopprette Menigheten til sin tidligere tilstand, når Kveldslyset skinner. Og vi lever i Det. Og når det gjelder gjenopprettelse, har vi en rett, har vi vår Advokat, har vi vår Sakfører, vår Yppersteprest, og vi vil gjøre krav på rettigheten. Du har holdt på dem lenge nok. Du kan ikke gjøre det lenger. Vi befaler deg i Jesu Kristi Navn, ved kraften av Hans oppstandelse og Den Hellige Ånd som er til stede nå: Kom ut av denne forsamlingen! [Forsamlingen fryder seg storlig—Red.]

RESTAURASJONEN AV BRUDETREET NOR62-0422
(The Restoration Of The Bride Tree)

Dette Budskapet av broder William Marrion Branham, som opprinnelig ble talt på engelsk søndags morgen, den 22 April 1962, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et magnetisk lydbåndopptak og trykt uforkortet på engelsk. Denne norske oversettelsen er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org